

ÚZEMNÍ STUDIE VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ

OBEC KVILDA

TEXTOVÁ ČÁST

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

územní studie veřejných prostranství _ Kvilda | 2018

Název projektu:

Územní studie veřejného prostranství vybraných lokalit ORP Vimperk

Kvilda**Zpracovatel**

Ars Fabrica, s.r.o.
Na Dolinách 8/30
147 00 Praha 4

ICO: 26493225
DIC: CZ26493225

Architektura, urbanismus

Ing. Mgr.akad.arch. Ivo Kraml
Autorizace: ČKA 02940

Ing.arch.MgA. Květa Čulejová

Krajina a zeleň

Mgr. Vladimír Ledvina

Tel: +420 241433563
E-mail: info@arsfabrica.com
Web: www.arsfabrica.com

Tel: +420 777 641 164
E-mail: kraml@arsfabrica.com

Tel: +420 608 608 534 961
E-mail: culejova@arsfabrica.com

Tel: +420 774 499 570
E-mail: v.ledvina@krajinotvorba.cz

Pořizovatel:

Město Vimperk, Steinbrenerova 6, 385 01 Vimperk
Městský úřad Vimperk, odbor výstavby a územního plánování

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

1 ÚVOD

1.1 CÍL STUDIE

Cílem územní studie je vytvoření funkčně stabilních a aktivních veřejných prostranství v zájmovém území obce Kvilda. Územní studie řeší prostorové uspořádání vybraného území, problémy týkající se nedostatečných ploch pro dopravu v klidu v řešených lokalitách a navrhuje funkční náplň stávajících ploch veřejných prostranství včetně systému ploch zeleně. Dále navrhuje odpočinková a relaxační místa a zejména prověřuje potřebu dopravního napojení a navržených pěších tras, případně zón. Na základě této územní studie lze koncepčně řešit veřejný prostor s ohledem na potřeby místních obyvatel i sídla. Územní studie bude po schválení možnosti jejího využití pořizovatelem a vložení do evidence územně plánovací činnosti sloužit jako podklad pro rozhodování o změnách v daném území.

1.2 PODKLADY

Při zpracování územní studie bylo vycházeno zejména z následujících dokumentací a podkladů:

- digitální katastrální mapa ve formátu *.dgn
- územně plánovací podklady ve formátu *.dgn
- územní plán Kvilda v platném znění (dostupný na webu města Vimperk)
- ortofoto – letecké snímky území
- historické fotografie sídla – fotoateliér Seidl
- pozemky a budovy ve vlastnictví obce ve formátu *.shp
- pasport komunikací (*.shp)

1.3 PRÁVNÍ VYMEZENÍ POJMU VEŘEJNÉ PROSTRANSTVÍ

Pojem veřejné prostranství vymezuje § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, takto: „Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky o další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru.“

Dále je pojem veřejné prostranství zmíněn ve vyhlášce č. 501/2006 Sb. v aktuálním znění, o obecných požadavcích na využívání území. Zde jsou stanovena kritéria, která mají být dodržena při navrhování nových veřejných prostranství. V § 7 je uvedeno:

(1) „Plochy veřejných prostranství se obvykle samostatně vymezují za účelem zajištění podmínek pro přiměřené umístění, rozsah a dostupnost pozemků veřejných prostranství a k zajištění podmínek pro jejich užívání v souladu s jejich významem a účelem.“

(2) Plochy veřejných prostranství zahrnují zpravidla stávající a navrhované pozemky jednotlivých druhů veřejných prostranství a další pozemky související dopravní a technické infrastruktury a občanského vybavení, slučitelné s účelem veřejných prostranství. Pro každé dva hektary zastavitelné plochy bydlení, rekreace, občanského vybavení anebo smíšené obytné se vymezuje s touto zastavitelnou plochou související plocha veřejného prostranství o výměře nejméně 1000 m²; do této výměry se nezapočítávají pozemní komunikace.“

1.3.1. Pojem veřejného prostranství

Zákon o obcích obsahuje jedinou současnou definici veřejného prostranství, jež je zmíněna výše. Veřejná prostranství jsou otevřené prostory, které jsou přístupné každému bez omezení (nezáleží tedy na vlastnictví zahrnutých pozemků) a umožňují obecné užívání. Veřejná prostranství se tedy mohou nacházet jak na pozemcích veřejných (obecní, krajské či státní), tak na pozemcích soukromých.

Veřejná prostranství slouží k užívání veřejností a plní většinou více vzájemně souvisejících funkcí. Dle § 34 zákona o obcích jsou jako veřejná prostranství vymezena všechna *náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory*. Z tohoto vymezení plyne, k čemu jsou veřejná prostranství využívána. Jedná se především o obsluhu území a s ní spojené funkce – důležitá je funkce **dopravní** (všechny typy dopravy

(pěší/kolo/motorizovaná doprava), doprava v klidu/v pohybu). Dopravní funkce se týká především veřejných prostranství typu ulice, chodník apod., ale také náměstí či parků. Další důležitou funkcí je **pobyt a setkávání**, (zde se jedná především o náměstí nebo plochy veřejné zeleně na sídlištích) a poslední neméně důležitá je funkce **rekreační** (například parky a jiná veřejná zeleň, hřiště).

Veřejná prostranství jsou místy, kde dochází ke každodennímu setkávání obyvatel, k jejich pobytu a rekreaci, umožňují navazování a také udržování kontaktů mezi obyvateli obce navzájem. Veřejná prostranství jsou důležitá pro společenský chod obce.

1.4. DĚLENÍ VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ

Veřejná prostranství lze dle charakteru rozdělit na dva typy, a to na veřejná prostranství, na kterých převažuje zpevněný typ povrchu (ulice, náměstí) a na veřejná prostranství, jež jsou převážně nezpevněná (veřejná zeleň, parky).

1.4.1. Typologie veřejných prostranství

Pro Územní studii veřejných prostranství obce Kvilda byla veřejná prostranství rozdělena v základním členění na 6 typů (centrální prostor, ulice, rekreační hotelové či jiné vícepodlažní objekty, zeleň, parkoviště, ostatní), v detailním členění pak na celkem 11 typů:

o Centrální prostor

Centrální prostor (náves) je jedním ze základních prvků ve struktuře sídla. Především v minulosti byl takový prostor důležitým středem sídla, místem pro shromažďování a setkávání veřejnosti, pro obchod, plnilo reprezentativní funkci. V současné době jsou tyto funkce částečně potlačeny. Centrální prostor přesto tvoří v rámci sídla jeden z nejdůležitějších bodů, ať už z hlediska společenského, orientačního nebo kompozičního významu.

V obci Kvilda se nachází jeden centrální prostor v severní části sídla, při křižovatce silnice č. 169 od Vimperka a Horské Kvildy. Je to dáno historicky. Součástí tohoto prostoru je kostel sv. Štěpána, muzeum Kvildy a Bučiny se stálou expozicí, Informační centrum Národního parku Šumava a budova Obecního úřadu. Součástí je i plocha zeleně parkového charakteru s mobiliářem a informačními prvky pro turisty.

Je vhodné konstatovat, že se s ohledem na urbanistické souvislosti a architektonickou kompozici nejedná o klasický typ centrálního prostoru typu náves, ale toto centrum se logicky postupně utvářelo v místě křižení silnic. Jeho hlavní funkce, s odvoláním na funkce tradiční návsi / centra by měla být zejména společenská a správní. Tyto funkce ve velké míře naplňuje.

o Ulice / komunikace

Komunikace jsou základním liniovým prvkem ve struktuře sídla. Mají funkci především obslužnou dopravní, mohou zde však být i podmínky pro setkávání, pobyt na ulici, rekreaci. Záleží na měřítku komunikace a na jejich vlastnostech, zda má dostatečnou šířku, zda je doplněna o chodník, zda jsou zde vhodná místa k odpočinku apod. Ulice v Kvildě byly rozděleny do celkem 5 kategorií:

o Komunikace hlavní

Jedná se o komunikace, na nichž probíhá hlavní dopravní a tranzitní funkce. Často jsou to historické cesty, které se formovaly v minulosti a tvoří hlavní liniovou síť tras ve městě. Jsou významné především pro automobilovou dopravu. V rámci studovaného území sem byla zařazena komunikace páteřní v ose sever – jih, která přivádí dopravu od severu do Kvildy pod č. 169 (od Vimperka a Horské Kvildy) a odvádí směrem jižním pod č. 167 (Borová Lada).

o Komunikace vedlejší

Jedná se o ulice, jež nejsou hlavními tahy, zároveň je však nelze zahrnout mezi ulice obytné – mají vyšší význam. Tato kategorie tedy tvoří přechod mezi hlavními a obytnými ulicemi. Jedná se o silnice III. třídy směrem západním Filipova Hut' a Modrava.

o Komunikace obytná

Obytné komunikace slouží převážně přilehlým nemovitostem, případně sem byly zařazeny také málo významné boční uličky (vedoucí např. ke stání kontejnerů, slepé ulice u domů apod.). Tyto ulice jsou málo zatíženy dopravou v pohybu, často se však podél nich nacházejí parkovací plochy. V sídle se vyskytují především severovýchodně od komunikace č. 167, nejsou ale součástí území, vymezeného zadavatelem pro ÚSVP.

o Komunikace nezpevněná

Vedlejší nebo obytné uličky, komunikace, jež nemají zpevněný povrch, byly zařazeny do této kategorie. Jedná se především o polní cesty nebo štěrkové cesty. V rámci řešeného území se nacházejí v dílčí lokalitě s ozn. A a slouží jako obslužné, v souvislosti s novou výstavbu rodinných domů. Tento stav je ale jen dočasný a komunikace budou opatřeny stejným povrchem jako většina ostatních (živice).

o Komunikace ostatní

Do kategorie ostatních ulic byly zařazeny ty, jež nebylo možné začlenit do výše zmíněných kategorií. Jedná se o komunikace, které jsou schůdné jen pro pěší nebo o asfaltovanou cestu určenou pro pohyb pěších osob nebo cyklistů. V řešeném území (lokalita A) je takový úsek cesty podél Teplé Vltavy.

o Rekreační hotelové či jiné vícepodlažní objekty

Jako tyto objekty jsou označovány nové rekreační či jiné ubytovací kapacity v objektech většího měřítka, stavěných obvykle jako vícepodlažní.

U těchto objektů bývá častým problémem chybějící soukromý prostor (případně poloveřejný / polosoukromý prostor) a chybějící hierarchie veřejných prostranství v rámci území, kde se vyskytují.

V územích, řešených studií, se vyskytuje jeden objekt tohoto typu v území s ozn. A při cestě na Bučinu, mimo řešená území je jich v intravilánu obce cca 12.

o Zeleň parková

Veřejná prostranství, osázená zelení, která jsou využívána především pro rekreaci. Do této kategorie jsou zařazeny plochy veřejné zeleně, které jsou cíleně osázeny parkovými stromy či keři; oproti plochám přírodní zeleně je tato zeleň více upravována a udržována. Kromě funkcí rekreační a relaxační je důležitá i ekologická funkce.

Ve Kvildě je nejdůležitější plochou zeleně plocha u křižovatky „T“ v blízkosti kostela, Informačního centra NP Šumava (součást řešeného území s ozn. C).

o Zeleň přírodní

Do kategorie zeleně přírodní byly zařazeny přírodní nebo přírodě blízké plochy zeleně. Jedná se o travnaté nebo jiným porostem kryté plochy, z velké části na pozemcích obce. Většina těchto ploch plní hlavně ekologickou funkci, některé však i rekreační.

Nejvýznamnější plochou této kategorie v Kvildě je území v její jižní části, kterým protéká Teplá Vltava (dílní území, řešené ÚSVP pod ozn. A). Dnes je to travní plocha, v místě původního areálu budovy pohraniční roty, nacházející se ve středu sídla, severně od hlavní komunikace (dílní území, řešené ÚSVP pod ozn. B).

o Parkoviště

Vymezena jsou rozlehlejší parkoviště, která primárně slouží svému účelu (turismus, lyžařský areál). Jedná se o parkoviště u komunikace směrem na Bučinu. Na jiných veřejných prostranstvích nebyla parkoviště nebo parkovací plochy vymezeny, protože jsou mimo řešené území.

o Ostatní

Sem byla zařazena ostatní veřejná prostranství, u nichž nebylo možno definovat hlavní způsob využití.

1.4.2. Charakter a struktura zástavby venkovských sídel v územně plánovací dokumentaci

(výňatek z publikace, vydané Ministerstvem pro místní rozvoj ČR v roce 2017)

Návesní prostor

Náves je nejvýznamnějším prostorem vesnice. Představuje zpravidla historickou část obce s dochovaným půdorysným a prostorovým členěním zástavby. Je dobře identifikovatelná u vybraných pravidelných forem založených vesnic. Náves se jen výjimečně vyskytuje i u novějších prostorových celků, což je nedostatek; nová plocha by měla být navržena včetně veřejného prostranství plnicího prostorově i účelově funkci návsi.

Uliční prostor

Uliční prostor je základní skladebný článek vesnice. Ulici nejčastěji tvoří kompaktní řadová sevřená zástavba nebo volně stojící izolované domy s hřebenem kolmo nebo souběžně s komunikací, případně soubory staveb (např. velkostatky). Starší zástavba obvykle vytváří organické tvary ulic. Novější zástavba se často rozrůstá podél komunikací, které jsou vedeny v trase původně účelových komunikací. Ty zpřístupňovaly zemědělské pozemky v okolí vesnice. Místní komunikace vznikly jejich rozšířením a postupným obestavěním. Vytváří tak paprscitou síť s krátkými spojovacími úseky mezi obestavěnými účelovými komunikacemi. Další zástavba je zpravidla plánovaná jako pravouhlý rastr ulic.

Veřejná prostranství

Urbanistickou strukturu vesnice významně ovlivňují prostory veřejných prostranství. Veřejná prostranství na vesnici slouží pro mnoho kulturních a společenských účelů – lidové zábavy, slavností, pouťové a cirkusové atrakce. Zahnují plochy pro stánkový prodej, plochy pro trhy, jarmarky, herní plochy, památníky obětem válek, drobnou církevní architekturu, vývěsní informační tabule, ale i zastávky hromadné dopravy a parkování apod. Většinu těchto účelů zpravidla plní plocha návsi. Zelené plochy s vysokými dřevinami, které jsou součástí veřejných prostranství, podtrhují význam centrálních prostorů a jsou významově i orientačně dominantními plochami v urbanistické struktuře vesnice.

Dopravní a technická infrastruktura

Na urbanistickou strukturu vesnice mají výrazný dopad trasy komunikací. Při rozšiřování zástavby pro bydlení jsou velmi často účelové komunikace (polní cesty) upravovány na místní komunikace a zástavba pokračuje podél nich do volné krajiny. Urbanistickou strukturu vesnice narušují frekventované komunikace vyšších tříd, které roztínají sídlo na dvě části. Ty se časem mnohdy začnou rozvíjet jako dvě samostatná sídla, aby nemusely překonávat bariéru rušné komunikace. Urbanistickou strukturu vesnice mění rovněž velké odstavné a parkovací plochy. Značnou roli v urbanistické struktuře vesnice sehrávají také šířky komunikací. Šířku ovlivňuje mimo jiné nutnost uložení inženýrských sítí do vozovky, případně do zeleného pásu nebo chodníku. Charakteru uličního prostoru a dalších veřejných prostranství výrazně prospívá, pokud je možné odstranit stožáry vzdušného vedení elektrické energie. Podobně prospěšný je výběr odpovídajících stožárů veřejného osvětlení zejména při komunikacích a při značených přechodech komunikací v zastavěné části vesnice.

Typ půdorysu vesnice, tj. forma založení vesnice - rostlá či pravidelná

1. rostlé formy (přírodní / nepravidelné formy)

- 1.1. hromadné vesnice
- 1.2. lineární vesnice (uliční / silniční / řádkové / potoční vesnice)

2. pravidelné formy (geometrické / normové formy)

- 2.1. lánové vesnice – vesnice s lánovou / délkovou plužinou
- 2.2. návesní vesnice
- 2.3. lineární vesnice (uliční / silniční / řádkové / potoční vesnice, ulicovky atd.)

Urbanistické uspořádání nejstaršího osídlení

O urbanistickém uspořádání nejstaršího osídlení u nás jsme informováni pouze díky archeologickým průzkumům. – Parcelace raného středověku Vesnice raného středověku (9.–11. století) se nachází v tzv. staré sídelní struktuře, většinou ve vazbě na románský kostel.

Parcelace vrcholného středověku

V období vrcholného středověku (11.–14. století) měly ekonomické poměry přímý následek v potřebě jasně organizovaného dělení přidělené půdy. To se odrazilo v urbanistické struktuře existujících i nově zakládaných sídel. Přelidnění sousedních oblastí území na západ od našeho, tehdy řídce osídleného území, vyvolalo proces středověké kolonizace. V jejím důsledku vznikly tisíce nových sídel. Byla vytvořena sídelní struktura v podobě, jakou známe v současnosti. Vrcholně středověké uspořádání vesnice je výrazně pravidelné a vychází z lánového uspořádání (nejčastěji: usedlost–zahrada–sad s vnějším ohraničením cesta–polností). Takto založený urbanistický koncept fungoval až do poloviny 20. století bez větších zásahů.

Plošná struktura sídel v 15. až 18. století

V uvedeném období již nedochází k tak rozsáhlému osídlování jako během vrcholně středověké kolonizace. Výjimkou je tlak šlechty na dosídlení i odlehlejších kopcovitých a hornatých lokalit. Již během vrcholného středověku některé vesnice zanikly, buď proto, že se ukázaly hospodářsky jako neživotaschopné nebo byly zničeny během husitských válek. Nárůst počtu obyvatel ve vesnicích při jejich dosídlování po třicetileté válce vedl k dělení původních lánových pruhů. Centrální prostory návsi a pozemky podél komunikací byly zastavovány drobnějšími objekty bezzemků. Na opuštěných pozemcích ve vesnici (ale i ve volné krajině) vznikají panské velkostatky.

Raabizace

Neefektivní panské velkostatky byly rozděleny reformou (1775–1790) na menší statky, jejich velikost odpovídala potřebám jedné rodiny. Vznikly dvě stovky vesnic, jejichž půdorys je dán přísně pravidelným geometrickým uspořádáním.

Historická sociální diferenciaci vesnice

Plošnou strukturu sídla ovlivňovalo dodatečné dělení parcel a zahušťování zástavby v již existujících vesnicích. Šlo především o chudší chalupy a domky. Zaplňovaly se i návesní prostory k provozování řemesel. Mnohé vesnice s původně velkorysým návesním prostorem svůj charakter zcela ztratily, jiné tlaku čelily vyčleňováním stavebních míst zejména u cest na okraji vesnice. Zvláštní postavení mohly mít chalupy výměnkářů – odstupujících hospodářů. U bohatších usedlostí se pro výměnkáře stavěly samostatné chalupy nebo byla vyčleněna část domu pod střechou hospodáře pro skromnější domácnost výměnkáře.

Vývoj do druhé světové války

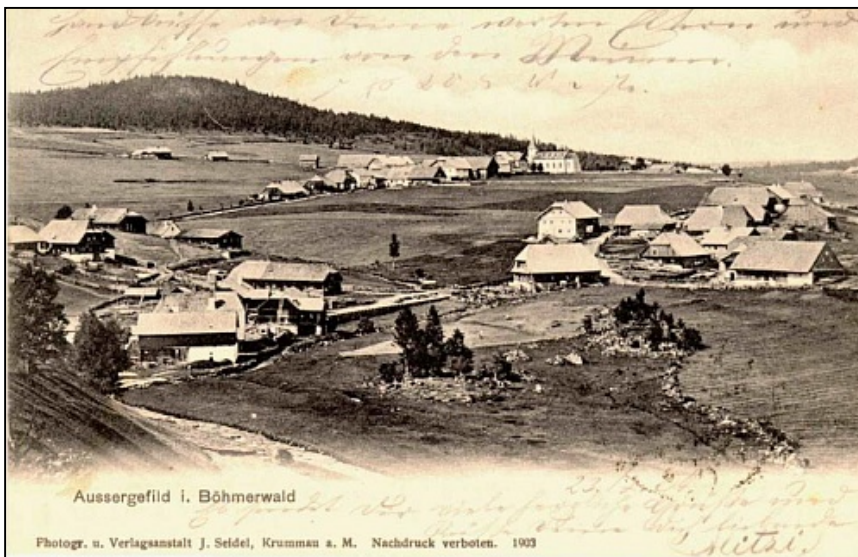
Až do poloviny 20. století pokračuje neorganizované zastavování návsi, rozrůstání se zástavby podél komunikací, vznik dělnických kolonií. Zástavba pro bydlení, která vznikala do začátku 20. století, obsahuje

formy, jež jsou tvořené pásy domů s okapovou nebo štítovou orientací střech do veřejného prostoru. Řady štítově orientovaných stavení jsou často propojované bránami. Další formou uvedeného období jsou tři nebo i čtyřstranné dvorcové statky.

Vývoj po druhé světové válce

Druhá polovina 20. století zpřetrhala potřebu vazby usedlosti na obdělávanou půdu. Hluboké středověké parcely se staly neefektivní, jejich majitelé je začali dělit a zastavovat. V posledních 70-ti letech způsobilo největší stavební rozvoj na vesnici slučování zemědělských družstev do velkého komplexu a s tím spojená potřeba bydlení pracovníků v místě zaměstnání. Současný stavební rozvoj souvisí se zájmem o bydlení ve vybraných lokalitách (dobrá dopravní dostupnost sídla, blízkost většího města) a s ochotou vlastníků k prodeji pozemků. Zástavbu pro bydlení z období let 1950 až 1990 představuje forma izolovaných rodinných domků, dvojdomků, řadových a bytových domů, sestavovaných téměř výlučně do formy ulic, nebo malých návší. Izolované a řadové formy se objevují i v současnosti. Oproti urbanistické bohatosti starší zástavby, je novější zástavba urbanisticky výrazně chudší.

Obr.1

Aussergefild I. Böhmerwald /
Kvilda

Dobová pohlednice
Pohled od jihovýchodu /
na horizontu kostel
sv. Štěpána

Obr.2

Aussergefild I. Böhmerwald /
Kvilda

Dobová pohlednice
Pohled od jhozápadu

Obr.3

Aussergefild I. Böhmerwald /
Kvilda

Kolorovaná dobová
pohlednice
Pohled od severu

Obr.4

Aussergefild I. Böhmerwald /
Kvilda

Dobová pohlednice
Centrum s kostelem
sv. Štěpána

Obr.5

Aussergefild I. Böhmerwald /
Kvilda

Kolorovaná dobová
pohlednice
Pohled od východu

2 ANALYTICKÁ ČÁST

2.1 VYMEZENÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Kvilda (německy Außergefeld) je obec na Šumavě, v okrese Prachatice, 16 km jihozápadně od Vimperka a 6 km severně od hraničního přechodu Bučina – Finsterau, 5 km od pramenů Teplé Vltavy, v místech, kde do ní zleva ústí Kvildský potok. Žije zde 136obyvatel. Domy stojí i v údolí a v nižší části svahů. Až v posledních letech stoupá osídlení do nejvyšších partií odlesněných svahů.

Enkláva leží v nepříliš dramatickém reliéfu. Členitost území zvyšuje zejména údolí Vltavy (východní část enklávy). Z převážně plochého reliéfu vystupuje několik výraznějších vrchů. Jádrem enklávy s kostelem sv. Štěpána, Obecním úřadem a poštou leží na malé plošině nevysoko nad soutokem Kvildského potoka s Teplou Vltavou. S nadmořskou výškou 1065m se, podle polohy centra, jedná o nejvýše položenou obec v České republice.

Zájmové území pro Územní studii veřejných prostranství se nachází v k. ú. Kvilda a jeho rozloha je 4,4 ha.

Požadavek na pořízení územní studie veřejného prostranství nevychází z platného územního plánu sídelního útvaru Kvilda z roku 1996 ani jeho následných změn, ale z nutnosti řešit bezpečný provoz veřejných prostorů a s tím i zkvalitnění těchto prostorů pro setkávání občanů. Celková rozloha řešeného území je 4,4 ha.

Podle platné územně plánovací dokumentace (ÚPSÚ Kvilda z roku 1996) se řešené území nachází v plochách s funkčním využitím dopravy, smíšeného bydlení a občanského vybavení. Žádná z těchto funkcí nezakazuje vymezenou plochu využít pro veřejné prostranství či dopravní a technickou infrastrukturu.

ÚSVP jsou řešené tři samostatné lokality. Lokalita A, vymezená silnicí II. třídy č. 169 směr Borová Lada až ke Kvildskému potoku, přes vodní tok Teplé Vltavy směrem do lokality sv. Jan, odtud k bývalé pile, (nyní výstavba hotelu) přes Teplou Vltavu k parkovištím pod křižovatkou Bučina-Borová Lada – celková rozloha cca 3,27 ha.

Lokalita B představuje volné prostranství ohraničené z jihu hotelem Šumavalln, ze severu domem čp. 28, na západní straně hlavní komunikací a ukončené na východní straně terénním valem – celková rozloha cca 0,78ha.

Lokalita C je vymezena od prostoru před kostelem sv. Štěpána podél komunikace III. třídy č. 16910 směr Filipova Huť v zástavbě obce – celková rozloha cca 0,36ha.

Další odkazy:

Kraj:	Jihočeský (NUTS3 – CZ031)
Okres:	Prachatice (NUTS4 – CZ0315)
Obec:	Kvilda (NUTS5 – CZ0315550337)
Katastrální území:	Kvilda
Výměra obce:	4,518km ²
Počet obyvatel:	139 (k 1. 1. 2017)
Pověřený obecní úřad:	Vimperk
Správní obvod:	Vimperk
GPS souřadnice:	13° 34' 146' E , 49° 1' 9" N
Nadmořská výška:	1062 m n. m.
První písemná zmínka:	rok 1345

2.2 ŠIRŠÍ VZTAHY

Sídelní enkláva se nachází v centrální části Šumavy, s jednou z největších šumavských obcí a zároveň s jednou z nejvýše položených obcí v České republice vůbec. Původně dřevařská osada vznikla za Karla IV. na vytyčené větvi Zlaté stezky, s čímž zřejmě souvisí i 1. písemná zmínka z r. 1345. Není však zcela jasné, zda se jednalo o trvale osídlenou ves nebo jen o označení místa. Lesem zcela obklopená enkláva leží v nadmořské výšce 1025 – 1140 m n. m. Enklávu v minulosti i dnes tvoří několik prostorově oddělených sídelních útvarů: Kvilda, Hamerské Domky, Sv. Jan, Hraběcí Huť, Vilémov, Lesní Chalupy a „Za Potokem“.

Obecné principy pro návrh

Navržené úpravy veřejného prostoru a zejména centrálních veřejných prostorů vycházejí z původního geometrického založení obce a historicky daných základních principů (vesnice přírodní nepravidelné formy – uliční/silniční). Navržené řešení respektuje původní charakter obce a dále ho rozvíjí s ohledem na současné možnosti architektonické i stavební. V případě dalšího vývoje obce, s ohledem na současné standardy, je nutné zavedení některých prvků novodobého charakteru. V mobiliáři je třeba používat drobné atributy, užívané i v městském prostředí. Požadavek se týká i materiálových povrchů. V úseku od Centra umění Kvilda, kostela, IC NP Šumava a dále podél hlavní severojižní komunikace sídlem až do oblasti kulturního domu, původní principy, spoluutvářející venkovský ráz horského sídla, přirozeně přecházejí do soudobých povrchů a postupů.

Komunikace a veřejný prostor

Obec Kvilda se rozkládá po obou stranách komunikace II. a III.třídy č. 169 a č. 167. Obcí neprochází žádná elektrifikovaná či neelektrifikovaná železniční trať.

Autobusové zastávka se nachází v obci blízko jejího centra, přímo při páteřní komunikaci. Do Kvildy jezdí regionální linky z Vimperka či Sušice, provozované regionálními dopravci (např. dopravce BUSEM, ČSAD AUTOBUSY České Budějovice).

Prostranství kolem páteřní komunikace sídla je ze své podstaty jedním z důležitých veřejných prostorů. Jeho podoba je determinovaná dobou jeho vzniku (stavby) a ovlivněna proměnami, kterými veřejná doprava po desetiletí prošla.

Vymezení majetkových vztahů

Dálkový přístup do Katastru nemovitostí nedisponuje digitální verzí katastrálních map, na základě nichž by bylo graficky možné určit pozemky v majetku obce. Identifikace vlastníků jednotlivých pozemků v řešených územích byla tedy provedena pouze ověřením jednotlivých par. č. s vygenerovaným Listem vlastnictví.

2.3 CHARAKTERISTIKA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

2.3.1 Historie

2.3.1.1 Stručná historie sídla

Jedna z nejnvýše položených obcí v Čechách byla založena ve 14. století na významné cestě z Pasova přes Kašperské Hory, Sušici, Klatovy a Plzeň do Prahy, u soutoku Teplé Vltavy (Černého potoka) a Kvildského potoka. První zmínka pochází z roku 1345, kdy je zde zmiňován prales, zvaný Gewilde. Jan Lucemburský tehdy potvrdil jeho držení synům píseckého správce a udělil jim právo těžit zde kovy, jsou-li tu jaké. Od nich možná začíná tradice zdejšího rýžování zlata. Na Kvildském potoku se dodnes zachovaly sejpy. Vedla tudy Horní zlatá stezka z Pasova do Kašperských Hor. Týdně tudy procházelo až 1300 mezků s nákladem. Dnešní osada je doložena až k 16. století. V druhé polovině 18. století se v okolí zakládaly první sklárny (1785 Filipova Huť, 1796 Tobiášova nebo Tafelberská, 1802 sklárna U pivního hrnce, 1852 Franzenshütte). Od roku 1788 pracovala v obci dílna na výrobu podmaleb, kterou založili Johann Kaspar Hilgart a jeho synovci Bernhard a Johann Peterhanselovi, vyhlášená především malbou svatých obrázků. V 19. století na tuto tradici navázala rodinná dílna Verderberů, která nabízela hlavně malby poprsí světců. Výroba na Kvildě zanikla po požáru dílny v roce 1881. Od roku 1878 zde fungovala i vyhlášená pila na rezonanční desky. Pracovaly zde také čtyři hamry, vyrábějící zemědělské a domácí náčiní. První postavil Matyáš Zoglauer v roce 1786. V osmdesátých letech 19. století zde fungoval dřevařský podnik Adolfa Strunze, který vyráběl rolety, šindel, dřeváky, krabice, bedny, rezonanční dřevo a sirkařský drát. Tento továrník prý býval tak šetrný, že se na služební cesty do Prahy nebo Vídně vydával jen pěšky. K významným podnikům patřilo i kamenictví rodiny Lukešů. Kvilda se rychle rozrůstala a stala se jednou z nejvýznamnějších osad této oblasti. V roce 1889 postihl Kvildu velký požár, který zničil dřevěný kostel svatého Štěpána z roku 1765, faru a domy na severní straně obce. Po požáru byla obec

obnovena, dřevěné stavby nahradily převážně zděné. V roce 1910 jich zde stálo 122 a žilo v nich 1146 obyvatel, bez výjimky německojazyčných. V letech 1892-94 byl po vzoru kostela na Knižecích Pláních postaven pseudogotický kostel se šindelovou střechou a dřevěnými stropy. Hřbitov u kostela byl zlikvidován v roce 1978, kříže odvezeny do sběrné a náhrobní kameny z větší části zahrabány v lese. V roce 2004 se obec postarala o nalezení více než 60 těchto kamenů a připravuje pietní úpravu bývalého hřbitova. Severně od Kvildy byla roku 1709 vysvěcena kaple P. Marie, sv. Štěpána a sv. Rocha, která byla roku 1860 nahrazena o něco větší stavbou. První pováleční dosídlenci byli často lidé bez zkušeností a většina se jich opět vrátila do měst. Další rozvoj obce negativně poznamenalo zřízení hraničního pásma. Počet obyvatel je dnes mnohem nižší než v minulosti, rozsah osídlení je v některých okrajových částech menší, v jejím středu však mnohem větší než v minulosti. V posledních letech zažívá obec bouřlivý rozvoj. Na Kvildě začíná i končí pětikilometrový naučný okruh „Neslní krajina“. Na šesti informačních panelech podává přehled o vytváření krajiny člověkem.

2.3.1.2 I. vojenské mapování

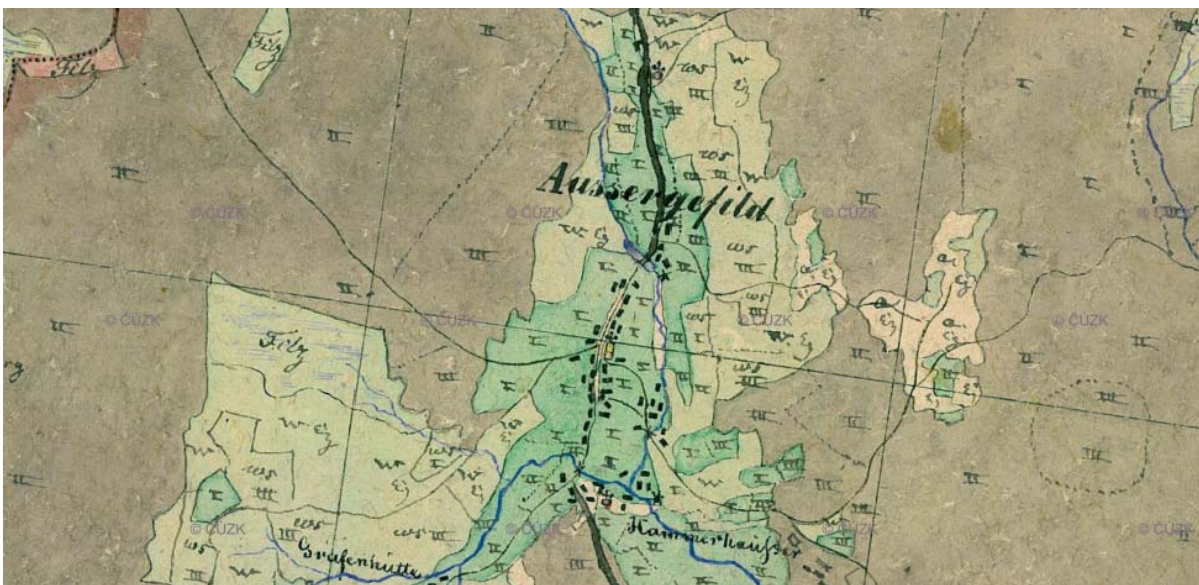
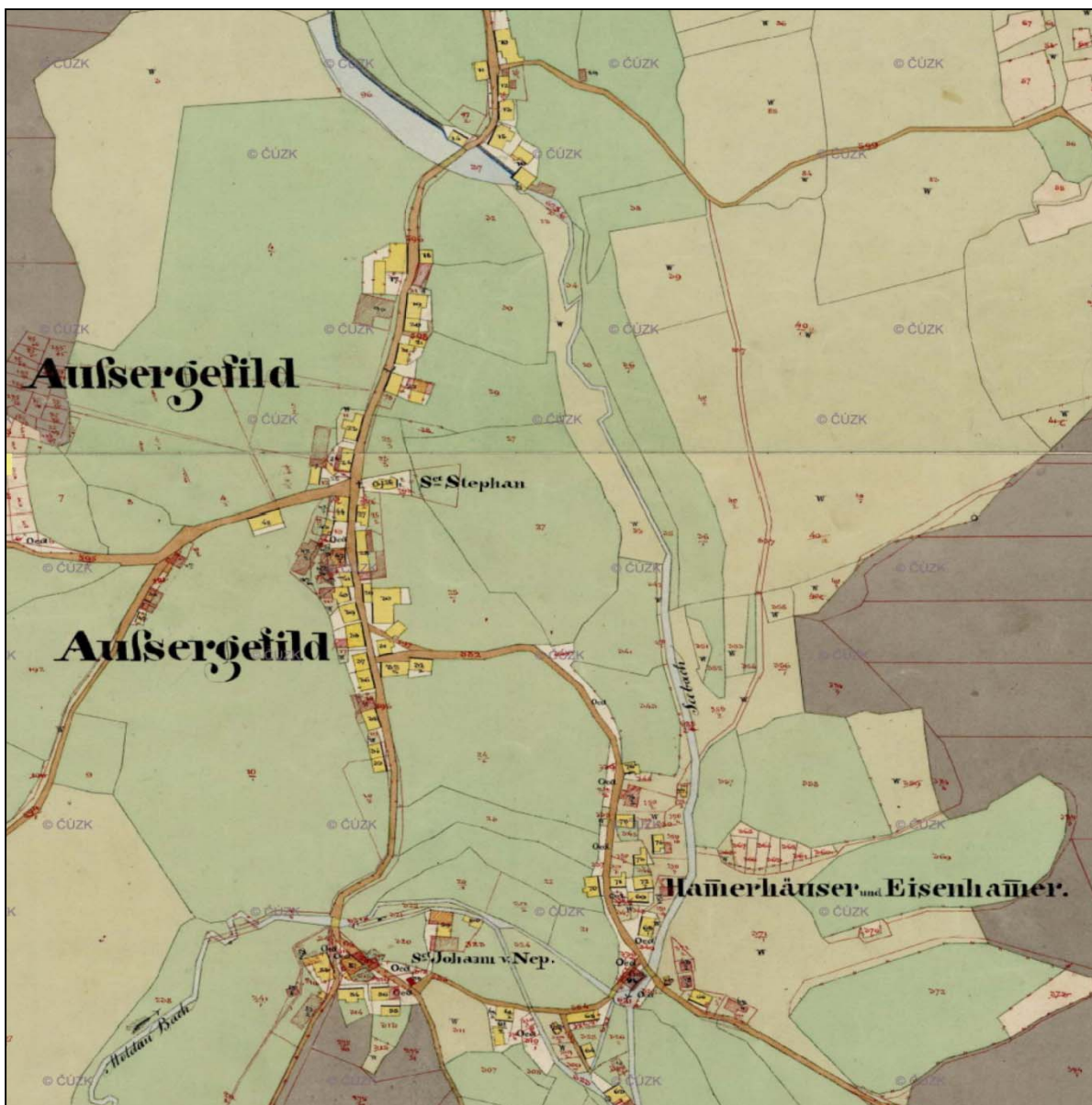

I. vojenské mapování probíhalo v letech 1780-1783. Z mapy je patrná hlavní historická dopravní tepna, vodstvo (řeka Teplá Vltava a její přítok Kvildský potoky), slatě a také typ urbanistického osídlení sídla (stavby domů oboustranně podél cesty). Půdorys obce by se tedy dal nejlépe označit jako silnicový, za přirozené centrum je považováno současné místo s kostelem.

2.3.1.3 Císařské povinné otisky stabilního katastru

Na mapě stabilního katastru z roku 1825 je možné sledovat ve větším detailu typ zastavěného území. Díky většímu měřítku jsou zpřesněny půdorysy jednotlivých domů a pozemků, lépe lze vidět charakter zástavby s domy podél cesty a na ně navazující zahrady a humna. V jihovýchodní okraji je patrná samostatná enkláva „Hamerské domky“ a „Sv. Jan“. Zřetelným bodem je rovněž v severní části obce kostel. Přirozený význam od počátku získávají kostel sv. Štěpána a kaple sv. Jana Nepomuckého. Většina dnešní základní důležité cestní sítě je již založena, výjimkou je např. dnešní rovný úsek k lokalitě Hamerské domky, kdy hlavní část enklávy Hamerských domků byla dostupná z Kvildy po cestě, která je dnes jen místní komunikací podružného významu. Důležitý význam měla cesta ze sídla směrem na Bučinu, ke státní hranici s Německem. Dnes je tato cesta především významnou regionální turistickou trasou.

Mapa kultur stabilního katastru (1834 – 1844)

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

územní studie veřejných prostranství _ obec Kvilda | 2018

2.3.1.4 III. vojenské mapování

Na mapě III. vojenského mapování z let 1876-1878 nelze pozorovat z urbanistického hlediska zásadní změnu.

2.3.1.5 50. léta 20. století – letecký snímek a státní mapa odvozená (1950)

Na leteckém snímku lze sledovat, jak se sídlo rozrostlo a proměnilo za 30 let od mapování.

Ortofotomapa (1949)

Zcela zřetelný je intaktně dochovaný charakter samotného jádra Kvildy, řazeného do kategorie návesní silnicový a dalších dvou lokálních enkláv, Hamerské domky a Sv. Jan. Mezi po staletí utvářenými trasami cest, volně se vlnících krajinou, je viditelný „novotvar“ přímého úseku silnice směr Borová Lada. Původní komunikace směrem na Hamerské domky ztratila na regionálním dopravním významu. Zřetelný je obrys místního hřbitova za kostelem. Areál pohraniční roty ve východním okraji středu sídla není ještě realizován (zřízen až v r. 1951). Po roce 1948, vznik „železné opony“ a blízkost ostře hlídané státní hranice vyvolaly „potřebu státu“ umístit v lokalitě již zmíněný areál pohraniční roty. Od roku 1951 do roku 1954 se Kvilda dokonce ocitla v hraničním pásmu. Od roku 1952 bylo v obci Velitelství praporu PS Kvilda a od 1.1.1966 zde vznikla rota PS, jejíž působnost byla ukončena v roce 1990. Následně vznikla Pohraniční policie. Úbytek obyvatel po válce a jejich odsun tak demograficky „doplnila“ početná posádka tohoto útvaru. Tomu byl přizpůsoben i život v obci s blízkostí hlídaného hraničního pásma. Ubytovací budova roty byla doplněna o hospodářské technické objekty. Tato účelově implementovaná struktura, bez ohledu na urbanistické souvislosti a měřítko obce, zanechala negativní otisk na struktuře a fungování sídla po dlouhá desetiletí, až za rok 1989, kdy došlo na základě změny politického uspořádání k ztrátě nutnosti stání hranici hlídat dosavadním způsobem. Pohraniční rotu opustili v roce 1990, hospodářské objekty byly následně po několika letech zbourány, aby uvolnily plochu pro další, moderní rozvoj obce. V současnosti prožívá obec rozvoj v souvislosti s turistickým ruchem. Původní budovy jsou rekonstruovány především jsou ale budovány nové ubytovací kapacity od rodinných penzionů po hotely většího měřítka. Obec se tak rozrůstá o novou zástavbu především při silnici západním směrem na Modravu.

Je položen základ novým veřejným prostranstvím či proměně původních tak, jak je známe nyní a tak, jak s nimi pracuje ÚSVP.

2.3.2 Prostorové uspořádání

(Výňatek ze studie s názvem „Preventivní hodnocení krajinného rázu Národního parku Šumava, LÖW a spol., s.r.o., 2009).

Převážná většina zastavěného území leží v údolí a neuplatňuje se v dálkových pohledech. Nejvyšší polohy na západě enklávy se již v dálkových pohledech částečně uplatňují.

Základní urbanistická koncepce obce Kvilda je výrazně ovlivněna polohou při páteřní komunikaci severojižní orientace, a přírodními podmínkami (lesní porosty, řeka Teplá Vltava a Kvildský potok, trasa směrem k hranici s Německem).

Historický urbanistický typ obce Kvilda lze pojmenovat jako silniční ves, lokalitu Hamerské domky jako hromadnou ves. Osou Kvildy byla silnice, kolem níž byly hustě seřazeny domy. Soustředěné sídlo bylo ostře odděleno od volné nezastavěné krajiny.

Hamerské Domky a Sv. Jan byly tvořeny několika shluky zástavby, které byly vzájemně oddělené a měly nepravidelný půdorys. Shluky měly výrazně soustředěný charakter, ostře oddělený od volné krajiny.

Současný urbanistický typ obce Kvilda odpovídá zařazení hromadná silniční ves, lokalita Hamerské domky si udržela charakter hromadné vsi.

Dochovanost urbanistického typu je v případě samotné Kvildy dobrá, v případě enklávy Hamerské domky výjimečná. Jádro Kvildy má stále silniční charakter, částečně se jen snížila pravidelnost uspořádání a naopak k jejímu rozvoji na levém.

Typ plužiny lze pojmenovat jako úsekovou s dobrou dochovaností. Plužina byla tvořena poměrně velkými úseky. Některé z nich byly později rozděleny na pásy. Údolní nivu a bezprostřední svahy pokrývaly louky a zbytek tvořily převážně pastviny. Naprostá většina orné půdy se koncentrovala na výše položené svahy Orlu a měla taktéž úsekovou, ale výrazně maloplošnější strukturu. Tato enkláva je díky postupující sukcesi již od zbytku plužiny oddělena vegetací, a proto je popisována samostatně. Sidelní útvary tvoří jádro plužiny a ta jej ze všech stran obklopuje.

Převažující historický architektonický typ (stav před II. sv. válkou) centrální části sídla (dílní území, řešené v ÚSVP pod ozn. C) představuje zděná zástavba městského typu z první třetiny 20. stol. Zástavba v centrální části sídla přejímá městské prvky. Jedná se o zděné, nejčastěji dvojpodlažní omítané objekty, které jsou vůči specifickým regionálního stavitelství indiferentní, či se jimi inspiroují pouze velmi volně (drobná polovalba ve štítě, apod.). Hamerské Domky, Sv. Ján, částečně Vilémov (dílní území, řešené v ÚSVP pod ozn.A) charakterizuje zástavba počátku 20. století, inspirovaná tradičními vzory. Zástavba počátku 20. století je objemově subtilnější, tvarově i konstrukčně však inspirovaná původním stavitelstvím. Stavby jsou nejčastěji opatřeny výdřevou všech obvodových stěn, střecha je jednoduchá, bez polovalby. Lokalita Hamerských Domků a Sv. Jána je velmi členitá - výškové rozdíly terénu vyrovnává mohutná omítaná podezdívka, která je v kontrastu s obvodovým pláštěm, opatřeným černohnědým nátěrem.

Veřejnou vybavenost představuje především budova společenského sálu, kterou vybudoval Německý tělovýchovný spolek v roce 1931. Budova je výjimečná konstrukcí stropu, střešní kosočtvercovou dřevěnou vazbou prkének bez použití trámů. Stavby tohoto druhu jsou dvě. Jedna se nachází v Německu a druhá právě na Kvildě. Obecní úřad a Informační centrum NP Šumava jsou situovány u dopravního uzlu v lokalitě u kostela. Další novostavbu představuje budova Centra umění Kvilda, nacházející se při vjezdu do obce od severu.

V obci je lyžařský areál, v nové budově sídlí Horská služba.

Autobusová zastávka je situována v centru při hlavní komunikaci (dřevěný přístřešek) v relativně dobré docházkové vzdálenosti z celého území obce.

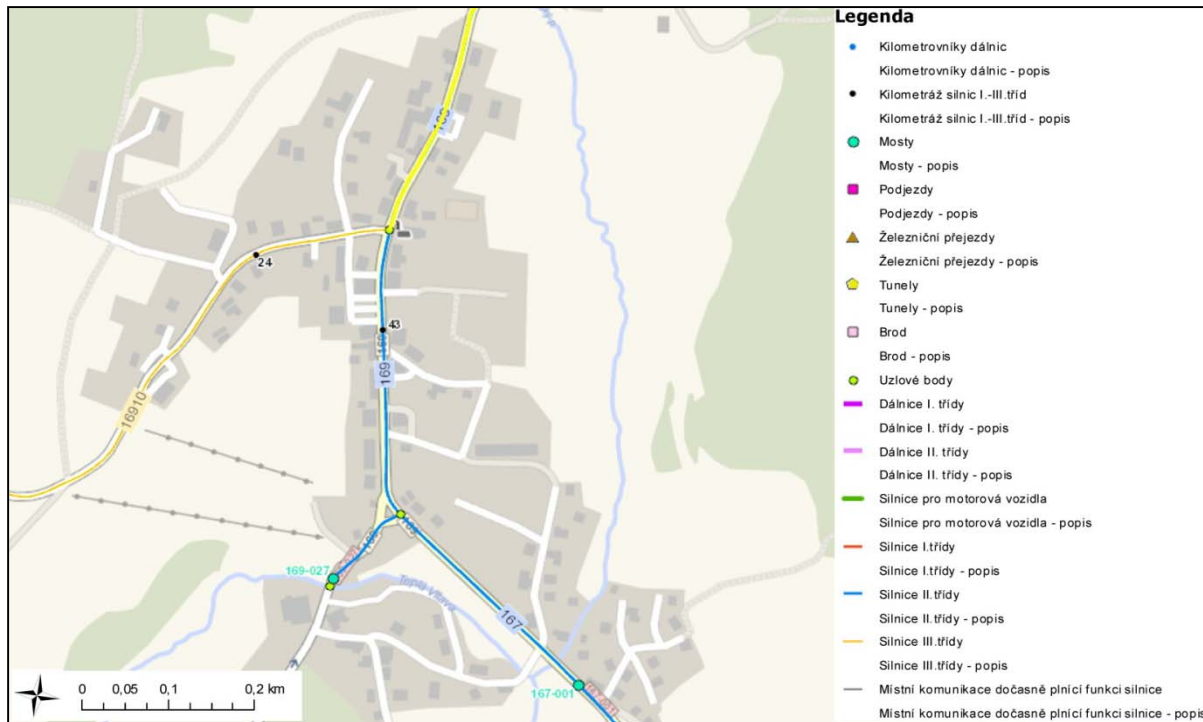
Míra zachovalosti historického architektonického typu je pro samotné jádro obce Kvildy na pomezí dobrá – částečná. Historická zástavba jádrové části sídla se z podstatné části dochovala, byla však významně narušena, lokálně i setřena stavebními úpravami. Řada objektů zcela ztratila vypovídací hodnotu o době svého vzniku a původním architektonickém tvarosloví. Míru zachovalosti Hamerských Domků lze označit za výjimečnou. Jedná se o urbanisticky i architektonicky výjimečně dochovanou enklávu, která je navržena na prohlášení památkovou zónou. Jedná se o ojedinělý soubor nejenom v rámci sídelní enklávy, ale i celého řešeného území. Celkové hodnocení architektonické hodnoty sídla však lze označit pouze za průměrné, protože na architektonické hodnotě zástavby se negativně projevuje tvarově roztržitá novodobá výstavba jádrové části sídla a nízká architektonická kultura stavebních úprav historických budov. Současnost do sídelního obrazu zasáhla a stále zasahuje konformní novou výstavbou, která je pouze velmi povrchně poučena o původních vzorech a často vnáší do struktury nepatřičné tvaroslovné prvky.

2.3.3 Dopravní a technická infrastruktura

Silniční doprava

Řešené území je z dopravního hlediska umístěno v návaznosti na silnice II. třídy č. 167 od Borových Lad a č. 169 od Horní Vltavice. Silnice z Kvildy směrem na Modravu je III. třídy s označením 169-10.

Z Kvildy vede severním směrem trasa k hraničnímu přechodu pro pěší „Bučina“. Doprava v klidu je řešena pro návštěvníky obce především odstavováním vozidel na větších parkovacích plochách, významná větší parkoviště se nacházejí v návaznosti na páteřní komunikaci v blízkosti lyžařského areálu. V území, řešeném ÚSVP, se jedná o parkoviště s ozn. A při odbočce z hlavní komunikace směrem na Bučinu, těsně před Teplou Vltavou. Další parkoviště je již za mostem, mimo řešené území. Mimo řešené území je také velký počet menších parkovacích ploch před rodinnými penziony nebo hotelovými objekty.

Základní komunikační osy _zdroj ŘSD (2018)

Autobusová doprava

Autobusová zastávka se nachází v obci blízko jejího centra přímo při komunikaci II/167, je ale mimo řešené území ÚSVP. Do Kvildy jezdí i regionální linky z Vimperka či Klatov, provozované regionálními dopravci.

Železniční doprava

V obci Kvilda není vlakové nádraží a ani zde nevedou vlakové trasy. Nejbližší vlakové nádraží se nachází ve Volarech.

Cyklistická doprava

Z Kvildy k prameni Vltavy a na Bučinu / délka 19,5 km. Trasa pro pěší i pro cyklisty.

Cyklotrasy na Vimpersku - trasa III - Nové Hutě, Borová Lada, Světlá hora / délka 30/40 km - modrá

Trasa III - Nové Hutě, Borová Lada, Světlá hora / délka 40 km - modrá lehčí, delší trasa k Národnímu parku Šumava. Povrch v celé délce zpevněný, asfaltový, trasa vede z větší části po silnicích, přibližný čas 4 - 5 h, vhodná pro celodenní výlet se zastávkou u info centra NP Šumava na Svinné Ladě. Možnost i zkrácené varianty na 30 km přes Alpskou vyhlídku a Lipku.

Krajinou Šumavských Lad kolem Vydřího potoka / Start a cíl: Kvilda, délka 35km. Alternativní start a cíl: Borová Lada. Cílem výletu bude údolí Vydřího potoka u Borových Lad.

Modrava - Černá hora - Pramen Vltavy - Kvilda – Modrava / Délka: 26 - 27 km. Náročnost: pro cyklisty - středně obtížná. Pro pěší turisty náročná cesta, v letních měsících při provozu autobusových linek autobusu po NP možné absolvovat zpáteční část cesty autobusem.

Modrava - Rokytá - Tříjezerní slať - Rybárna – Modrava / Délka: 12,5 km. Pro pěší i cyklisty. Rekonstrukcí zříčeného hradlového mostu získalo okolí Modravy novou turistickou trasu vhodnou rovněž pro cyklisty.

Vltavský okruh: Kvilda, Knížecí pláně, Strážný, Lenora, Horní Vltavice, Borová Lada, Kvilda - 62km.

Pěší doprava

Přírodně poznávací okruh Národní park / Výchozím bodem je informační pavilon u pěšihého přechodu Finsterau - Bučina. Délka trasy je 6,5 km (chůze 2,5-3 hod.), převýšení 170 m., značení symbolem motýla.

Trasa naučné stezky vede územím Národního parku Šumava podél státní hranice směrem k zaniklé osadě Knižecí Pláně a k Bukové slati. Informuje o historii této oblasti, o filozofii a členění NP.

Přírodně poznávací okruh Nelesní krajina / Výchozím bodem je jižní okraj obce Kvilda. Délka trasy je 5 km (chůze 1,5-2 hod.), celkové převýšení 100m - značení symboly s broukem svižníkem. Ukazuje a přibližuje vývoj a vznik bezlesí v okolí Kvildy, s vývojem a tvorbou krajiny, s hospodařením a lidskou činností v krajině v historických souvislostech.

Z Kvildy k prameni Vltavy a na Bučinu / Trasa pro pěší i pro cyklisty. Celkem: 19,5km. Zaniklá obec Bučina byla před válkou významnou hraniční vesnicí. Je odtud výhled na jižní svahy a do Bavor, za pěkného počasí i na Alpy. Hraniční přechod.

Vodní doprava

V řešeném území se nevyskytují plochy využívané vodní dopravou.

Letecká doprava

V řešeném území se nenachází žádné letiště. Nejbližší letiště je Jihočeské letiště v Českých Budějovicích a.s., které je držitelem oprávnění provozovat letiště České Budějovice jako veřejné vnitrostátní letiště a neveřejné mezinárodní letiště s vnější hranicí.

Vodovodní síť

Obec Kvilda má vybudovaný vodovod pro veřejnou potřebu. Jedná se o gravitační vodovod zásobovaný ze stávajících, navzájem propojených vodojemů. Celková stávající kapacita vodojemů je 295 m³. Soustavu vodovodní sítě tvoří tři systémy vodovodů Tetřev, Vojenský vodovod a Vilémovský vodovod.

Kanalizace

V obci je vybudována kanalizace částečně jednotná, některé úseky oddílné. Odpadní vody jsou odvedeny z větší části obce na ČOV. Odkanalizována není část Kvildy za rozvodím od kostela. ČOV je vybudována v prostoru mezi komunikací a Teplou Vltavou. Ve zděném objektu jsou umístěny dvě sekce ČOV – MČOV III se změnou na jemnobublinnou aeraci.

Zásobování plynem

Dle Územního plánu obce Kvilda není plynofikace v sídle zatím navrhována.

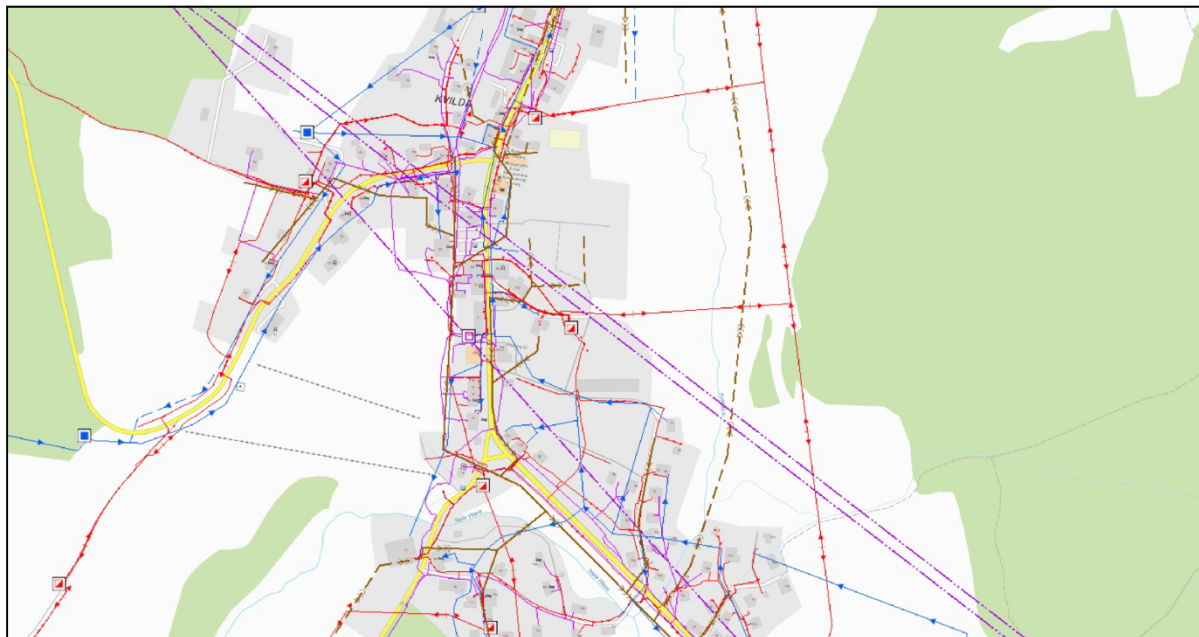
Zásobování elektrickou energií

Dle Územního plánu obce z roku 2018 je základní energetický systém obce Kvilda daný schváleným ÚP z r. 1996. Ten je zachován a dochází pouze k jeho úpravě, dané především prodloužením tras a zvětšením výkonu. Úpravami danými změnou ÚP č.1 se předpokládá zvýšení energetické bilance obce Kvilda pro uvažovaných zhruba 45 stavebních objektů. Odběr bude zajištěn z již navržených trafostanic. Výhledově se uvažuje v řešeném i širším území obce o maximálním využití elektrické energie ze systému sítě VN - 22 kV. Na území obce Kvilda se předpokládá nárůst spotřeby elektrické energie o cca 1,6 MW. Tento nárůst bude pokryt výstavbou nových transformačních stanic (typové schválené Správou NPŠ) připojených na systém 22 kV. Vedení 22 kV v centru obce bude provedeno kabelové, vrchním vedení zůstává u stávajících rozvodů. Venkovní vedení 5kV do prostoru Bučina bude rekonstruováno a provede se přeizolace na systém 22 k V.

Komunikační vedení

Telekomunikační infrastrukturu v obci Kvilda zajišťuje O2 Telefónica Czech Republic, a.s., T-Mobile Czech Republic, a.s. a Vodafone Czech Republic a.s. Následující mapy znázorňují pokrytí oblasti signálem jednotlivých poskytovatelů.

Výřez z mapy _technická infrastruktura (2018)

2.3.4 Systém sídelní zeleně

V řešeném území se nachází několik významných ploch zeleně. Největší a nejvýznamnější z nich je plocha zeleně v lokalitě A, podél řeky Teplé Vltavy. Plocha je výjimečná právě díky sousedství s řekou a jejím biotopem. Ve vnitřním oblouku řeky, v relativně velkém souvislém území, které přechází krátce i za hlavní komunikaci, se nacházejí keřové porosty a listnaté stromy. Toto území z hlediska vzrostlé zeleně studie zcela respektuje a jeho význam je podtržen alejovou dosadbou podél komunikace, soliterně i po pravém břehu řeky. Dobrým důvodem je skutečnost, že do tohoto území zasahuje i úsek nově plánované pěší trasy s názvem „Okolo Kvildy“.

Druhou významnou plochou zeleně, na velmi exponovaném místě v centru obce, je parčík, který plní díky turistickému informačnímu mobiliáři funkci oddychovou a relaxační. V parčíku jsou cestičkami dělené travní plochy, v jeho západním okraji se vyskytuje souvislejší skupina listnatých stromů a jehličnanů, doplňkově pak keřové dřeviny. Dva solitérní, dominantní vzrostlé smrky jsou mírně nalevo od průčelí kostela.

V zadavatelem určeném území v lokalitě s ozn. B, tedy v areálu bývalé pohraniční roty, jsou nyní celistvé travní plochy z velké části provizorního charakteru, doplňuje je několik solitérních vzrostlých stromů, rozptýlených po ploše (převážně jehličnany).

Obecně lze konstatovat, že veřejná zeleň se stromy (solitéry nebo stromořadí) je v sídle v řešeném území dostatečná. Týká se to zejména celistvějších ploch veřejných prostranství. Obecně tuto skutečnost podporuje zeleň soukromá na zahradách rodinných domů či penziónu.

Území s ozn. B, které je z pochopitelných důvodů bez stromových a keřových výsadeb (jedná se o rozvojovou plochu, kde obec uvažuje realizovat rozsáhlý archeopark) bylo vyňato. Konstatování o dostatečnosti zeleně však nelze uplatnit u zeleně okrasné typu záhon (trvalky, trávy, skalničky, cibuloviny). Tento druh v řešeném území zcela chybí i na reprezentativních místech (parčík) či, z hlediska počtu návštěvníků, na jinak důležitých komunikačních uzlech. Nemusí se jednat o nijak rozsáhlé, na údržbu náročné plochy. Ty může adekvátně nahradit sezónní nebo i trvalá výsadba ve žlabech nebo vydlabaných dřevěných kládách, které jsou po dlouhá desetiletí považovány za dostatečnou, materiálově a designově volnou variantu tohoto typu mobiliáře regionu významných šumavských obcí.

Současné trendy, s ohledem na klimatické změny, sledují také správné hospodaření s dešťovou vodou, tj. odvodnění parkovišť a komunikací a vyústění dešťové kanalizace do „dešťových zahrad“ („Rain Garden“, „Bioswale“), příp. akumulaci dešťové vody.

Jedním z možných technických řešení, jak hospodařit s dešťovou vodou, je plošné povrchové zasakování. Mezi objekty plošného zasakování patří zejména zasakování ve vsakovacím průlehu či vsakovací rýze. Zasakovací průlehy jsou finančně nejméně nákladné a stavebně nejsnáze proveditelné řešení. Přítok dešťové vody je řešen jako plošný z přilehlé zpevněné plochy. Jednou z možností pro hospodaření s dešťovou vodou je předsadit objekt před další objekt. Je to vhodné řešení pro snížení objemu přitékajících srážkových vod a pro jejich předčištění. Pro návrh zasakovacích průlehů je předem nutné zjistit geologické podmínky podloží hydrogeologickým průzkumem.

Bios wales jsou vyspádané větší plochy osázené zelení, které umožňují odvedení, zasakování a filtraci dešťové vody (často doplněny drenáží). Využívají se u větších ploch - školní hřiště, parkovací plochy nebo velké křižovatky, příp. podél komunikací. Mohou efektivně chránit vodní toky před znečištěnou povrchovou vodou (splach z komunikací).

Suché / polosuché poldry jsou snížené plochy, které umožňují zasakování vody v případě povodňového rizika. Za běžné situace v nich není voda vůbec (suché) nebo jen částečně (polosuché). Poldry mají většinou ve spodní části odtok, který se dá regulovat. Využití na velkých plochách na krajích sídel nebo v krajině. Principy tohoto systému je možné aplikovat v rámci konceptu na území uvažovaného archeoparku.

2.3.5. Vodstvo

V katastrálním území Kvildy pramení nejdelší česká řeka Vltava (433 km). Sbírá vody v malém rozvodnicovém vrchovišti v sedle na hlavním evropském rozvodí mezi Černou horou a Stráží. Teplá Vltava je místně často nazývána, až po soutok s Malou Vltavou u Borových Lad, Černým potokem. V horním toku Teplé Vltavy je nejvýznamnějším levostranným přítokem Kvildský potok (4,8 km), odvodňující velkou část Jezerní slatě a paralelně s ním tekoucí Olšinka (3,9 km). Pravostrannými přítoky v blízkém okolí Kvildy jsou Lesní potok a potok Bučina (3,9 km). Jen pro pořádek uvádíme, že až pod Mrtvým luhem na Volarsku přibírá Teplá Vltava z pravé strany Studenou Vltavu pramenící v Bavorsku nedaleko Haidmühle. Teprve od tohoto soutoku nese trvale jméno Vltava.

2.3.6 Krajinný ráz

(Zdroj: studie s názvem „Preventivní hodnocení krajinného rázu Národního parku Šumava, LÖW a spol., s.r.o., 2009).

Území obce Kvilda je celé v území pod Správou národního parku Šumava a na území Natury 2000 (EVL Šumava a ptací oblast Šumava). Z tohoto důvodu je potřeba zachovat a doplnit skladbu vzrostlé zeleně blízké zdejší přírodě. Sídlo se nachází v samém středu oblasti krajinného rázu s názvem Kvildské slatě, v místě, kde se kříží dvě hlavní osy – tok Teplé Vltavy a trasa jedné z větví Zlaté stezky. Část enklávy, vystupující po svahu Lapky na Zlaté stezky, je již součástí veduty oblasti a samotná kompaktní zástavba středu sídla spolu s kostelem sv. Štěpána vytváří jeden z jejích krajinných pólů.

Vlastní zástavba obce leží celkem v osmi KvC, ale převážná část je soustředěna v KvC I – III (I–střed Kvildy, II – Hamerské Domky, III – Sv. Ján), méně pak v KvC IV a VIII (IV – Vilémov, VIII – Za Potokem). Jejich ohraničení je po hřbetech a temenech okolních vrchů vždy uzavřené, ale velmi výrazně se otevírá v ose toku Teplé Vltavy i jejího přítoku Kvildského potoka. Jednotlivé KvC jsou tak přes svá otevřená ohraničení poměrně pohledově spojitě. V KvC I převažuje matrice venkovské sevřené zástavby (Nv), v KvC II a III pak již venkovské rozvolněné zástavby (Nr). V maticích ostatních KvC již zástavba je - jedná se převážně o matrice lesní (Ls), zemědělských travních porostů (Zt), případně smíšenou zemědělsko-lesní (Sz). Vnitřní krajinářská hodnota většiny matic je zvýšená - 2, pouze v KvC I a VIII je střední, tzn. 3.

Bouřlivě se rozvíjející obec patří mezi nejvýznamnější šumavská letoviska. Územní plán umožňuje prakticky zdvojnásobení rozsahu obce, což odpovídá prostorovému růstu sídel v blízkosti pražské aglomerace a velkých sídel. Vezmeme-li v úvahu drobná sídla v rámci České republiky, je podobný prostorový růst sídla takřka bezprecedentní. Realizace záměrů navržených v územním plánu zásadně naruší dochovaný charakter sídelní enklávy. Charakter enklávy byl v minulosti narušen zejména demolicí původních objektů a výstavbou objektů nových, architektonicky zcela cizorodých. Částečně také scelováním plužiny. Přesto můžeme říci, že se enkláva poměrně dobře dochovala. O to smutnější je její výrazné narušování v porevoluční době, (kdy již v rámci ČR požívá nejvyšší možné ochrany krajinného rázu). Nejedná se jen o stavbu objektů nízké architektonické hodnoty, ale i o jejich zcela nevhodné umístění. Zejména se jedná o dva objemově dominantní objekty ve svahu pod komunikací. V centrálním prostoru sídla by byl jejich vliv relativně malý, ale jejich lokalizace ve velmi svažitém terénu v pohledově exponovaném místě z nich činí výslovně rušivý prostorový prvek. Totéž lze říci o srubu ve svahu nad levým břehem Kvildského potoka.

Prostor v okolí zemědělského objektu JV od Kvildy má velmi neutěšený rumništní charakter. Tato plocha významně narušuje celkový vzhled obce. Obdobné plochy v blízkosti zástavby jsou ostudou každé obce a turistického letoviska zvlášť.

Sídelní enkláva Kvildy má dostatečný rozvojový potenciál, aniž by muselo dojít k narušení krajinného rázu.

Krajinářské regulativy (ve vztahu k územnímu plánu)

Územní plán (z roku 1996, včetně změn z let 2001, 2004, 2005 a 2008) má řadu rozvojových ploch.

V území obce Kvilda je možné a vhodné zastavět proluky ve stávající zástavbě.

- Severozápadně od centra Kvildy – v současné době zastavovaná lokalita. Její zastavění nebylo příliš vhodné. Dnes však již existuje a protože není příliš exponovaná, je možné ji zastavět. Dále ji však již rozhodně nerozšiřovat, a to jak na západ, tak i na sever. Je vhodné zástavbu více soustředit tak, aby odpovídala zástavbě Kvildy, na kterou bezprostředně navazuje.
- Ve svahu, západně od centra Kvildy. Naprosto nevhodná lokalita pro výstavbu. Realizací uvedených záměrů bude narušen soustředěný, kompaktní charakter Kvildy. Navíc se jedná o pohledově velmi exponovanou lokalitu, která se významně uplatňuje v pohledech prakticky z celé enklávy. Z cesty na Filipovu huť se otvírají krásné výhledy na celé sídlo. Realizací zástavby pod cestou přestanou být nejkrásnější pohledy na Kvildu veřejným statkem a stanou se privátní záležitostí několika jedinců. Podél cesty a nad ní zásadně nestavět další objekty (nad těmi stávajícími). V severním cípu zachovat stav se dvěma samotami pod lesem a soustředěnou zástavbu situovat níže. Svah se nesmí proměnit v řídkou souvislou zástavbu. Zde jsou již velmi omezené možnosti další výstavby, pouze je přípustné zahušťování stávající zástavby.
- Východně od centra Kvildy. Navržená masivní a neuspořádaná zástavba charakterově nenavazuje na stávající zástavbu a okraj sídla zbytečně chaoticky rozvolňuje a krajinu zcela nevhodně plošně zastavuje. V těsné návaznosti na stávající zástavbu Kvildy je možné, těsně podél cest, vycházejících do tohoto prostoru, postavit v těsném sponu několik objektů. Zásadně je nežádoucí území plošně zastavovat. Zástavba rozhodně nesmí dostupit až na hranu údolí Kvildského potoka a ani se spojit s pravobřežní částí Hamerských Domků. Je vhodné z tohoto prostoru odstranit zemědělské objekty a jeho místo znovu nezastavovat. Mělo by zůstat součástí volného prostoru oddělujícího Kvildu a Hamerské Domky.

- Hamerské Domky mají jen velmi omezené možnosti prostorového rozvoje, aniž by byl narušen krajinný ráz. Je možné jen velmi omezené doplnění stávající zástavby – při umísťování nových objektů je nezbytné zachovat hromadný, tedy nepravidelný charakter enklávy. To se týká i lokality na pravém břehu Kvildského potoka (mezi Kvildským potokem a komunikací), kde je většina stavebních míst enklávy. V tomto místě hrozí největší nebezpečí pravidelného uspořádání zástavby podél komunikace. Je zásadně nevhodné stavět v údolní nivě Kvildského potoka a kdekoli mimo zastavěné lokality.

2.3.7 Podmínky pro ochranu hodnot a charakteru území

2.3.7.1 Ochrana přírodních hodnot území

Území obce Kvilda je v území pod Správou národního parku Šumava a na území Natury 2000 (EVL Šumava a ptačí oblast Šumava). Lokalita A se dotýká 2. zóny NP Šumava. Z tohoto důvodu je potřeba zachovat a doplnit skladbu vzrostlé zeleně blízké zdejší přírodě. Dále zachovat cenné průhledy a dálkové pohledy v širším kontextu s okolím.

Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje vymezují tyto nadregionální biocentra v rámci územního systému ekologické stability na území Jihočeského kraje:

76 Modravské slatě – Roklan, 173 Modravské slatě, Roklan - Vltavská niva.

Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje vymezují tato regionální biocentra vložená do nadregionálních biokoridorů, která jsou součástí složeného nadregionálního biokoridoru, v rámci územního systému ekologické stability na území Jihočeského kraje: 1580 Hamerské domky, 1581 Bučina u Kvildy, Kvilda, 1589 Kvildská a Tetřevská slat', 1590 Mezilesní slat',

Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje vymezují tyto regionální biokoridory v rámci územního systému ekologické stability na území Jihočeského kraje: 1 Pramen Vltavy - Modravské slatě, Roklan, 2 Homole - Pramen Vltavy.

2.3.7.2 Ochrana civilizačních a kulturních hodnot území

Hlavní dominantou obce Kvilda je kostel sv. Štěpána. V roce 1765 vyhověla pražská arcibiskupská konsistoř žádosti kvildských věřících a poskytla svolení ke stavbě kostela včetně hřbitova. Dřevěný kostel, jehož stěny byly pokryty šindelem, byl zasvěcen památce Nalezení těla sv. Štěpána.

V roce 1889 vypukl ve středu obce velký požár, zachvátil 18 domů, nově postavenou školu, shořel i dřevěný kostel. V roce 1892 byla zahájena na místě vyhořelého původního kostela výstavba kostela nového, kamenného, podle vzoru novogotického kostela v Knížecích Pláních. Nový kostel sv. Štěpána byl vysvěcen v roce 1894 a stal se součástí duchovního života věřících Kvildy i přilehlých obcí horní Šumavy. Dnes vytváří charakteristickou siluetu obce. Je jedním z mála kostelů, který přežil nejenom válku, ale i následující totalitní režim, jenž nebyl církevním památkám příliš nakloněn. V roce 1978 byl hřbitov nešetrně zlikvidován, kovové a litinové kříže byly odvezeny do sběrných surovin, kamenné náhrobky do tehdy hraničního pásma v prostoru Hrabčcí Hutí. Na jaře roku 2004, po dvaceti osmi letech, byly náhrobky symbolicky vráceny na kvildský hřbitov a čekají na vytvoření pietního místa.

Ve středu obce lze předpokládat archeologické nálezy kat. 2 (novověké jádro vsi)

2.4 VYMEZENÍ VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ

Veřejná prostranství byla vymezena na základě ortofotomapy, katastrální mapy, rozbořem dalších dodaných podkladů a průzkumy v terénu. Primárně byla veřejná prostranství vymezována podle hranic pozemků, pokud

však jejich hranice neodpovídala parcelní hranici, byla upravena podle fyzického stavu. Veřejná prostranství byla vymezena nezávisle na jejich příslušnosti k vlastnictví obcí Kvilda.

Centrální prostor byl vymezen jako souvislé veřejné prostranství (bez vyčlenění zeleně, komunikací apod.), z důvodů komplexního zhodnocení. Prostranství velkého parkoviště zeleně byla vymezeno jen tam, kde se nacházejí na větší kompaktní ploše (u silnice směr Bučina). Nebyly sem zahrnuty například zelené pruhy u komunikací nebo jednotlivá parkovací místa. V řešeném území byla vymezena celkem 3 významná veřejná prostranství, která jsou řešena podrobněji.

U každého prostranství byl určen jeho typ (viz kapitola 1.4.1. Typologie veřejných prostranství), povrch prostranství, estetika prostranství, u prostranství, které jsou zároveň komunikacemi, byla popsána přítomnost chodníků, povrch komunikace, přítomnost zeleně lemující komunikaci a příp. i stav komunikace. Analýzou zjištěných charakteristik byly identifikovány problémy pro každé veřejné prostranství (viz problémový výkres).

Charakteristiky VP

Rozdělení veřejných prostranství dle typu veřejného prostranství je popsáno v kapitole 1.4.1. Typologie veřejných prostranství.

U všech řešených lokalit - veřejných prostranství byl identifikován povrch prostranství, jehož posouzení umožnilo základní určení prostranství (zpevněné, nezpevněné a kombinované). Jako veřejné prostranství se zpevněným povrchem byly vyčleněny komunikace, a parkoviště, jako veřejná prostranství s nezpevněným povrchem byly vyčleněny plochy zeleně. Do veřejných prostranství s kombinovaným povrchem bylo zařazeno území s kombinovanou funkcí, zahrnující centrum obce (lokalita s ozn. C) a území „Hamerské domky (lokalita A). Toto území musí být řešeno komplexně a není vhodné od sebe oddělovat složky, jež tvoří celek (zeleně, parkovací plochy, komunikace, parter budov apod.) a plochy, kde je v současnosti povrch částečně zpevněný a částečně nezpevněný. Relativně větší plocha zeleně je v centru v urbanistické návaznosti na hlavní místní obslužnou komunikaci (před budovu OÚ a IC NP Kvilda). Zeleně na území přírodního charakteru představuje lokalita A, již protéká řeka. Z hlediska rozsahu plochy zeleně je na tom nejhůře lokalita B. Zde se jedná jen o travní plochu po demolici areálu pohraniční roty.

Obecně lze konstatovat, že obec netrpí citelným nedostatkem zeleně díky zelení na plochách v majetku obce i na soukromých plochách zahrad u RD, penzionů.

U komunikací bylo posuzováno více charakteristik. Z hlediska bezpečnosti je důležitým ukazatelem přítomnost chodníků na komunikaci. V úseku komunikace v řešeném dílčím VP bylo sledováno, zda je komunikace lemována jedním chodníkem, má chodníky po obou stranách nebo chodníky chybí.

Drtivá většina komunikací je bez jakéhokoliv chodníku, je však třeba uvést, že je to včetně komunikací, jež chodníky nepotřebují (např. komunikace v nové obytné zóně obce nebo lokalitě Hamerské domky). Chodník je identifikován v řešeném území v úseku od kostela po budovu Obecního úřadu, mimo řešené území je částečně rovněž na protější straně severojižní komunikace v úseku od zastávky BUS k řadovým domkům.

Tento stav, až na výjimky v rámci řešeného území s ozn. A v jižní části sídla a území podél komunikace v části území s ozn. C, není třeba plošně zásadně měnit.

Schéma reflektuje rozmístění komunikací v řešeném území a ukazuje hlavní komunikační tahy obcí. Je patrné, které komunikace slouží především automobilové dopravě a zároveň jsou vymezeny obytné a pěší zóny (komunikace formou pojízdného chodníku). V řešeném území převažují komunikace funkční třídy C2, jež doplňují spojení sběrných komunikací v zastavbě s ozn. C3. Komunikace třídy D1 představují zklidněné komunikace, kde je za stanovených podmínek dovolena obslužná doprava (v řešeném území se nevyskytují).

Charakteristiky jednotlivých funkčních tříd komunikací jsou popsány v příloze I - Funkční třídy komunikací.

U komunikací byl také zkoumán materiál jejich povrchu. Drtivá část komunikací v řešeném území je asfaltovaných. Jsou to hlavní tahy vedoucí obcí a většina místních komunikací a ulic, vzniklých v minulosti. V obci se nenacházejí dopravní komunikace ze žulové dlažby. Povrchy z kamenné štípané dlažby se nacházejí jen výjimečně na exponované komunikaci pro pěší (chodník, pojízdný chodník), lokálně u budovy OÚ na parkovací ploše. Ostatní chodníky jsou ze zámkové nebo čtvercové betonové dlažby. Živičný chodník je součástí

mostu přes Teplou Vltavu směrem na Bučinu po obou jeho stranách. Nezpevněných komunikací je zanedbatelná část (komunikace pro pěší a příjezdové komunikace k novostavbám v lokalitě A – tzv. Hamerské domky).

Důležitým prvkem, jenž celkově utváří vzhled a pocit z veřejného prostranství, je zeleň. Ta byla vymezena jako samostatný typ veřejného prostranství, jelikož je však liniová zeleň častým doplňkovým prvkem komunikace, byla registrována v analýze samostatně jako charakteristika komunikace. Přítomnost zeleně při komunikaci byla rozčleněna do 4 skupin – **ne** (komunikace není lemována nebo doplněna zelení a v současné době neexistuje možnost, jak ji doplnit – například je celý povrch ulice zpevněný, chodník a silnice zabírají veškerou plochu), **ano** (komunikace je lemována úmyslně vysázenou zelení – např. záhony, keře), **trávník** (okolí komunikace je zatravněno, zde se nabízí možnost doplnit další vegetací) a **přírodní** (přirozené louky, les apod.). V případech, kdy prostranství není omezeno (např. obklopeno domy), byla zeleň hodnocena v širším vztahu na přilehlé okolí (maximální vzdálenost 1m). Ze základní analýzy je patrné, že nedostatkem zeleně není postižena žádná oblast v řešeném území.

Poslední charakteristikou, zkoumanou u komunikací, byl jejich stav. Ten byl ověřován průzkumem území a byl posuzován s ohledem na typ povrchu. Rámcově byla zvolena čtyřstupňová škála výborný – dobrý – dostatečný – nedostatečný. Většina komunikací v řešeném území je ve výborném nebo dobrém stavu.

Jako poslední byla hodnocena estetika veřejného prostranství, a to u prostranství všech druhů. Protože estetické působení na jedince může být velmi subjektivní, bylo do celkového hodnocení započteno množství různých vlivů, jež celkový vzhled prostranství ovlivňují, a to nejen prvky samotného veřejného prostranství, ale také jeho nejbližšího okolí. Jedná se o harmonii celkového vzhledu, zeleň a její stav, celkový stav veřejného prostranství (především povrchů, ale také mobiliáře), vzhled okolí (pořádek/nepořádek v okolí prostranství, fasády okolních domů, upravenost zahrad, nevzhledné objekty jako kontejnery na odpad).

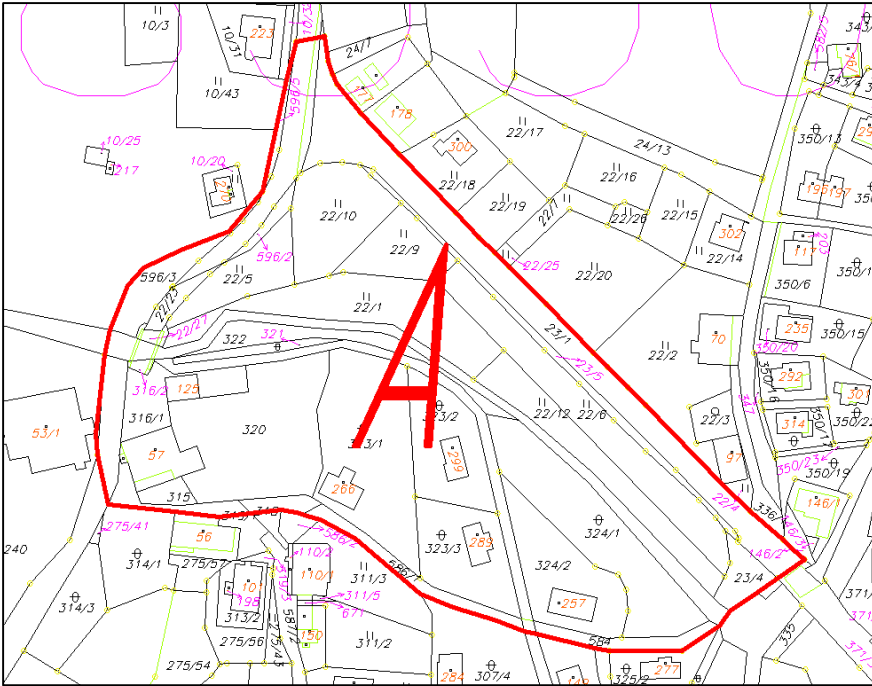
Prostranství jsou bodově hodnocena v intervalu 1-5, kdy 1 znamená nejlepší vzhled z hlediska estetiky a 5 nejhorší. Průměrné je hodnocení „3“, jež označuje průměrné, ničím speciálně nevyčnívající či nevyčnívající prostranství. Body jsou v těchto případech výjimečně snižovány právě za špatný stav zeleně nebo za špatný stav vozovky. Jedna z dílčích lokalit, v rámci území s ozn. C (oblast před kostelem a Obecním úřadem) dosáhla na klasifikaci vynikající, a to díky vhodným povrchům na pochozí a pojezdové ploše, vizuálnímu stylu nových info tabulí a směrovníků ve správě obce. Absolutnímu hodnocení ale brání nekonzistentní výběr a umístění odpočívadel a informačních nosičů před kostelem. Dvě z dílčích částí řešených území s ozn. A až C jsou hodnocena 2 body, jako prostranství s nadprůměrnou estetikou (střed území ozn. A, střed území ozn. C – část parčík), tři pak 3 body jako průměrné (parkoviště a turistický odpočinkový bod v západním a východním okraji lokality s ozn. A, komunikace směr Modrava). Podprůměrně není hodnocena žádná lokalita z rozlohy veřejných prostranství v rámci řešeného území. Lokalita s ozn. B – území po pohraniční rotě ale dosáhlo na 5 bodů a jeho estetika byla hodnocena jako nedostatečná.

2.5 VYBRANÁ VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ

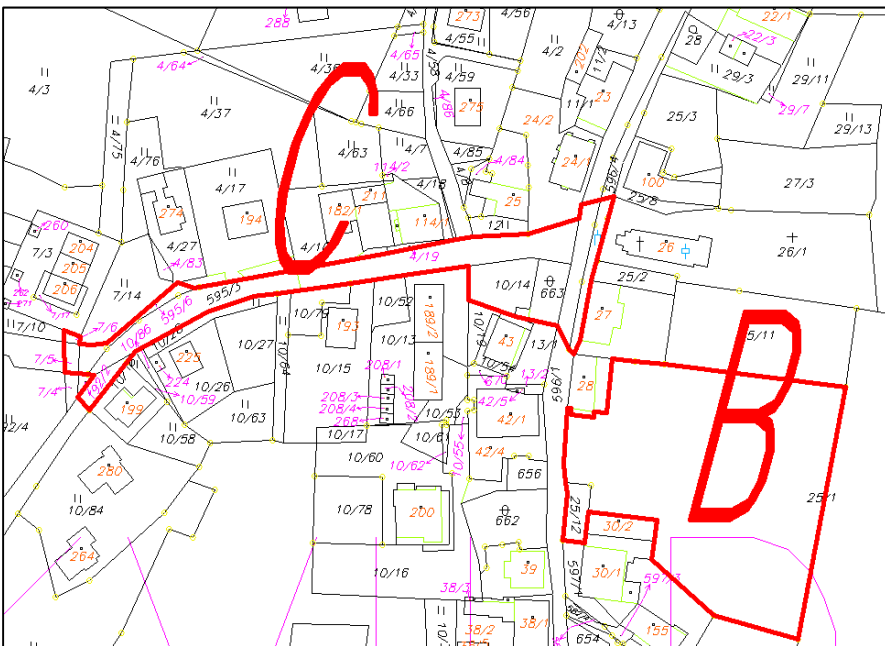
Na základě rozboru charakteristik veřejných prostranství, jež jsou zobrazeny ve schématech, průzkumů v území a konzultací zpracovatele a objednavatele, byla vymezena 3 dílčí veřejná prostranství v rámci území, označeného písmenem A až C. Tato území byla ve studii zpracována detailně. Podle platné územně plánovací dokumentace (ÚPSÚ Kvilda z roku 1996) se řešené území nachází v plochách s funkčním využitím dopravy, smíšeného bydlení a občanského vybavení. Žádná z těchto funkcí nezakazuje vymezenou plochu využít pro veřejné prostranství či dopravní a technickou infrastrukturu.

Jedná se o tato prostranství:

Obr. A – červeně vyznačeno řešené území A

Obr. B – červeně vyznačeno řešené území B a C

Lokalita A je vymezená silnicí II. třídy č. 169 směr Borová Lada až ke Kvildskému potoku, přes vodní tok Teplé Vltavy směrem do lokality sv. Jan, odtud k bývalé pile (nyní výstavba hotelu) přes Teplou Vltavu k parkovištím pod křižovatkou Bučina-Borová Lada – celková rozloha cca 3,27 ha, viz obr. A.

Lokalita B představuje volné prostranství ohraničené z jihu hotelem Šumavlnn, od severu čp. 28, na západní straně hlavní komunikací a ukončené na východní straně terénním valem – celková rozloha cca 0,78ha, viz obr. B a C.

Lokalita C je vymezena od prostoru před kostelem sv. Štěpána podél komunikace III. třídy č. 169-10 směr Filipova Huť k zástavbě obce – celková rozloha cca 0,36ha, viz obr. B a C

A. Území kolem Teplé Vltavy v jižní části sídla (lokality Sv. Jan – Hamerské domky)

(zeleň, parkoviště, ostatní)

Veřejné prostranství využívají návštěvníci obce pouze z části pro zaparkování aut na parkovišti. Prostranství se nachází při komunikaci směrem na Bučinu u mostku přes řeku. V zimě parkoviště slouží pro lyžařský areál, v létě pro turistické výlety na Bučinu a do okolí Kvildy. Druhá okrajová část prostranství, využívaná turisty, je odpočívadlo při silnici směr Borová lada v blízkosti místa, kde se do řeky vlévá Kvildský potok.

Hlavní část tohoto řešeného území slouží přirozeně více místním obyvatelům, bydlicím v domcích či rodinných penzionech, i když i na toto území má vliv, díky ubytovací kapacitě, turistický ruch, který je z hlediska intenzity menší, než v prvních dvou popsanych případech. Enkláva Sv. Jan – Hamerské domky téměř ztratila původní charakter domků pro bydlení místních, v regionu pracujících lidí. Bohužel, i díky pokračující výstavbě penzionů, se stává malým turistickým monofunkčním „skansenem“. Z hlediska budoucího vývoje tento fakt může být její největší problém. Vytváření monofunkčních území s pozměněnou funkcí, pod tlakem atraktivity pozemků pro stavbu budov v segmentu turistického ruchu s cílem ekonomického zisku, narušuje přirozenou strukturu a diverzitu funkcí jednotlivých území obce. Zvětšování parkovacích ploch parkovišť u penzionů a doplňkové dostavby (wellness) degradují měřítko původní zástavby. Dochází k vyčlenění těchto lokalit z veřejného života obce, stávají se poloprivátními VIP oblastmi, kam běžný obyvatel Kvildy nemá důvod hledat cestu. Zvětšování zpevněných ploch poškozuje i přírodní podmínky, které jsou většinou bez možnosti vsaku.

Z pohledu zpracovatele, jako hlavní problémy tohoto prostranství byly, kromě zásadního, popsaného výše, definovány i další dva problémy, vyvolané jeho téměř nediverzifikovanou funkční náplní. První se týká absence chodníku, navazujícího na parkoviště směrem do obce. Druhým problémem je stávající podoba odstavného parkoviště, kde schází jednoznačné vymezení a organizace způsobu parkování spolu s jeho časovou regulací (možná forma zpoplatnění - parkovací automat). Povrch parkovací plochy je materiálově i rovinností nekonzistentní, je mnohokrát provizorně upravovaný, neumožňuje dobré vsakování dešťových vod v relativně velké ploše. Problémem drobnějšího charakteru je stav a podoba turistického mobiliáře odpočinkového bodu a rušivý prvek potrubí, chránícího kabel elektro, překonávající koryto řeky.

B. Území bývalého areálu pohraniční roty

(zeleň, parkoviště, ostatní)

Toto veřejné prostranství má strategickou pozici v obci vzhledem ke své poloze. Od ostatních řešených prostranství se odlišuje tím, že jeho současná podoba je ovlivněna změnou jeho funkce. Původní funkce (areál pohraniční stráže) byla definitivně zrušena demolicí objektu a prostranství na svoji novou podobu teprve čeká. Obec si je vědoma této skutečnosti a aktuálně podniká potřebné kroky v přípravné projektové ideové etapě s cílem vytvořit zde archeopark a amfiteátr s potřebným zázemím. Kroky jsou činěny s ohledem na grantové možnosti v rámci příhraniční českoněmecké spolupráce.

Pokud by se měl definovat hlavní problém této lokality, je jím patrná dočasnost a provizornost podoby travní plochy. Tato realita je logicky akceptovatelná, protože obec Kvilda činí první potřebné kroky k naplnění strategického významu prostoru. Projekt „archeopark“ má šanci stát se výrazným počinem neregionálního až mezinárodního významu v novodobé historii sídla.

C. Území současného centra sídla a komunikace směr Modrava

(centrální prostor, komunikace, zeleň, ostatní)

Toto prostranství (vyjma části úseku komunikace směr Modrava) spoludefinuje jeden funkční celek hlavního veřejného prostoru Kvildy. Nejdůležitější součástí tohoto prostoru je veřejný parčík, vymezený z východní a severní strany komunikacemi a ze zbývajících stran budovami. Parčík v rámci veřejného prostoru spolupůsobí s prostorem před budovou kostela. Toto území tvoří klidovou a relaxační zónu pro návštěvníky obce.

Jako hlavní problém v tomto prostranství byl definován turistický mobiliář, jeho podoba, rozmístění a jeho technický stav. Většina prvků je poplatná době vzniku a umístění (některé z nich jsou již na svém místě po desetiletí). Např. informační tabule někdy nesou zdvojenou informaci, jiné prvky (vydlabané kmeny jako květináče) nesou známky opotřebení díky náročným klimatickým podmínkám. Nekryté sezení pro turisty je rovněž zastaralého vzhledu. Z rozmístění jednotlivých prvků turistického mobiliáře a prvků drobné architektury je patrná jistá nekoordinovanost, vyplývající z toho, že byly umísťovány postupně, bez širšího konceptu. Kombinace různých prvků, někdy s viditelnou mírou provizornosti (grafická podoba a materiály, použité na různá aktuální sdělení např. před kostelem), vytvářejí nadměrný vizuální smog. Jako zjevná se v ploše parčíku jeví absence kvalitní okrasné zeleně ve formě záhonů v travní ploše s cílem zatraktivnit a oživit tento prostor. Dekorativní zeleň formou výsadeb do dřevěných žlabů je překonaná a v celkovém efektu nedostatečná.

Jako problémová se jeví rovněž absence chodníku při komunikaci směr Modrava s ohledem na stavební rozvoj obce v severozápadní části v návaznosti na tuto komunikaci. Tam, kde je to prostorově či z hlediska vlastnických poměrů možné, je potřeba chodník doplnit. Chodník přispěje k větší bezpečnosti chodců. Jedná se o lokální řešení, které lze na stejném principu aplikovat i na další komunikace v obci (komunikace páteří sever – jih).

3. NÁVRHOVÁ ČÁST

Návrhovou část studie lze rozdělit na dvě dílčí části. První z nich se zabývá obecně řešeným územím, tedy všemi veřejnými prostranstvími vymezenými na základě analytické části. Pro taková veřejná prostranství byly na základě analýzy definovány problémy, které jsou zobrazeny v problémovém výkrese i v textové části. Problémy jsou popsány a je nastíněno doporučení, jak je případně řešit.

Druhá část návrhu je věnována třem veřejným prostranstvím, která byla vybrána pro detailní rozpracování (A až C). V těchto případech se územní studie zabývá problémy více do hloubky, nabízí jejich konkrétní řešení včetně návrhu urbanistické koncepce, návrhu dopravní a technické infrastruktury, zeleně a doporučuje architektonické řešení pro další zpracování (především drobná architektura, materiállové řešení, vybavení mobiliářem apod.).

3.1. STANOVENÍ PROBLÉMŮ K ŘEŠENÍ

Na základě analýzy bylo v rámci řešeného území definováno několik druhů problémů, jež se objevují v hojnější míře a které lze typologizovat. Vybrané problémy byly následně rozděleny dle typu do skupin a byla k nim navržena doporučení pro jejich řešení.

Nejvýznamnějšími problémy, které lze v rámci řešeného území sledovat, jsou problémy s parkováním, resp. jeho organizací formou jednoznačného definování ploch, vodorovného značení, opatření typu regulace pro dopravu v klidu (závora – automat - placené parkoviště), dále problémy hierarchizace veřejného prostoru, doprovázené problémy s formou mobiliáře a vybavení (především pro turisty) a problémy s absencí zón pro volnočasové aktivity malých dětí. (turismus zacílen na rodiny s malými dětmi).

Problém dopravy v klidu je spojen se skutečností, že v zimní sezoně bývají po většinu dne veřejná prostranství, z nichž část slouží jako parkoviště, plná. Někdy se dá mluvit spíše o parkovišti, než o reprezentativním veřejném prostranství v pravém slova smyslu. Souvisejícím problémem v řešeném území je nedostatek parkovacích míst pro návštěvníky. Kapacita volných regulérních parkovacích ploch neodpovídá současné potřebě, auta, zvláště v zimní sezoně, parkují i kolem komunikací, často i na plochách, jež byly původně zamýšleny jako travnaté. V řešeném území je zlepšení limitováno strukturou zástavby, dopravním řešením i vlastnickými vztahy, přes to je i zde možné nalézt navýšení kapacity efektivním uspořádáním parkovacích míst.

Dalším aspektem, spojeným s dopravou v pohybu v centru obce, v návaznosti na silnice II. třídy č. 167 od Borových Lad a silnici III. třídy č. 169-10 z Kvildy směrem na Modravu, je snížení bezpečnosti pro chodce a cyklisty. V tomto řešeném území se nacházejí úseky silnice, kde chodníky zcela chybí, ale lze je bez větších problémů nebo i s jistými komplikacemi doplnit. Chodci jsou nyní nuceni jít při samém okraji vozovky, což může být při intenzitě dopravy na páteří komunikaci náročné na pozornost jak jejich, tak řidičů.

Další problémy jsou spojeny s nevyužitím potenciálu prostranství typu centrální prostor (okolí křižovatky tvaru „T“ v čele s kostelem, lokalita s parkovištěm u lyžařského areálu s ozn. A). V tomto prostoru často chybí mobiliář, je nevhodně umístěn, nebo je špatné skladby co do možností funkce a potřeb, má nevhodnou podobu do dané lokality, prostředí, příp. je zde nedostatek míst pro relaxaci a odpočinek. Pokud chybí lavičky nebo jiné možnosti k posezení, lidé místo nenavštěvují cíleně a pouze jím procházejí. Zejména u hlavního veřejného prostranství (ozn. A, C,) je proto navrženo doplnění mobiliáře, který procházející na tato místa více přitáhne nebo obecně místo zkultivuje. V plochách s obytnou funkcí (bytový dům v kontaktu, ale mimo řešené území s ozn. C) se nacházejí místa, kde by bylo možné doplnit herní prvky pro děti. V jiných lokalitách (s ozn. A) je přínosné pro podporu turistického ruchu, zejména v souvislosti se stezkou „Okolo Kvildy“, umístit turistický mobiliář. Zásadní potenciál skýtá území po areálu bývalé pohraniční roty, kde v zeleném pásu obec uvažuje umístit objekt „arheopark“. Některá prostranství by potřebovala úpravu či větší pozornost při údržbě. Jedná se ale většinou o drobnější záležitosti – rozbitý obrubník, schody, apod., případně nevyhovující stav komunikace, špatná krajnice, zeleň, neřízená skládka atd.

3.2 DOPORUČENÍ PRO ÚPRAVU VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ

Výše popsané problémy byly následně rozděleny dle typu do 5 skupin, k nimž byla navržena doporučení, a to:

▪ Vymezení parkovacích míst, řešení problémů s parkováním

Prostranství, která byla vyhodnocena jako vhodná pro toto doporučení, jsou na problémovém výkrese značena symbolem P v modrém kolečku. Tímto symbolem jsou označena prostranství, kde je vhodné navrhnout efektivnější využití stávajících ploch pro parkovací místa. Může se jednat o plochy, kde by bylo vhodné tento problém řešit například vymezením parkovacích míst či jejich reorganizací. Takto by se jednoznačněji určila místa, kde se parkovat smí a nesmí. Řešením je tato parkovací místa omezit a důsledně využívat např. časově omezené parkování.

▪ Potřeba údržby / úpravy prostranství

Některá prostranství mají vyšší potřebu údržby nebo potřebují úpravu – tyto problémy jsou pro každé z řešení VP specifické a jsou popsány u každého z nich. Často se však dají řešit jednoduše – opravou chodníku, novým povrchem vozovky, prořezáním stromů, natřením a opravou zábradlí apod.

▪ Doplnění mobiliářem

Nedostatek nebo nevhodný typ či pozice mobiliáře na prostranstvích lze řešit jeho výměnou, doplněním na vhodná místa, konkrétně se jedná dle typu označeného prostranství o lavičky, odpadkové koše, stojany na kola apod. Vhodné je v rámci jednoho prostranství použít jednotný styl mobiliáře.

▪ Doplnění objektů pro odpočinek / relaxační zóna

Jedná se o místa, která byla vytipována jako vhodná pro odpočinkovou nebo relaxační zónu. Zde je vhodné doplnit k tomu určený mobiliář. Umístění menších i větších herních prvků není potřebné.

▪ Vymezení pěších ploch / úprava pěších ploch

Na některých komunikacích chybí v určitých úsecích chodníky, což je problémem zejména oblasti v návaznosti na centrum obce (lokality od řadových RD za křižovatku směr Bučina k parkovišti u lyžařského areálu, nový chodník podél komunikace směr Modrava).

3.3. KONCEPCE OBJEKTŮ VYMEZUJÍCÍ VEŘEJNÉ PROSTRANSTVÍ NEBO SE NACHÁZEJÍCÍ UVNITŘ VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ

3.3.1. Analytická část - východiska řešení rozhraní veřejných prostranství a ostatních ploch.

Na základě znalosti urbanistického prostředí obce Kvilda a způsobu oplocení, který je v obce v převažujících případech běžný, je možné konstatovat, že naprosto nepřijatelné je nové vysoké netransparentní oplocení (zejména ve formě masivní zdi). Toto oplocení je v rozporu s typicky používaným nízkým transparentním oplocením v obci Kvilda a znamenalo by riziko ohrožení architektonicko-urbanistického rázu sídla a narušení prostředí z hlediska krajinného rázu v této pohledově vysoce exponované lokalitě.

Pro zajištění zachování architektonicko-urbanistického rázu sídla a lokality a zajištění přiměřeného rozhraní veřejných a privátních prostor jsou proto v následujících kapitolách zásady řešení oplocení v blízkosti veřejných prostranství.

3.3.2. Regulace oplocení vymezujících veřejná prostranství či na ně navazujících

Pro hraniční oplocení mezi soukromými pozemky a veřejnými plochami a v prostorech mezi parcelami do vzdálenosti 5 m od uliční hranice parcely musí být dodrženy tyto podmínky:

Tyto ploty budou mít výšku max. 150 cm, s podezdívkou do výšky max. cca 50 cm (s výjimkou opěrných zdí).

Oplocení orientované do uličního prostoru musí být střídme a plocha mezi sloupky musí být řešena transparentní výplní (z důvodů zajištění kontroly nad veřejným prostorem - prevence kriminality). V rámci uličního prostoru je nutné usilovat o co nejjednodušší architektonické pojetí plotů s ohledem na uchování krajinného rázu. Vhodné je použití podezdívek a příp. opěrných zdí tvořících součást oplocení pozemků, a to vč. zohlednění řešení vstupů a vjezdů na pozemek a skříní pro připojení a měření elektřiny a plynu a umístění prostor pro nádoby na komunální odpad. Pro tento účel je doporučeno zajistit vzorový projekt oplocení, nejlépe ve 2 - 3 alternativách jeho řešení.

Sloupky a podezdívky mohou být kamenné (vč. gabionu), z lícových cihel či omítnuté. Výplňové plotovky jsou doporučeny v kombinaci dřevěných výplní (v podobě svislých planěk nebo podélných tyčí ve formě farmářského plotu) v kombinaci s dřevěnými nebo kamennými sloupky, pouze v krajních a výjimečných případech s pletivovou sítí. Pokud budou tyto ploty doplněny živým plotem, měl by živý plot být zastřihován ve výšce max. 120 cm, přičemž podmínkou je použití původních druhů dřevin vhodných do místních podmínek (habr, buk, smrk,...) a nikoliv importovaných konifer apod. (zeravy, cypřišky, jalovce čínské, ...).

Ploty v rozhledových trojúhelnících křižovatek musí být provedeny dle výše uvedených zásad a navíc musí splnit podmínku výrazné průhlednosti výplní od výšky 90 cm. Vymezení rozhledových trojúhelníků bude součástí návazných stupňů projektové dokumentace (DUR) a respektování uvedených podmínek je nutné z důvodů zajištění technických a bezpečnostních podmínek dopravního řešení.

3.3.3. Regulace svahů, násypů, zářezů a opěrných zdí vymezujících veřejná prostranství či na ně navazujících

Řešení svahů, násypů, zářezů a opěrných zdí vymezujících veřejné prostranství či na ně navazujících z grafické části ÚSVP, částečně pak i z příčných řezů územím a v případě velmi svažitého terénu (cca 15 - 25 %) je možné řešit rozhraní pozemku a veřejného prostranství opěrnou zdí, případně opěrnou zdí a vjezdem na pozemek a do garáže rodinného domu v úrovni nivelety komunikace. V rámci doporučené navazující územní studie pro regulaci zástavby je s ohledem na svažitost území nutno řešit umístění hmot budov ve vztahu k relativně velmi svažitému terénu a uličnímu prostoru.

3.3.4. Regulace budov, přilehlých či nacházejících se v blízkosti či v plochách veřejných prostranství

V prostorách veřejných prostranství nebo v jejich bezprostřední návaznosti jsou situovány budovy. Tyto budovy většinou vymezují otevřenou plochu veřejného prostranství (ulice, větší otevřená zpevněná či travní plocha). V této studii lze konstatovat, že základní zásady pro hmotové ztvárnění nových domů, pokud by s nimi bylo uvažováno v proluce na volném stavebním pozemku nebo náhradou za demolicí stávajícího, musí respektovat

místně typické a tradiční tvarosloví řešení budov domů typických pro prostředí Šumavy. V konkrétním případě se jedná zejména o území s ozn. B, kde je uvažováno v rámci ideové studie o umístění vstupního objektu do území archeoparku.

Preferováno je proto pravouhlé řešení půdorysu ve tvaru obdélníku, výjimečně ve tvaru např. křivkou výsečí v tomto půdoryse s tím, že půdorys hlavní hmoty domu by měl ve vztahu k půdorysu vedlejších hmot délkově převažovat. Hmota domu by měla být jednoduchá a střídáma, bez zbytečného členění nadbytečným množstvím vedlejších prvků typu arkýř, rizalit apod). Orientace hlavního hřebene, a tudíž i osy hlavní hmoty domu má podmínku souběžnosti s osou uličního prostoru.

3.4. OBECNÉ PRINCIPY, PLATNÉ PRO VŠECHNA ŘEŠENÁ VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ VP

Obecně stanovené principy řešení dopravní infrastruktury v rámci veřejných prostranství:

- Připojení staveb na komunikace se navrhuje přednostně formou chodníkového nebo stezkového přejezdu, případně jiným způsobem nenarušujícím komfort křižovaného chodníku a respektujícím prostorovou kontinuitu pěších.
- Komunikace s nejnižší intenzitou motorové dopravy se doporučuje přednostně řešit jako zóny s omezenou rychlostí se smíšeným provozem motorové a bezmotorové dopravy.
- Vzhledem k poměru intenzity dopravy, provozu pěších, potřeby parkování, provozu veřejné dopravy, je potřeba zhodnotit vstupní údaje, potřeby obce v dané lokalitě a toto zcela promítnout adekvátně do konečného dopravního řešení.
- Obecně pro hlavní průjezdnou komunikaci v místech větších šířek bez rozlišení funkce (současné široké vyasfaltované plochy s průjezdem hlavní komunikace pro provoz vozidel, parkování, zastávka autobusu atd.) platí pravidlo zúžení na požadované šíře jízdních pruhů a rozdělení funkce. Díky tomu se jasně a čitelně uskuteční provoz vozidel, parkování, přechodů, autobusových zastávek. Toto je navrženo umírněnou formou nejnужnějších potřeb v prostoru návsi.
- Definovat různé povrchy jiným, rovinným systémem vydláždění pro autobusovou zastávku a pro přechody pro chodce s použitím světlejšího a kontrastně rozdílného maloformátového dláždění.
- Dopravní značení při vjezdu do zvýšené plochy v centru sídla označit pro zpomalení s alternativní svíslou značkou příčného prahu (plata).
- Alternativně u všech vjezdů do veřejného prostranství osadit zpomalovací pruhy nebo výrazné vodorovně značení s jasným odkazem pro zpomalení vozidel.

Prvky technické infrastruktury, veřejné osvětlení

- Sítě technické infrastruktury v zastavěném území umísťovat zejména do uličního prostoru.
- Uspořádání sítí technické infrastruktury v uličním prostoru musí respektovat stávající stromofadí nebo solitérní zeleň a umožnit jejich obnovu a doplnění.
- Podzemní i nadzemní vedení sítí technické infrastruktury soustřeďovat ve společných trasách, pokud je to možné přednostně je ukládat pod terén.
- Prostorové uspořádání sítí technické infrastruktury musí splňovat minimální vodorovné vzdálenosti při souběhu, minimální svíslé vzdálenosti při křížení a minimální krytí podle příslušných technických norem.
- Jednotné veřejné osvětlení s důrazem na svícení pouze na veřejný prostor s teplým bílým světlem (Běžné žlutooranžové sodíkové výbojky jako zhruba 2000 K) s utlumenou svítivostí ve formě ocelového stožáru s povrchovou úpravou pozink s variantním řešením ve formě černé matné barvy. Vrcholová lampa jako jednoduchý půlkulový tvar s hlavním svítícím tokem směrem dolů - variantně svítící symetricky se sloupem ve středu nebo na výložníku, svítící asymetricky. Výška stožáru volena s ohledem na situaci (do 5 m v parkovém prostoru, do 7 m v uličním prostoru). Doporučeno je svítidlo Philips TownTune Central Post-Top DTD. Toto svítidlo má jednoduchý, čistý design, který lze integrovat do různých prostředí, a možnost přizpůsobení

prostřednictvím široké škály příslušenství, které dodává obcím nenapodobitelný charakter, zatímco během dne se může stát kvalitní součástí městského mobiliáře.

- Do veřejného prostoru typu parkově upravená plocha nebo přírodní park - zeleň doplnit zabudovaná zemní svítidla (násvícení uměleckého objektu nebo pomníku) pro scénické / slavnostní osvětlení nebo sloupková svítidla pro osvětlení hlavní trasy /pěšiny ú chodníku) pro pěší.

Stromy a vegetace

- Nová výsadba vzrostlých stromů – ideálně pouze listnatých do nepravidelné aleje jako příjezd do jednotlivých statků. Výsadbu nových stromů dělat v duchu původních nepravidelných rozmístění do nově definovaného veřejného prostoru.
- Keřové porosty a původní výsadbu nevhodných vyšlechtěných stromů zcela odstranit, kromě stávajících soliterních vzrostlých stromů. Ke stávajícím vzrostlým stromům vysadit nové dřeviny.
- Velké travnaté plochy schopné zasakování srážkových vod z travní směsi parkové vhodné pro pobyt osob.
- Zelené kruhové ostrovy kolem stromů schopné zasakování srážkových vod s výsadbou travní směsi typu květnaté louky.
- V rámci revitalizací veškerých travnatých ploch provést dosev vhodně zvolenou travní směsí. Technologie (aerifikace, vertikutace, dosev) optimálně aplikovat na všech travnatých plochách, po domluvě také na plochách soukromých pozemků před domy tvořícími náves.
- Záhonové výsadby (zvláště dekorativních cibulovin) jsou do prostoru centra v podhorském nebo horském prostředí vhodné především do záhonů na části parkových ploch při pěšinách, příp. i do okrajů pozemků před domy tvořícími centrum sídla. Možné je také obecné přidávání jarních cibulovin do travnatých ploch podél pěšin a chodníků.

Předpokládá se využití těchto domácích stromových druhů:

Buk lesní – *Fagus sylvatica*

Bříza bělokorá – *Betula pendula*

Dub letní - *Quercus robur*

Dub zimní – *Quercus petraea*

Hloh sp. - *Crataegus sp.*

Jeřáb ptačí - *Sorbus aucuparia*

Lípa srdčitá - *Tilia cordata*

Lípa velkolistá – *Tilia platyphyllos*

Javor klen – *Acer pseudoplatanus*

Jilm drsný – *Ulmus glabra*

Oliše lepkavá – *Alnus glutinosa*

Oliše šedá – *Alnus incana*

Jedle bělokorá – *Abies alba*

Třešeň ptačí - *Prunus avium*

Při okrajích a jako nižší pás mezi stromořadím při komunikaci a ostatní stromovou výsadbou bude výsadba podle potřeby doplněna keřovými výsadbami domácích druhů keřů, jakými jsou například:

Brslen evropský - *Fuonymus europaeus*

Líška obecná - *Corylus avellana*

Svída krvavá - *Cornus sanguinea*

Kalina obecná – *Viburnum opulus*

Růže šípková – *Rosa canina*

Oliše zelená (*Alnus viridis*)

Kde to bude možné z hlediska prostorových limitů dané lokality, budou přednostně navrženy taxony domácích druhů dřevin, které se běžně vyskytují v přírodních ekosystémech v daných geografických podmínkách.

Materiály a povrchy

- Povrch pojezdne komunikace II.a III.třidy a místní obslužné – jedno nebo obousměrné vč. krajnice z živického povrchu.
- Povrch chodníků standard mimo historické lokality nebo lokalitu související - je preferována s ohledem na uchování krajinného rázu kamenná štípaná dlažba, akceptovatelná je i zámková dlažba šedé nebo béžové barvy (ideálně maloformátová – ne typ „kost“).
- Povrch chodníků v centru s historickým kontextem – štípaná kamenná dlažba šedé nebo béžové barvy menšího měřítka v kombinaci elementů různých velikostí, nepravidelného spárořezu.
- Povrch pojezdného chodníku - ulice (většinou zvýšený oproti základní niveletě živické komunikace, na kterou navazuje - s ohledem na uchování krajinného rázu je preferována kamenná štípaná dlažba, akceptovatelná je i zámková dlažba šedé nebo béžové barvy (ideálně maloformátová – ne typ „kost“).
- Povrch kolem kontejnerů „hnízda“ s nádobami na tříděný odpad – ze zámkové dlažby šedé nebo béžové, paravánové krycí zástěny dřevěné, lazura odstín ořech.
- Obrubníkové lemování chodníků, ostrůvků zeleně - standardně betonový obrubník silniční nebo parkový dle situace.
- Povrch parkovací plochy standardní v provedení s oddělením vozovky a parkovací plochy s použitím zámkové / zatravnovací dlažby na parkovací plochu. Povrch parkovací plochy standardní v provedení s oddělením vozovky a parkovací plochy s použitím kamenné štípané dlažby, akceptovatelná je i zámková ú zatravnovací dlažba betonová na parkovací plochu.
- Povrch velkých parkovacích ploch (parkovacích pásů) je preferován mlatový, akceptovatelný je v odůvodněných případech i povrch ze zatravnovací betonové dlažby (oba povrchy jsou vhodné s ohledem na možnost vsaku srážkových vod).
- Plochy mimo komunikaci travnaté, schopné zasakování srážkových vod.
- Pěšiny a cesty pro pěší v parkových plochách, méně frekventované s mlatovým povrchem.
- Ocelové lampy veřejného osvětlení s ideálně černou matnou úpravou (barva antracit).
- Ploty, tam, kde je jich potřeba, převážně jen dřevěné plaňkové přírodně oxidované do šeda.

Mobiliář

Jednotný vzhled laviček v centru obce (lokality C) v klasické moderní formě, s opěradlem, (případně např. v parčíku a před IC NP Šumava, u kostela s područkami) v ergonomickém tvaru, s dřevěnými lamelami v přírodní barvě dřeva mořenými pouze přírodní lazurou na ocelovém základu.

- V lokalitě mimo centrum (u parkoviště směr Bučina a odpočinkový turistický bod ve stejné lokalitě s ozn.A) je vhodný vzhledem ke kontextu s přírodním prostředím na pomezí intra a extravilánu obce použít elementární tvar lavicového sezení bez opěradla na principu opracovaného dřevěného trámu s designovým detailem.
- Odpadkové koše jako jednoduchý válcový tvar obložený dřevěnými lamelami v přírodní lazure s vložkou koše z ocelového plechu, jako samostatně stojící nebo alternativně jako zavěšený koš na ocelové tyči.
- Stávající i doplňované pozice pro seskupení – „hnízda“ s nádobami na tříděný odpad řešit formou pohledového překrytí nádob formou dřevěné zástěny tak, aby ve veřejném prostoru nebyl rušivým elementem v provedení s dřevěnými lamelami v přírodní barvě dřeva mořenými pouze přírodní lazurou na ocelovém rámu.
- Informační turistický systém (infotabule, rozcestníky, směrovníky, turistická sezení otevřená nebo krytá) – revidovat nutný počet infotabulí na mnohdy vícenásobné sdělení téže informace i umístění (pozice)

s ohledem na efektivitu sdělní v konkrétním místě. Tam kde je to prostorově a kontextuálně možné, řešit infotabule jako obchozí a tedy oboustranné. Nové prvky informačního systému sídla nebo turistického řešit pro CHKO Šumava v jednotném designu v moderní formě v použití kovu, dřeva laminátů, plexi.

- Veřejné osvětlení komunikací a parkových ploch se stává především v denním čase významnou součástí mobiliáře. Používat svítidla LED jednotného provedení a typu centrální nebo na výložníku ve dvou výškách stožáru v barevném provedení černá barva (antracit).

Venkovní reklama

- Provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech (např. info tabule s odkazem na penzion, hotel). A další variantní možnost pouze na jednom drobném místě, např. na autobusovém nádraží, zastávce ve formě jasně definovaného malého formátu.
- V určitých lokacích (především v historickém centru, v blízkosti historických objektů) není venkovní reklama žádoucí.
- V případě nutnosti dle individuálního odborného posouzení provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech.

3.5 VYBRANÁ VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ

Důležitým, prioritním cílem návrhu VP je stanovit pravidla použití jednotlivých prvků VP od zeleně přes druhy povrchů pro komunikace po zvolený mobiliář. Také, má-li konkrétní veřejné prostranství takový potenciál, stanovit rovněž měřítko a podobu případných dostaveb, novostaveb (podlažnost, tvar střech atd.), utvářejících veřejné prostranství v přirozené vzájemné koexistenci do charakteristického celku. Takto vytvořený celek odpovídá lokalizaci sídla z hlediska jeho polohy, charakteru krajiny (Šumava), kulturně historických tradic, ale také a jeho velikosti, vybavenosti apod. V konkrétním případě se jedná o lokalitu s ozn. B – téma „archoepark“ a jeho vstupní objekt. Takto utvářená - plánovaná, modernizovaná prostranství v sídle dávají jejich uživatelům, návštěvníkovi, turistovi jednoznačnou informaci o vyspělosti i koordinaci všech stupňů územního plánování, činnosti samosprávy sídla a pomáhají se díky charakteristické podobě konkrétního prostoru v sídle návštěvníkovi lépe orientovat (historické centrum, památná místa, významná zeleň atd.).

Obecně lze konstatovat, že návrh úprav soustavy významných veřejných prostranství v obci Kvilda je hierarchizován. Za nejdůležitější jsou považována veřejná prostranství v současném pomyslném centru obce (okolí kostela, IC NP Šumava, budova OÚ). Území s lokalitou bývalého areálu pohraniční roty (s ozn. B) a lokalitou Hamerské domky (s ozn. A) s relativně dochovanou urbánní strukturou původní historické enklávy, jsou z hlediska hierarchie níže, nicméně stále se jedná o lokálně významná prostranství s velkým potenciálem (s ozn. B). Podobný přístup je volen i s ohledem na použitý mobiliář či veřejné osvětlení.

3.5.1. Území kolem Teplé Vltavy v jižní části sídla (lokalita Sv. Jan – Hamerské domky) – VP A

Tento veřejný prostor je součástí širšího území sídla a nachází se v jeho jižní části. Vymezen je silnicí třídy II. č. 167 a silnicí směr Bučina, na jižní straně místní komunikací, obsluhující rodinné domky či pensiony. Přilehlý lyžařský areál (vleky) je v jeho západní hranici. Územím protéká řeka Teplá Vltava.

Toto území, řešené ÚSVP, sestává ze tří základních funkčních ploch, jimiž jsou plocha zeleně, plocha bydlení s komunikací a plocha parkoviště (doprava v klidu).

První funkční zóna, resp. část, zařazená zadavatelem do řešeného území, doznává návrhem výrazných úprav. Stávající funkční zónování je v základních principech studií respektováno. Dochází však, vzhledem k zastaralé podobě, řešení a umístění mobiliáře (turistický info systém, turistické sezení, přírodní dekorace typu kameny a menhiry) k modernizaci celkového řešení turistického odpočívadla spolu s doplněním dalšího funkčního mobiliáře a krátkých úseků chodníků, kde to situace umožňuje. Tímto územím prochází nově připravovaná okružní poznávací turistická stezka s pracovním názvem „Okolo Kvildy“. Přichází do řešeného území k parkovišti

od severu, překonává silnici směr Bučina, dále plochu parkoviště samotného, aby pokračovala nejprve po jednom a po překonání mostku po druhém břehu říčního koryta, dále cca 70 m jižním směrem. V tomto místě navazuje a kopíruje stávající místní komunikaci směrem k soutoku řeky a potoka při silnici č. II/167. Právě zde je studií modernizováno jedno z odpočinkových a informačních míst pro turisty (nekryté sezení, směrovníky, informační tabule). Stávající turistické infotabule u komunikace směr Bučina po její levé straně před plochou parkoviště jsou v nevhodné poloze, proto jsou nově přesunuty o několik desítek metrů jihovýchodně, do místa vyběhajícího z chodníku. Tímto přesunem se info tabule dostávají logicky do praktického místa z hlediska sdělení informace v rámci uvažované pěší trasy „Okolo Kvildy“.

V ploše zeleně jde i o doplnění alejové linie podél komunikace II/167 a koryta řeky a doplnění solitérního stromu v místě turistického odpočinkového bodu.

Druhá funkční zóna je respektována s ohledem na soukromé vlastnictví pozemků, protíná ji pouze část již zmíněné pěšiny na úzkém pozemku, který je v majetku obce.

V třetí funkční zóně je cílem nahradit stávající otevřenou zpevněnou živičnou plochu pro parkování plochou kultivovanou, organizovanou a především zcela funkční, která by veřejný prostor z hlediska jeho kvality pozvedla, nikoli spíše degradovala, jak tomu bylo dosud. Návrh se soustředí na efektivní vymezení systému parkovacích míst formou kolmých parkovacích míst, s doplněním solitérní stromové zeleně v kraji parkovacího pásu a úzkého ostrůvkového oddělovacího zeleného pásu mezi částí parkoviště severozápadně od komunikace směr Bučina a touto komunikací. Rovněž částečně doplňuje chodník u krajového jižního pásu parkovací plochy. Tento chodník míří východním směrem k navrženému mostku přes řeku, v místě stávajícího chrániče potrubí IS. V ideálním případě by mostek měl do sebe integrovat pod mostovkou stávající vedení inženýrské sítě elektro. Integrací by došlo k přijatelnému spojení dvou funkcí. Stávající potrubí přes řeku působí v daném prostředí velmi cizorodě a rušivě.

V území stávajícího parkoviště jsou nyní soustředěny v kraji plochy nádoby na komunální odpad, které působí neesteticky a rušivě. Návrh proto vytváří v kraji parkovací plochy vymezenou plochu, kdy se nádoby na komunální odpad skrývají za dřevěné zástěny v kovových rámech.

Přiměřenost technického řešení a dílčí detaily byly voleny tak, aby vyhovovaly podmínkám na přiměřeně náročnou údržbu v období celého roku, tedy letní a zimní sezóny, které se logicky, s ohledem na horské klimatické podmínky, v sídle zásadně liší. Především náročnost zimní údržby však nesmí být důvodem k rezignaci na ambice doplnit tento veřejný prostor o nový turistický mobiliář či zeleň formou stromové výsadby, vhodné do místních klimatických podmínek.

3.5.1.1. Návrh urbanistické koncepce

Stávající urbanistická koncepce tohoto významného lokálního prostoru přírodní zeleně v kontextu koryta řeky Teplé Vltavy a historické enklávy Hamerské domky – Sv. Jan vč. stávajícího dopravního řešení zůstává zachována. Úprava zpevněných ploch, stezka územím či výměna a doplnění mobiliáře a doplnění zeleně na ni nemají vliv.

3.5.1.2. Návrh dopravní a technické infrastruktury

Úpravu dopravní infrastruktury na tomto VP představuje jednoznačné upořádání parkoviště pro osobní automobily formou značených parkovacích stání. K zlepšení situaci, při které osobní automobily parkují v ploše nahodile, dochází návrhem pásů kolmých parkovacích stání s jednosměrným systémem vjezdu a výjezdu na komunikaci (kapacita parkoviště 12 + 28 parkovacích stání). Uživatelský komfort pro chodce z hlediska bezpečnosti představuje doplnění částí chodníku při jižní hranici parkovací plochy, v návaznosti na navrhovanou stezku „Okolo Kvildy“ pro pěší, vedoucí jihovýchodním směrem. Neopominutelným přínosem pro zlepšení bezpečnosti chodců, pohybujících se po komunikaci od parkoviště směrem do centra obce Kvilda, je návrh doplnění jednostranného chodníku. Ten je navržen po pravé straně komunikace od parkoviště přes stávající zelený trojúhelníkový ostrůvek křižovatky u silnice II/167. Chodník pokračuje na protější levou stranu, kde navazuje na chodník stávající před řadovými domky.

Stávající technická infrastruktura uložená pod zemí nebude navrženým řešením narušena. Výjimku představují práce spojené s realizací mostku – lávky přes řeku v místě stávajícího potrubí inženýrské sítě elektro, která se má nově stát součástí jeho nenosné konstrukce. Je doporučeno doplnit veřejné osvětlení samotné parkovací plochy ve stejném provedení, jako je tomu v dalších částech veřejného prostranství obce.

Jednotné veřejné osvětlení je navrženo s úspornými svítidly typu LED s důrazem na svícení pouze na veřejný prostor s teplým bílým světlem (běžné žlutooranžové sodíkové výbojky jako zhruba 2000 K) s utlumenou svítivostí ve formě ocelového stožáru s povrchovou úpravou pozink s variantním řešením ve formě černé matné barvy. Vrcholová lampa jako jednoduchý půlkulový tvar s hlavním svítícím tokem směrem dolů - variantně svítící symetricky se sloupem ve středu nebo na výložníku, svítící asymetricky. Výška stožáru volena s ohledem na situaci (do 5 m v parkovém prostoru, do 7 m v uličním prostoru). Doporučeno je svítidlo Philips TownTune Central Post-Top DTD. Toto svítidlo má jednoduchý, čistý design, který lze integrovat do různých prostředí, a možnost přizpůsobení prostřednictvím široké škály příslušenství, které dodává obcím nenapodobitelný charakter, zatímco během dne se může stát kvalitní součástí městského mobiliáře

3.5.1.3. Návrh ploch zeleně

Stávající zeleň v tomto dílčím řešeném území veřejného prostoru je plně respektována a studie ji zachovává. V rámci studie tohoto VP jsou navrženy dosadby stromů v krajích parkovacích pásů do ostrůvku, jenž odděluje parkoviště v severozápadní části tohoto území od komunikace a vymezuje vjezd do a výjezd z něj. Vhodným druhem stromu k výsadbě by mohl být např. javor klen (*Acer pseudoplatanus*) nebo v případě nutnosti použití malokorunného stromu také kulovitý kultivar jasanu *Fraxinus excelsior* 'Globosum'. Založení trávníku na malých ostrůvkových plochách by bylo neefektivní, náročné na údržbu a pravděpodobně z hlediska kvality neudržitelné. Proto jsou do těchto malých ploch doporučeny souvislé skupiny půdopokryvných dřevin (skalník, břechtan,...) anebo smíšené trvalkové záhony. Jak souvislý záhon půdopokryvných dřevin, tak i smíšený trvalkový záhon usnadní údržbu o tyto plochy a zároveň vhodně doplní toto veřejné prostranství. Založení smíšeného trvalkového záhonu nízkých trvalek, cibulovin a okrasných trav je rovněž navrženo pro oživení prostoru v blízkosti kapličky ve stávající travní ploše. V případě použití trvalkových záhonů navrhujeme smíšené trvalkové záhony s vyšším stupněm autoregulace. Jsou to smíšené záhony trvalek, cibulovin a okrasných trav, kde v jednom záhonu roste náhodně rozmístěno několik různých druhů a tato směs díky svému složení vytváří zelenou plochu vysoce atraktivní po celý rok bez vysokých nároků na údržbu. Rostliny se do těchto záhonů vysazují dle specifického plánu a mulčování se provádí vrstvou štěrku nebo okrasného kačírku bez mulčovací textilie. Květinové záhony se zvýšenou autoregulační schopností mají několik výhod. Kromě toho, že poskytují estetický zážitek a zvyšují atraktivnost daného prostoru téměř po celý rok, tak především nekladou vysoké nároky na údržbu a jsou proměnlivé v průběhu sezony i v různých letech. Dají se také snadno obměnit, přizpůsobit aktuálním potřebám a případně i zrušit a nahradit trávníkem nebo jiným druhem záhonu. Údržba dobře založených ploch se skládá zejména z pleť případných náletů a odstranění suchých částí květin 1x/rok v předjaří. Rostliny není nutno v průběhu sezony ošetřovat (pokud nechceme prodloužit dobu kvetení např. odstraňováním odkvetlých květů). Výsadby není nutno ani zvlášť zalévat. Odkvetlá květenství, struktury a textury některých rostlin jsou zajímavé i v zimním období a slouží jako úkryt bezobratlých živočichů. Ušlé části rostlin se proto neodstraňují na podzim, nechávají se až do období předjaří (cca konec února), kdy se mohou sekačkou, křovinořezem či jednotlivě nůžkami odstranit a odvézt. Už po krátké době vývoje (po 1 - 2 letech) vzniká velmi působivá výsadba, jejíž charakter je tvořen mnoha různými druhy s odlišnou texturou, velikostí a barvou listů a květů. Výběr rostlin je proveden na základě požadavku stálého sledu kvetení, který je velmi důležitý pro změnu vzhledu daného veřejného prostranství v průběhu celého roku. Alternativou těchto trvalkových záhonů na daném místě jsou souvislé záhony nízkých a půdopokryvných keřů.

Z hlediska atraktivity umístění je vhodné doplnění trvalkového záhonu (např. cibuloviny) do trojúhelníkové zelené plochy, vniklé při odbočce komunikace směr Bučina z komunikace hlavní směr Borová Lada.

Dalším výrazným krokem v rámci studie je návrh doplnění jednostranné aleje listnatých stromů podél rovinky komunikace č. II/167 od křižovatky směr Bučina jihovýchodním směrem v úseku cca 200 m ke křižovatce

u turistického odpočívadla. V tomto případě jsou doporučeny k výsadbě javory kleny (*Acer pseudoplatanus*). Na tuto linii navazuje za komunikací v místě turistického odpočinkového „bodu“ solitérní výsadba stromu, který svou korunou nabídne stín v letních měsících (např. buk lesní, dub zimní nebo lípa velkolistá).

Studie též doplňuje skupinovou výsadbu krátké nepravidelné linie podél pravého břehu řeky, tam, kde to terénní podmínky dovolují a to v souvislosti se zatraktivněním této lokality díky úseku okružní stezky „Okolo Kvildy“, která má tímto územím naplánovanou část trasy. Vzhledem ke specifickým podmínkám na břehu řeky jsou jako vhodné druhy k výsadbě např. olše lepkavá, olše šedá, jasan ztepilý, olše zelená, kalina obecná.

Konkrétní druhové složení výsadeb musí být řešeno v rámci zpracování dalších stupňů projektové dokumentace. Důraz bude kladen na použití autochtonních druhů.

3.5.1.4. Požadavky na podrobné řešení

3.5.1.4.1. Architektonicko-stavební řešení (zejména materiálové řešení)

Návrh pracuje se základním předpokladem revitalizace veřejného prostoru, především s jeho v současnosti nejproblematictějšími částmi, kterými jsou stav parkovací plochy a rozmístění mobiliáře odpočinkového turistického bodu. Navrženými úpravami dochází k celkové kultivaci zpevněných a přírodních zatravněných částí území s cílem zatraktivnění veřejného prostoru především pro turisty. Vždy je sledován účel modernizace a oživení veřejného prostranství. Důležitým aspektem navrženého řešení je jednoduché, čitelné strukturování či členění ploch s ohledem na jejich funkci a význam s cílem vytvořit přehledný prostor z hlediska bezpečnosti i údržby pozemků při zachování přírodního charakteru území v NP Šumava.

Vhodně zvolené materiály na řešení parteru veřejného prostranství, kde významnou část plochy představuje veřejná zeleň v přírodní formě, spoluvytvářejí celkový dojem. V konkrétním případě jsou, vzhledem k významu místa a koncentraci jeho návštěvníků, navrženy zpevněné plochy chodníků ze kamenné štípané dlažby. Samotná pěšina podél řeky, jako součást stezky, je uvažována s mlatovým povrchem. S ohledem na charakter místa zůstává nový či doplněný mobiliář turistického „bodu“ při komunikaci č. II/167 v travní ploše.

Obrubník je vhodné použít ve stejném materiálu a barevnosti, jako je samotná dlažba.

Parkovací plocha je řešena formou parkovacích pásů z betonové zatravnovací dlažby, pojezdové plochy mezi nimi z mlatového povrchu. Obrubníky na vymezení ostrůvků se zelení jsou betonové.

Materiály a povrchy

- Povrch pojezdové komunikace II.a III. třídy a místní obslužné – jedno nebo obousměrné vč. krajnice z živичného povrchu.
- Povrch chodníků standard mimo historickou lokalitu sídla nebo lokalitu související - je preferována s ohledem na uchování krajinného rázu kamenná štípaná dlažba, akceptovatelná je ve výjimečných případech i zámková dlažba šedé nebo béžové barvy (ideálně maloformátová – ne typ „kost“).
- Obrubníkové lemování chodníků, ostrůvků zeleně - standardně betonový obrubník silniční nebo parkový dle situace.
- Pěší komunikace v přírodní zeleni doplňkové (pěšiny) s mlatovým povrchem v okrové barvě. Povrch parkovací plochy standardní v kombinaci parkovacích pásů ze zatravnovací dlažby s ohledem na možnost vsaku srážkových vod a navazujících ploch v živичném provedení.
- Povrch kolem kontejnerů „hnízda“ s nádobami na komunální či tříděný odpad – ze zámkové dlažby šedé nebo béžové.
- Povrch významných parkovacích ploch je preferován povrch ze zatravnovací betonové dlažby pro samotná parkovací stání s mlatovým povrchem pro pojezdové plochy mezi nimi. Oba povrchy jsou vhodné s ohledem na možnost vsaku srážkových vod.
- Plochy mimo komunikaci travnaté, schopné zasakování srážkových vod.
- Zelené kruhové ostrovy kolem stromů, schopné zasakování srážkových vod.
- Ocelové lampy veřejného osvětlení s ideálně černou matnou úpravou (barva antracit).
- Ploty, tam, kde je jich potřeba, převážně jen dřevěné plaňkové přírodně oxidované do šeda.

3.5.1.4.2. Vybavení veřejného prostranství, drobná architektura, mobiliář

Podstatnou součástí, která utváří, spolu s materiálovým řešením a řešením zeleně, podobu veřejného prostranství, je i vhodná volba prvků drobné architektury a mobiliáře. Ten je volen s ohledem na funkčnost, jednoduchost a nadčasovost (doporučeny jsou geometrické střídmé tvary), ale také s ohledem na funkci, která mu náleží v rámci reprezentativního veřejného prostoru.

Studie počítá s koordinovanou, kompletní výměnou stávajícího drobného mobiliáře (lavičky, koše, turistické informační tabule a rozcestníky) a s jeho doplněním, v případě informačních tabulí na základě faktografické revize informačního sdělení. Sledován je jednotný, moderní koncept, který nabídne návštěvníkovi přehledný a vícevrstevnatý přístup k informaci s ohledem na technologickou gramotnost, věk uživatele (QR kódy atd.).

Prvky informačního turistického systému je vhodné realizovat jako atypické, v jednoduchém designu.

Ideální je provedení v přírodní barvě dřeva pouze přírodní lazurou nebo s hloubkovou impregnací, bez lazury, kovové části v antracitové matné barvě. Studie preferuje s ohledem a design a cenovou přiměřenost použití základního mobiliáře od českého výrobce Street Park.

Mobiliář v řešeném území představuje také osvětlení hlavní místní komunikace lokality od křižovatky „Y“ a vlastní plochy parkovišť (stožárová svítidla VO), všechna výhledově s ohledem na ekonomičnost provozu v provedení LED. Jednotlivé prvky osvětlení jsou navrženy jako typové, v jednotném designovém duchu.

Mobiliář

- Jednotný vzhled laviček moderní formy, s opěradlem, v ergonomickém tvaru, s dřevěnými lamelami v přírodní barvě dřeva mořenými pouze přírodní lazurou na ocelovém základu.
- Konkrétně je v dané lokalitě vhodný elementární tvar lavicového sezení bez opěradla na principu opracovaného dřevěného trámu s designovým detailem.
- Odpadkové koše jako jednoduchý válcový tvar obložený dřevěnými lamelami v přírodní lazure s vložkou koše z ocelového plechu, jako samostatně stojící nebo alternativně jako zavěšený koš na ocelové tyči.
- Informační turistický systém (infotabule, rozcestníky, směrovníky, turistická sezení otevřená nebo krytá) – revidovat nutný počet infotabulí na mnohdy vícenásobné sdělení téže informace i rozmístění (pozice) s ohledem na efektivitu sdělení v konkrétním místě. Tam kde je to prostorově a kontextuálně možné, řešit infotabule jako obchozí a tedy oboustranné. Nové prvky informačního systému sídla nebo turistického řešit pro CHKO Šumava v jednotném designu v moderní formě v použití kovu, dřeva laminátů, plexi.
- Kontejnerová „hnízda“ s nádobami na komunální či tříděný odpad formou paravánové krycí zástěny dřevěné, lazura odstín ořech neb bezbarvá.
- Nová lávka přes řeku formou elementárního statického řešení a jednoduché konstrukce s dřevěným pochozím roštěm mostovky, příp. i zábradlím. Mostovka bude integrovat kabel vedení elektro NN.
- Veřejné osvětlení komunikací a parkových ploch se stává především v denním čase významnou součástí mobiliáře. Používat svítidla LED jednotného provedení a typu centrální nebo na výložníku ve dvou výškách stožáru v barevném provedení černá barva (antracit).

Venkovní reklama

- V určitých lokacích (především v okruhu křižovatek) není venkovní reklama žádoucí.
- Provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech (např. info tabule s odkazem na penzion, hotel). A další variantní možnost pouze na jednom drobném místě, např. na autobusové zastávce nebo železniční stanici, ve formě jasně definovaného malého formátu.
- V případě nutnosti dle individuálního odborného posouzení provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech.

Venkovní reklama

- Provést jako lokální značení jednotnou a estetickou formou na předepsaných místech (např. info tabule s odkazem na lyžařský areál, penzion, hotel, obchod atd.).

3.5.2. Území bývalého areálu pohraniční roty – VP B

Jedná se o významné strategické území pro další rozvoj obce. Území bývalého areálu roty pohraniční stráže ztratilo po roce 1989 své opodstatnění a v roce 1990 armáda budovy opustila. Budovy v areálu byly následně postupně demolovány, v současnosti území vymezují prostorově pouze umělé terénní valy. V návaznosti na lokalitu, určenou k řešení v rámci ÚSVP obce, se severně od tohoto areálu nachází plocha bývalého hřbitova, jižně na areál navazuje architektonicky cenná budova se společenským sálem. Na základě těchto skutečností je lokalita vhodná pro kulturně společenské a vzdělávací funkce, přirozeně s cílem další podpory a rozvoje turistického ruchu.

Z těchto důvodů obec připravuje od konce roku 2018 v tomto území rozsáhlý archeopark. Skanzen má mimo jiné ukázat život Keltů - původních obyvatel Šumavy. Pro obec, která podporuje takzvanou měkkou turistiku, je vzorem podobný park v nedalekém bavorském Finsterau, kde zájemcům ukazují původní statky a stavení, doplněné ukázkami řemesel. Do německé obce kousek za hranicemi, která bude na projektu spolupracovat, vede z Kvildy cyklostezka. Na ploše asi dvou hektarů mají stát dřevěné sruby se střechou ze slámy, budou zde ukázky řemesel, archeologické nálezy a také ohrady, kde budou ovce a kozy. Počítá se i s hřištěm pro děti. Služby pro veřejnost zajistí budova se sociálním zázemím. Kromě ukázek raného osídlení budou v parku i expozice s novější časovou řadou až do roku 1945, tedy do počátku odsunu německých obyvatel. Studie se zaměřuje na integrování záměru do daného území z pohledu funkce veřejného prostoru, usazuje jej do veřejného prostoru z hlediska širších vztahů a souvislostí.

Zcela zásadním, novým vstupem z hlediska urbanismu, architektury a nové funkce občanské vybavenosti, je umístění archeoparku jako takového, zvláště pak „vstupního objektu“, tedy objektu s kombinovanou funkcí v návaznosti na současný objekt se společenským sálem. V severozápadním okraji je umístěn objekt stáje a ohrada pro zvířata. Tyto nové objekty, architektonicky specificky řešené, využívající tradiční přírodní materiály, které respektují pravidla a požadavky pro území NP Šumava, by měly vzniknout na základě architektonické studie, která prověří opodstatněnost jejich měřítka, jejich umístění z hlediska dálkových pohledů na pomezí intravilánu a extravilánu obce a to vč. zákresů do fotografií. Obec disponuje a předala zpracovateli při konzultaci nad návrhem ÚSVP v závěru roku 2018 schéma provozního upořádání a zónování území archeoparku a jeho blízkého okolí, (zřejmě se jedná o výňatek ze širšího ideového konceptu z konce roku 2018). Z této informace je patrné, že území je členěno na tři základní zóny, informačně servisní zázemí (vstupní objekt), dominantní plocha zeleně s amfiteátrům pro venkovní kulturní a společenské akce a území vlastního archeoparku. V řešeném území rovinného charakteru v travní ploše již dnes existují uměle vytvořené terénní valy. Na tuto skutečnost reaguje i ideový návrh. Tyto valy vymezují mezi sebou zónu vlastního archeoparku a zónu „amfiteátr“. Územím severojižním směrem prochází, přibližně jeho středem, plánovaná pěší stezka „Okolo Kvildy“, která sem přivede další návštěvníky.

Logickou a nedílnou součástí je i řešení zeleně. Zachován je v maximální možné míře přírodní charakter území s důrazem na účel, jemuž má sloužit. Celistvé travní plochy přecházející do terénních valů doplňují skupiny nové zeleně, vymezující obvod plochy „amfiteátr“- kultura. Stromová výsadba je uvažována ve dvou řadách kolmo na osu amfiteátru. Řešené území, resp. parter nových objektů, doplňují zpevněné plochy. Plocha parteru víceúčelového objektu je doporučena z kamenné štípané dlažby, další komunikace v areálu je v duchu idey archeoparku vhodné provést jako mlatové.

3.5.2.1. Návrh urbanistické koncepce

Stávající urbanistická koncepce tohoto veřejného prostranství dostává díky novému využití („archeopark“) nový impuls a je dále rozvíjena. Koncepce demolovaný objekt pohraniční roty nahrazuje soustavou terénních valů. Řešení je ohleduplné k přírodě a krajinnému rázu. V dálkových pohledech dochází ke skrytí vlastních objektů (např. sruby v archeoparku). Navrhovaná koncepce vytvoří u budoucího návštěvníka pocit ochrany a bezpečí,

protože svým měřítkem vytváří ideální subprostor. Vstupní objekt logicky dotváří pomyslnou „uliční čáru“ a tím podporuje stávající podobu veřejného prostranství typu „ulice, komunikace“.

Koncepce je z hlediska využití plochy, měřítka, vzájemných poměrů jednotlivých dílčích hmot navrhovaných objektů v konkrétním území a typu sídla, akceptovatelná bez výhrad.

3.5.2.2. Návrh dopravní a technické infrastruktury

Úpravu dopravní infrastruktury na tomto VP představuje řešení parteru a přístupové komunikace pro pěší a dopravní obsluhu v návaznosti na uvažované umístění archeoparku. Napojení pro obsluhu areálu a pěší je navrženo formou pojízdného chodníku odbočkou z hlavní komunikace. Princip dopravního napojení zachovává způsob, kterým byl řešen tento aspekt i pro objekty pohraniční roty.

Stávající technická infrastruktura uložená pod zemí nebude navrženým řešením narušena, bude provedeno napojení na stávající inženýrské sítě a to zejména pro „vstupní objekt“.

Doporučeno je v rámci návrhu mobiliáře archeoparku (především v oblasti vstupního objektu) provést napojení doplňovaného areálového veřejného osvětlení formou úsporných svítidel typu LED.

Jednotné veřejné osvětlení je doporučeno s důrazem na svícení pouze na veřejný prostor s teplým bílým světlem (Běžné žlutooranžové sodíkové výbojky jako zhruba 2000 K) s utlumenou svítivostí ve formě ocelového stožáru s povrchovou úpravou pozink s variantním řešením ve formě černé matné barvy. Vrcholová lampa jako jednoduchý půlkulový tvar s hlavním svítícím tokem směrem dolů - variantně svítící symetricky se sloupem ve středu nebo na výložníku, svítící asymetricky. Výška stožáru volena s ohledem na situaci (do 5 m v parkovém prostoru, do 7 m v uličním prostoru). Doporučeno je svítidlo Philips TownTune Central Post-Top DTD. Toto svítidlo má jednoduchý, čistý design, který lze integrovat do různých prostředí, a možnost přizpůsobení prostřednictvím široké škály příslušenství, které dodává obcím nenapodobitelný charakter, zatímco během dne se může stát kvalitní součástí městského mobiliáře. V území archeoparku je vhodné volit počet a pozice osvětlení velmi citlivě s ohledem na přírodní podmínky s cílem zamezit světelnému smogu v území NP. V důsledku to znamená, že počet svítidel na území vlastního archeoparku by se měl omezit na nejmenší možnou míru, k tomu je třeba optimalizovat i provozní dobu ve večerních hodinách. Ideálním výsledkem bude, když umělé světlo bude akcentovat jen určité významné body nebo objekty a dotvářet plasticitu terénu, (aby archeopark neměl formu a intenzitu osvětlení blízkou se spíše lunaparku). Tomuto důležitému aspektu se musí věnovat podrobněji samotné prověřovací studie území vyššího stupně, navazující na ÚSVP.

3.5.2.3. Návrh ploch zeleně

Veřejná prostranství patří spolu s plochami zeleně k důležitým místům v sídle. Na tuto skutečnost upozorňuje i ideová studie „archeopark“, která se, podle rozhodnutí vedení obce, soustředí na tuto lokalitu.

V řešeném území se, až na několik soliterních jehličnanů, nevyskytuje vzrostlá zeleň ani keře. Jedná se o celistvou přírodní travní plochu různé kvality, trávník zde vznikl přirozeným způsobem po demolici objektů. Stav je provizorní a obec čeká s dotvořením místa z hlediska zeleně na definitivní rozhodnutí o dalším využití území s cílem realizovat archeopark.

V ideové studii území uvažovaného archeoparku bude nadále hrát důležitou roli celistvé zatravněné plochy. Plocha nemusí být v celém rozsahu udržována obcí nebo provozovatelem, větší části trávníku je možné ponechat ve formě přírodní kvetoucí louky.

V poslední době ve veřejné zeleni stále častěji dochází k návratu k zakládání bylinných trávníků a květnatých luk. Bylinné trávníky a květnaté louky mají hned několik předností. Vedle významné estetické hodnoty je to především omezení počtu sečí během vegetačního období a to na 2-3 seče. Dále je to již výše zmíněná podpora biodiverzity a to nejen rostlinných, ale i živočišných druhů, kteří v těchto porostech nalézají útočiště. Vyšší výsevek taktéž zabráňuje půdní erozi. Bylinné trávníky a květnaté louky se nedají využít na intenzivně zatěžovaných plochách. Tyto navržené travnaté plochy okrasného charakteru mají především pěkně esteticky působit a nepředpokládá se, že budou intenzivně sešlapávané. Jsou určeny hlavně k obohacení zahrad a parků.

Mohou být malým záhonkem lučních květů a pestrosti, nebo mohou pokrývat většinu plochy v přírodním stylu. Zapěstovaná květnatá louka nabízí pestré možnosti tvarování a využití.

Studie počítá i se stromovými dosadbami v ploše archeoparku, zvláště v zóně travních ploch v návaznosti na uvažovaný amfiteátr a stávající kulturní objekt. Jsou doporučeny k výsadbě např. javor klen, dub zimní, jasan ztepilý, jeřáb ptačí a další.

Při konzultaci návrhové části ÚSVP v závěru roku 2017 požádal starosta obce o zahrnutí území bývalého hřbitova z hlediska návrhu zeleně do studie i když toto území leží již těsně za hranicí území, stanoveného zadáním ÚSVP obce. Proto se návrh zeleně zabývá i tímto důležitým pietním místem obce. Náhrobky jsou uloženy vedle sebe podél východní hranice bývalého hřbitova při jeho plaňkovém dřevěném oplocení. Z hlediska výsadeb nových rostlin se zde budou hodit hlavně stálezelené druhy keřů – uspořádané ve skupinách nebo do tvarovaných živých plotů. Dále by bylo možné zde použít souvislé skupiny odolných růží nebo jiných kvetoucích keřů. V neposlední řadě navrhujeme výsadbu několika solitérních stromů, příp. stromů do malé skupiny (připomínající keltskou tradici posvátných stromů a hájů) pro vytvoření důstojného a hodnotného místa pro odpočinek, zamyšlení a meditaci. Většinu plochy by měl pokrývat pravidelně udržovaný trávník.

K výsadbě budou vybrány takové druhy a jejich uspořádání, aby na exponovaných místech nedocházelo k zabránění výhledu na sousedních komunikacích. Konkrétní druhové složení výsadeb musí být řešeno v rámci zpracování dalších stupňů projektové dokumentace. Důraz bude kladen na použití autochtonních druhů.

3.5.2.4. Požadavky na podrobné řešení

3.5.2.4.1. Architektonicko-stavební řešení (zejména materiálové řešení)

Řešení v rámci ÚSVP integruje i koncept, rozvinutý v ideovém záměru s názvem „Archeopark Kvilda“, který si obec nechala zpracovat samostatně nezávislým zpracovatelem. O integraci a koordinaci obou řešení požádala obec v závěrečné fázi zpracování ÚSVP. Návrh tedy pracuje s předpokladem vytvoření nového veřejného prostoru s novou náplní ve formě edukativní, zábavní a kulturně společenské funkce, kterou „archeopark“ zcela naplňuje.

Navrženými kroky dochází ke kultivaci rozsáhlého území v blízkosti samotného centra obce. Podoba parteru celého areálu bude hrát zásadní roli. Musí být respektována především metodika pro výstavbu objektů a jejich integraci do přírodního prostředí v NP Šumava. To ale neznamená rezignovat na ambice vytvořit areál na principu moderní soudobé architektury a jejích výrazových prostředků vč. krajinářských, architektury, která bude sebevědomá, a při tom bude respektovat místní prvky tradiční architektury, přírodní vlivy lokality a bude používat přírodní materiály.

Důležitým aspektem navrženého řešení musí být jednoduché, čitelné strukturování či členění ploch parteru před jednotlivými objekty. V jednotlivých zónách, s ohledem na jejich funkci a význam, je třeba vymezit k objektu pro pěší část komunikace ve formě pojízdného chodníku pouze pro dopravní obsluhu (plocha z kamenné štípané dlažby), či mlatové cesty, travnaté terénní valy atd. Účelu musí odpovídat i mobiliář veřejného prostoru.

Materiály a povrchy

- Povrch pojízdné komunikace II. třídy a místní obslužné – jedno nebo obousměrné vč. krajnice z živého povrchu
- Povrch pojízdné komunikace obslužné komunikace a parteru vstupního objektu „archeopark“ - z kamenné dlažby štípané (možná kombinace odstínů šedé a hnědé)
- Povrch chodníků standard mimo historické lokality nebo lokalitu související - je preferována s ohledem na uchování krajinného rázu kamenná štípaná dlažba, akceptovatelná je i zámková dlažba šedé nebo béžové barvy (ideálně maloformátová – ne typ „kost“).
- Povrch pojízdného chodníku - ulice (většinou zvýšený oproti základní niveletě živé komunikace, na kterou navazuje - z kamenné dlažby štípané (možná kombinace odstínů šedé a hnědé)

- Obrubníkové lemování chodníků, ostrůvků zeleně - standardně betonový obrubník silniční nebo parkový dle situace, v centru sídla v historickém kontextu obrubníky kamenné.
- Pěší komunikace a odpočinkové plochy v území archeoparku s mlatovým povrchem.
- Plochy mimo komunikaci travnaté, schopné zasakování srážkových vod.
- Ocelové lampy veřejného osvětlení s ideálně černou matnou úpravou (barva antracit).
- Ploty, tam, kde je jejich potřeba, převážně jen dřevěné plaňkové přírodně oxidované do šeda.

3.5.2.4.2. Vybavení veřejného prostranství, drobná architektura, mobiliář

Podstatnou součástí, která utváří spolu s materiálovým řešením a řešením zeleně, podobu tohoto veřejného prostranství, je i vhodná volba prvků drobné architektury a mobiliáře. Ten musí být, při zpracování dalších stupňů projektového záměru „arheopark“, volen s ohledem na funkčnost, jednoduchost a nadčasovost (doporučeny jsou geometrické střídmosty), ale také s ohledem na funkci, která mu náleží v rámci reprezentativního veřejného prostoru. Stranou by nemělo zůstat ani téma elementárního tvaru mobiliáře (prvky pro sezení) s ohledem na „arheo“ téma, nabízí se např. forma sezení na jednoduchých tesaných trámech s doplněním řezbou v charakteristickém desénovém detailu.

Důležitou roli hraje a součástí mobiliáře se stává osvětlení objektů, ploch zeleně, komunikací lokality (stožárová, zemní svítidla VO), všechna výhledově, s ohledem na ekonomičnost provozu, v provedení LED. Jednotlivé prvky osvětlení jsou navrženy jako typové, v jednotném designovém duchu v barvě matné černé.

Mobiliář

- V lokalitě archeopark je vhodný, vzhledem ke kontextu s přírodním prostředím na pomezí intra a extravilánu obce, použít elementární tvar lavicového sezení bez opěradla na principu opracovaného dřevěného trámu s designovým detailem.
- Odpadkové koše jako jednoduchý válcový tvar obložený dřevěnými lamelami v přírodní lazuře s vložkou koše z ocelového plechu, jako samostatně stojící nebo alternativně jako zavěšený koš na ocelové tyči.
- Informační turistický systém (infotabule, rozcestníky, směrovníky, turistická sezení otevřená nebo krytá) – v počtu s ohledem na efektivitu sdělení v konkrétním místě. Nové prvky informačního systému archeoparku navrhnout v jednotném designu a vizuálním stylu v moderní formě s použitím kovu, dřeva laminátů, plexi.
- Zástěny či oplocení hospodářských dvorů v exponovaných lokalitách blízko pěších či dopravní tahů formou plných plotových polí, materiál dřevo nebo palisády.
- Ploty, tam, kde je jejich potřeba, převážně jen dřevěné plaňkové přírodně oxidované do šeda.
- Veřejné osvětlení komunikací a parkových ploch se stává především v denním čase významnou součástí mobiliáře. Používat svítidla LED jednotného provedení a typu centrální nebo na výložníku ve dvou výškách stožáru v barevném provedení černá barva (antracit).

Venkovní reklama

- Provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech (např. info tabule s odkazem na archeopark, jeho jednotlivé části atd.) v jednotném grafickém vizuálním stylu archeoparku. A jako další možnost, pouze na jednom drobném místě, např. na autobusové zastávce, ve formě jasně definovaného malého formátu.
- V případě nutnosti, dle individuálního odborného posouzení, provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech.

3.5.3. Území současného centra sídla a komunikace směr Modrava – VP C

Jedná se o nejexponovanější veřejné prostranství obce především s ohledem na jeho umístění (křižovatka, kostel, budova Obecního úřadu, budova IC NP Šumava). Návrh se soustředí logicky na řešení parteru, ploch zeleně a zpevněných ploch v návaznosti na oblast veřejného prostoru křižovatky tvaru „T“, v jejímž čele stojí

kostel sv. Štěpána. K tomuto místu byl zadavatelem přičleněn i prostor komunikace samotné a prostor úzkých pásů podél komunikace ve směru na Modravu v úseku zastavěné části sídla až po první severně odbočující komunikaci. Důvodem bylo možné doplnění chodníku podél komunikace s ohledem na bezpečnost chodců, směřujících do nové obytné zóny RD a pensionů, vznikajících v západní části sídla.

Princip stávajícího řešení a funkčního zónování samotného centra je v základních principech studií respektován, dochází však vzhledem k zastaralé podobě, řešení a umístění části mobiliáře (turistický info systém, turistické sezení, přírodní dekorace typu vydlabané kmeny jako květináče, umělecké dílo ze dřeva, pítka) k modernizaci celkového řešení parteru. Poloha pomníku padlým v II. sv. válce zůstává nedotčena. Za stávajícím altánem dochází k doplnění schodů pro vyrovnání výškového rozdílu plochy parčíku, úrovně chodníku a komunikace směr Modrava. Povrch a trasování pěší okružní cesty v parčíku zůstávají zachovány. Prostor naproti za komunikací směr Modrava, kde sídlí farní úřad, je nově řešen vymezením míst pro parkování (dnes je toto místo odděleno sloupky s řetězy nevhodně zvýrazněnými barvou). Byla zvolena forma dělicího pásového ostrůvku zeleně samotné parkovací plochy. Mimo území, vymezené zadavatelem v této lokalitě, ale v těsném kontaktu s ním, je zpracovatelem podrobně řešen i parter v návaznosti na bytový dům (pás mezi domem a parčíkem) a plocha před štítem tohoto domu u komunikace. Jsou vymezeny a navrženy jednotlivé plochy pojezdového chodníku z kamenné nebo zámkové dlažby a dvě malokapacitní parkovací plochy pro potřeby obyvatel domu z kamenné štípané dlažby (s ohledem na vsak dešťové vody). Přiměřenost technického řešení a dílčí detaily byly voleny tak, aby vyhovovaly podmínkám na přiměřeně náročnou údržbu v období celého roku, tedy v letní a zimní sezóně. Především náročnost zimní údržby však nesmí být důvodem k rezignaci na ambice doplnit tento veřejný prostor o nový turistický mobiliář, či okrasnou zeleň formou okrasných záhonů různých druhů, nenáročných na údržbu.

3.5.3.1. Návrh urbanistické koncepce

Stávající urbanistická koncepce tohoto významného centrálního prostoru v souvislosti se stávajícím dopravním řešením zůstává zachována. Úprava zpevněných ploch, výměna a doplnění mobiliáře či doplnění zeleně na ni nemají vliv.

3.5.3.2. Návrh dopravní a technické infrastruktury

Úpravu dopravní infrastruktury na tomto VP představuje jednoznačné vymezení malokapacitního parkoviště pro osobní automobily před objektem č.p. 15 v návaznosti na komunikaci formou značených parkovacích stání s novým oddělovacím ostrůvkem zeleně. Další parkovací plochy jsou vymezeny materiálově při obou štítech domu č.p.4 (zatravnovací dlažba) a u domu č.p.9 formou zvýšeného pojezdového chodníku.

Zadání doplnit chodník z kamenné dlažby podél komunikace směrem na Modravu je limitováno prostorovými poměry, konfigurací terénu a vlastnickými poměry pozemků. Trasa komunikace stoupá cca po 150 m od křižovatky v mírném oblouku. V úseku od křižovatky je chodník veden po levé straně až k parkovišti u č.p. 9, kde v místě přechodu pokračuje na protější pravou stranu. Stoupá v mírném oblouku až po odbočku severním směrem, po hranici řešeného území. Doplněním chodníku je profil vozovky s dvěma pruhy zúžen na 6 m, což stále splňuje normu ČSN 73 6110 Z1 pro šířku pruhů komunikace III. třídy.

Stávající technická infrastruktura uložená pod zemí nebude navrženým řešením narušena. Nově je doplněno osvětlení parteru parkovými svítidly typu LED včetně chodníku při komunikaci směr Modrava. Doporučeno je v rámci návrhu nového typu mobiliáře včetně veřejného osvětlení v obci vyměnit stávající technicky zastaralá svítidla VO, osvětlující silniční komunikaci a chodníky podél centrálního prostoru a hlavní komunikace v zastavěné části obce a to i přes skutečnost, že oproti jiným obcím stejné nebo podobné velikosti v regionu, jsou esteticky nadprůměrná a v lokalitě křižovatka – parčík - kostel jednotného vzhledu.

Jednotné veřejné osvětlení je navrženo s důrazem na svícení pouze na veřejný prostor s teplým bílým světlem (Běžné žlutooranžové sodíkové výbojky jako zhruba 2000 K) s utlumenou svítivostí ve formě ocelového stožáru s povrchovou úpravou pozink s variantním řešením ve formě černé matné barvy. Vrcholová lampa jako jednoduchý pūkulový tvar s hlavním svítícím tokem směrem dolů - variantně svítící symetricky se sloupem ve středu nebo na

výložníku, svítící asymetricky. Výška stožáru volena s ohledem na situaci (do 5 m v parkovém prostoru, do 7 m v uličním prostoru). Doporučeno je svítidlo Philips TownTune Central Post-Top DTD. Toto svítidlo má jednoduchý, čistý design, který lze integrovat do různých prostředí, a možnost přizpůsobení prostřednictvím široké škály příslušenství, které dodává obcím nenapodobitelný charakter, zatímco během dne se může stát kvalitní součástí městského mobiliáře.

3.5.3.3. Návrh ploch zeleně

V rámci studie tohoto VP z hlediska zeleně návrh předpokládá umístění okrasného záhonu amorfního tvaru v travní ploše parčíku - otevřeného veřejného prostranství. Jedná se o smíšený trvalkový záhon složený ze směsi trvalek, okrasných trav a cibulovin, zamulčovaný štěrkem nebo kačirkem, jenž vyžaduje pouze minimální nároky na údržbu a přitom vytváří silný okrasný efekt po dobu téměř celého roku. Konkrétní druhové složení výsadeb musí být řešeno v rámci zpracování dalších stupňů projektové dokumentace. V případě oddělovacího zeleného ostrůvku u parkoviště před čp. 15 se jedná jen o zatravněnou plochu.

Stávající vzrostlá zeleň zůstává zachována, v případě vzrostlých stromů je doporučeno prověřit jejich zdravotní stav formou dendrologického průzkumu a na základě něj přijmout příslušná opatření.

3.5.3.4. Požadavky na podrobné řešení

3.5.3.4.1. Architektonicko-stavební řešení (zejména materiálové řešení)

Návrh pracuje se základním předpokladem revitalizace veřejného prostoru, především s jeho v současnosti nejproblematictějšími částmi, kterými jsou stav a rozmístění mobiliáře a chybějící chodník při komunikaci směr Modrava. Navrženými úpravami dochází k celkové kultivaci parkové plochy a ploch v okolí, s cílem zatraktivnění veřejného prostoru především pro návštěvníky obce. Vždy je sledován účel modernizace a oživení veřejného prostranství. Důležitým aspektem navrženého řešení je jednoduché, čitelné strukturování či členění ploch s ohledem na jejich funkci a význam s cílem vytvořit přehledný prostor z hlediska bezpečnosti i údržby pozemků. Zachované celistvější travní plochy v parčíku mají přispět k efektivní údržbě zeleně a k jejich kvalitnímu rychlému sečení.

Vhodně zvolené materiály na řešení parteru veřejného prostranství, kde významnou část plochy představuje veřejná zeleň, spoluvytvářejí celkový dojem, jak jej zaznamená návštěvník - turista. Zůstává zachován stávající druh povrchu (mlat) na okružní cestičce v parčíku, přirozeně i materiál a nynější forma chodníku v úseku „Obecní úřad – Centrum umění Kvilda“. Důvodem pro zachování je skutečnost, že právě v této lokalitě disponuje obec Kvilda ukázkovým příkladem použití přírodního materiálu v adekvátním prostředí horské obce s významným turistickým ruchem (realizován je souvislý úsek chodníku z přírodního materiálu formou šedé štípané kamenné dlažby nepravidelného spárořezu). Na tento princip je doporučeno navázat i v případě dalších významnějších ploch komunikací (např. parter vstupního objektu uvažovaného archeoparku).

Dále se v řešeném území jedná z hlediska parteru o nový typ povrchu lokálních parkovacích ploch u č.p. 9 a č.p. 15 – budova fary (kamenná štípaná dlažba) s lemováním z betonových obrubníků. V případě plochy ze zatravněvací dlažby u štítů budovy č.p. 4 je doporučeno volit typ zatravněvací dlažby s oblými, resp. kruhovými „kameny“, nikoli nejčastěji užívanou dlažbu geometrickou, diagonální nebo dokonce voštinovou ze zeleného plastu. Vhodným typem je např. zatravněvací „kámen“ od výrobce Godelmann, typ Linux.

Materiály a povrchy

- Povrch pojízdné komunikace III. třídy a místní obslužné – jedno nebo obousměrné vč. krajnice z živичného povrchu.
- Povrch pojízdného chodníku – komunikace směr Modrava (většinou zvýšený oproti základní niveletě živичné komunikace, na kterou navazuje) – kamenná dlažba štípaná v kombinaci šedého a okrového odstínu.
- Zachovat povrch chodníku z kamenné dlažby štípané (okolí kostela, OÚ).
- Parkové pěší komunikace doplňkové (pěšiny) s mlatovým povrchem v okrové barvě.

- Obrubníkové lemování chodníků, ostrůvků zeleně - standardně betonový obrubník silniční nebo parkový dle situace.
- Povrch ve výkrese specifikované parkovací plochy v exponovaných lokalitách ohledem na krajinný ráz – preferovaná kamenná štípaná v šedoběžové kombinaci.
- Povrch ve výkrese specifikované parkovací plochy standardní ze zatravnovací dlažby s ohledem na možnost vsaku srážkových vod.
- Plochy mimo komunikaci travnaté, schopné zasakování srážkových vod.
- Ocelové lampy veřejného osvětlení s ideálně černou matnou úpravou (barva antracit).
- Ploty, tam, kde je jich potřeba, převážně jen dřevěné plaňkové přírodně oxidované do šeda.

3.5.3.4.2. Vybavení veřejného prostranství, drobná architektura, mobiliář

Podstatnou součástí, která utváří spolu s materiálovým řešením a řešením zeleně podobu veřejného prostranství, je vhodná volba prvků drobné architektury a mobiliáře. Ten je volen s ohledem na funkčnost, jednoduchost a nadčasovost (doporučeny jsou geometrické střídmé tvary), ale také s ohledem na funkci, která mu náleží v rámci reprezentativního veřejného prostoru.

Studie počítá s koordinovanou, kompletní výměnou stávajícího drobného mobiliáře (lavičky, koše, turistické informační tabule a rozcestníky) a s jeho doplněním, v případě informačních tabulí na základě faktografické revize informačního sdělení. Sledován je jednotný, moderní koncept, který nabídne návštěvníkovi přehledný a vícevrstevnatý přístup k informaci s ohledem na technologickou gramotnost a věk uživatele (QR kódy atd.).

Prvky informačního turistického systému je vhodné realizovat jako atypické, v jednoduchém designu.

Ideální je provedení v přírodní barvě dřeva pouze přírodní lazuroou nebo s hloubkovou impregnací, bez lazury, kovové části v antracitové matné barvě. Studie preferuje s ohledem na design a cenovou přiměřenost použití základního mobiliáře od českého výrobce Street Park.

Tomuto principu již nyní odpovídá několik informačních prvků v blízkosti budovy ÓU, realizovaných v souladu s jednotným vizuálním stylem obce.

Pro mobiliář, a to nejen typizovaný, ale i atypický, jakými jsou prvky informačního systému a vybavení pro turisty, je doporučeno používat stejně jako dosud dřevo se světlým mořením, nebo ideálně bez moření, pouze s bezbarvou matnou lazuroou. Optimálním přístupem z hlediska povrchové úpravy a barevnosti, který ale dosud neprávem vyvolává nedůvěru samospráv obcí i organizací, pečujících o krajinu, je použití kvalitního dřeva s hloubkovou impregnací, bez nátěrů a lazur, které se nechá přirozeně patinovat do šedé barvy postupným procesem oxidace

Mobiliář

- Jednotný vzhled laviček v centru sídla v klasické moderní formě, s opěradlem, (případně např. v parku s područkami) v ergonomickém tvaru, s dřevěnými lamelami v přírodní barvě dřeva mořenými pouze přírodní lazuroou na ocelovém základu s ohledem na historický kontext a význam místa.
- Odpadkové koše jako jednoduchý válcový tvar obložený dřevěnými lamelami v přírodní lazuře s vložkou koše z ocelového plechu, jako samostatně stojící nebo alternativně jako zavěšený koš na ocelové tyči.
- Informační turistický systém (infotabule, rozcestníky, směrovníky, turistická sezení otevřená nebo krytá) – revidovat nutný počet infotabulí na mnohdy vícenásobné sdělení téže informace i rozmístění (pozice) s ohledem na efektivitu sdělení v konkrétním místě. Tam kde je to prostorově a kontextuálně možné, řešit infotabule jako obchozí a tedy oboustranné. Nové prvky informačního systému sídla nebo turistického řešit pro NP Šumava v jednotném designu v moderní formě v použití kovu, dřeva laminátů, plexi.
- Rozvíjet systém informačních prvků v kompetenci obec v návaznosti na princip několika stávajících v blízkosti budovy ÓU, realizovaných v souladu s jednotným vizuálním stylem obce (základní plocha světle zelená barva, většinou bílé bezpatkové písmo).

- Veřejné osvětlení komunikací a parkových ploch se stává především v denním čase významnou součástí mobiliáře. Používat svítidla LED jednotného provedení a typu centrální nebo na výložníku ve dvou výškách stožáru v barevném provedení černá barva (antracit).

Venkovní reklama

- V určitých lokacích (především v okruhu křižovatky), v blízkosti kostela není venkovní reklama žádoucí.
- Provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech (např. info tabule s odkazem na penzion, hotel, obecní úřad). Doporučená kombinace umístění na více drobných místech, např. i na autobusové zastávce, ve formě jasně definovaného malého formátu.
- V případě nutnosti dle individuálního odborného posouzení provést jako lokální značení jednotnou a minimalistickou formou na předepsaných místech.

4. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

Základním obsahem územní studie je vymezení veřejných prostranství na území obce a zpracování jejich analýzy, které je možné využít pro veškeré činnosti spojené s využíváním veřejných prostranství a s plánováním jejich změn. Vymezení veřejných prostranství bylo zpracováno nad katastrální mapou, a lze je využít pro zpracování do územního plánu sídla.

Návrhy vybraných prostranství lze využít jako podklad pro další podrobnější studie a projektovou dokumentaci.

KOMUNIKACE (PĚŠÍ CESTY, SILNICE)

Je potřeba dbát na kvalitu podoby architektonického detailu a využití parteru přilehlých objektů. Směrem do komunikace umisťovat prostory pro obchody a služby s přímým vstupem z ulice, a nikoliv technické zázemí.

- Dopravní uspořádání komunikace a její tvarosloví, stejně jako umístění technických objektů a vybavení mobiliářem je nutné podřídit kompozici celku. Koncepti návrhu či parterových úprav ulice, tedy její výslednou podobu, je nutné odvíjet zejména od vyhodnocení jejího urbanistického významu a převládajícího charakteru (pěší cesta, silnice páteřní nebo ostatní) a také jejího potenciálu.
- Součástí komunikace jsou i průhledy dotvářející její obraz a usnadňující orientaci chodce. Průhledy je důležité zachovávat, případně dokoňovat stromy, stromořadím.
- Prostorové uspořádání komunikace a její objektové vybavení je nutné komponovat pro lidské měřítko, pro chůzi, a nikoli pouze pro motorovou dopravu.

VÝZNAMNÁ MÍSTA KŘÍŽENÍ

- Místotvorný potenciál významných míst křížení a prostranství, vzniklý rozšířením komunikací (plácky, nároží, zákoutí apod.), je vhodné využít například k vytvoření charakteristického, příjemně neformálního pobytového prostranství např. umístěním solitérního stromu, pobytového mobiliáře, drobných architektonických prvků či výtvarných děl.
- Usilovat o rozvoj těchto míst jako kvalitního veřejného prostranství plnohodnotně využitelného pro všechny skupiny obyvatel sídla.

CENTRÁLNÍ PROSTOR

- Využití prostoru je nutné navrhovat jako polyfunkční.
- Prostor navrhovat tak, aby nabízel dostatek míst k sezení, stín, prvky obohacující vnímání a užívání prostředí (např. vodní prvek či umělecké dílo).

- Dopravní uspořádání a jeho tvarosloví, stejně jako umístění vegetačních prvků, technických objektů a vybavení mobiliářem, je nutné podříditi kompozici celku.
- Plocha prostoru nesmí obsahovat bariéry, které brání zejména přirozenému pěšímu pohybu.
- Měřítko drobných objektů v prostoru je nutné navrhovat tak, aby odpovídalo míře celkového prostoru.

PARKOVÉ PLOCHY A TRAVNATÉ PLOCHY

Při návrhu nových ploch zeleně i při úpravách stávajících parkových ploch zohledňit jak urbanistické, tak krajinné souvislosti.

- Reflektovat atmosféru místa, srozumitelnost a logiku parkových a travnatých ploch v rámci širších souvislostí i vztahu člověka k místu.
- Při umísťování interaktivních volnočasových prvků — herních prvků pro děti apod., nesmí tyto prvky přebíjet přirozenost prostoru, musí být vhodně do prostoru zakomponovány.

5. POŽADAVKY NA ZMĚNU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE

ÚSVP obce Kvilda nevyvolává požadavky na úpravy územně plánovací dokumentace sídla.

6 PŘÍLOHY

6.1. GRAFICKÉ PŘÍLOHY

- 1 Hlavní výkres 1 : 2 000
- 2 Širší vztahy a majetkové poměry 1 : 2 000
- 3 Komunikace 1 : 2 000
- 4 Problémový výkres 1 : 2 000
- 5 Komunikace 1 : 2 000
- 6 Technická infrastruktura 1 : 2 000
- 6 Řez 1 : 200

- 7 VP A Území kolem Teplé Vltavy v jižní části sídla (Sv. Jan – Hamerské domky) 1 : 200
- 8 VP B Území bývalého areálu pohraniční roty 1 : 200
- 9 VP C. Území současného centra sídla a komunikace směr Modrava 1 : 200

- 10 Vizualizace - území kolem Teplé Vltavy v jižní části sídla (VP A) - nadhled
- 11 Vizualizace - území kolem Teplé Vltavy potoka v jižní části sídla - detail (VP A) – pohled od mostu
- 12 Vizualizace - území kolem Teplé Vltavy v jižní části sídla - nadhled (VP A) – pohled na lávku

6.2. OBRAZOVÁ PŘÍLOHA

I – Mobiliář, materiály a barevnost - referenční vyobrazení

6.3. TABULKOVÁ ČÁST

I – Funkční třídy komunikací

Pozn.: Po dohodě s pořizovatelem ÚSVP bylo u některých výkresů dohodnuto jiné měřítko vzhledem k rozměrům (rozsahu) řešeného území.

obec Kvilda

pořizovatel:
Město Vimperk,
Steinbrenerova 6, 385 01, Vimperk
Městský úřad Vimperk,
odbor výstavby a územního plánování

Specifický cíl 3.3:

Evidenční číslo projektu:
CZ.06.3.72/0.0/0.0/15_012/0004753

zpracovatel projektu:

ARS FABRICA s.r.o.
Na Dolínách 8/30
Praha 4, 147 00
T: +420 241 433 563
e-mail: info@arsfabrica.cz

profese:

Architektura, urbanismus
Ing. Mgr.akad.arch. Ivo Kraml
Autorizace: ČKA 02940
T: +420 777 641 164
e-mail: kraml@arsfabrica.com

Ing.arch.MgA. Květa Čulejová
T: +420 608 608 534 961
e-mail: culejova@arsfabrica.com

Krajina a zeleň
Mgr. Vladimír Ledvína
T: +420 774 499 570
e-mail: v.ledvina@krajinotvorba.cz

název projektu:

ÚZEMNÍ STUDIE VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ VYBRANÝCH LOKALIT ORP VIMPERK obec Kvilda

obec Kvilda

pořizovatel:
Město Vimperk,
Steinbrenerova 6, 385 01, Vimperk
Městský úřad Vimperk,
odbor výstavby a územního plánování

Specifický cíl 3.3:

Evidenční číslo projektu:
CZ.06.3.72/0.0/0.0/15_012/0004753

zpracovatel projektu:

ARS FABRICA s.r.o.
Na Dolínách 8/30
Praha 4, 147 00
T: +420 241 433 563
e-mail: info@arsfabrica.cz

profese:

Architektura, urbanismus
Ing. Mgr.akad.arch. Ivo Kraml
Autorizace: ČKA 02940
T: +420 777 641 164
e-mail: kraml@arsfabrica.com

Ing.arch.MgA. Květa Čulejová
T: +420 608 608 534 961
e-mail: culejova@arsfabrica.com

Krajina a zeleň
Mgr. Vladimír Ledvína
T: +420 774 499 570
e-mail: v.ledvina@krajinotvorba.cz

název projektu:

ÚZEMNÍ STUDIE VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ VYBRANÝCH LOKALIT ORP VIMPERK obec Kvilda

obec Kvilda

pořizovatel:
Město Vimperk,
Steinbrenerova 6, 385 01, Vimperk
Městský úřad Vimperk,
odbor výstavby a územního plánování

Specifický cíl 3.3:

Evidenční číslo projektu:
CZ.06.3.72/0.0/0.0/15_012/0004753

zpracovatel projektu:

ARS FABRICA s.r.o.
Na Dolínách 8/30
Praha 4, 147 00
T: +420 241 433 563
e-mail: info@arsfabrica.cz

profese:

Architektura, urbanismus
Ing. Mgr.akad.arch. Ivo Kraml
Autorizace: ČKA 02940
T: +420 777 641 164
e-mail: kraml@arsfabrica.com

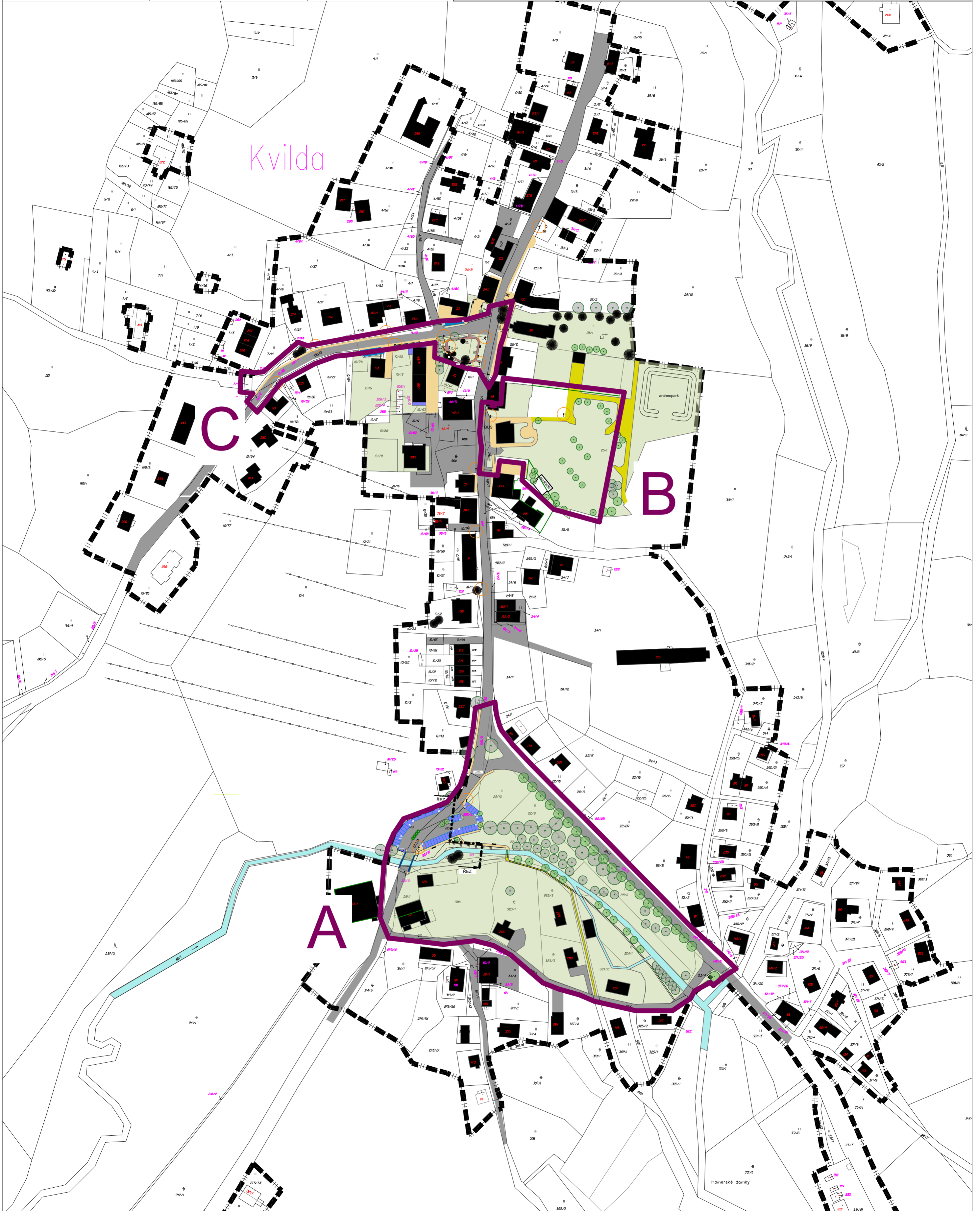
Ing.arch.MgA. Květa Čulejová
T: +420 608 608 534 961
e-mail: culejova@arsfabrica.com

Krajina a zeleň
Mgr. Vladimír Ledvína
T: +420 774 499 570
e-mail: v.ledvina@krajinotvorba.cz

název projektu:

ÚZEMNÍ STUDIE VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ VYBRANÝCH LOKALIT ORP VIMPERK obec Kvilda

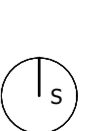

LEGENDA

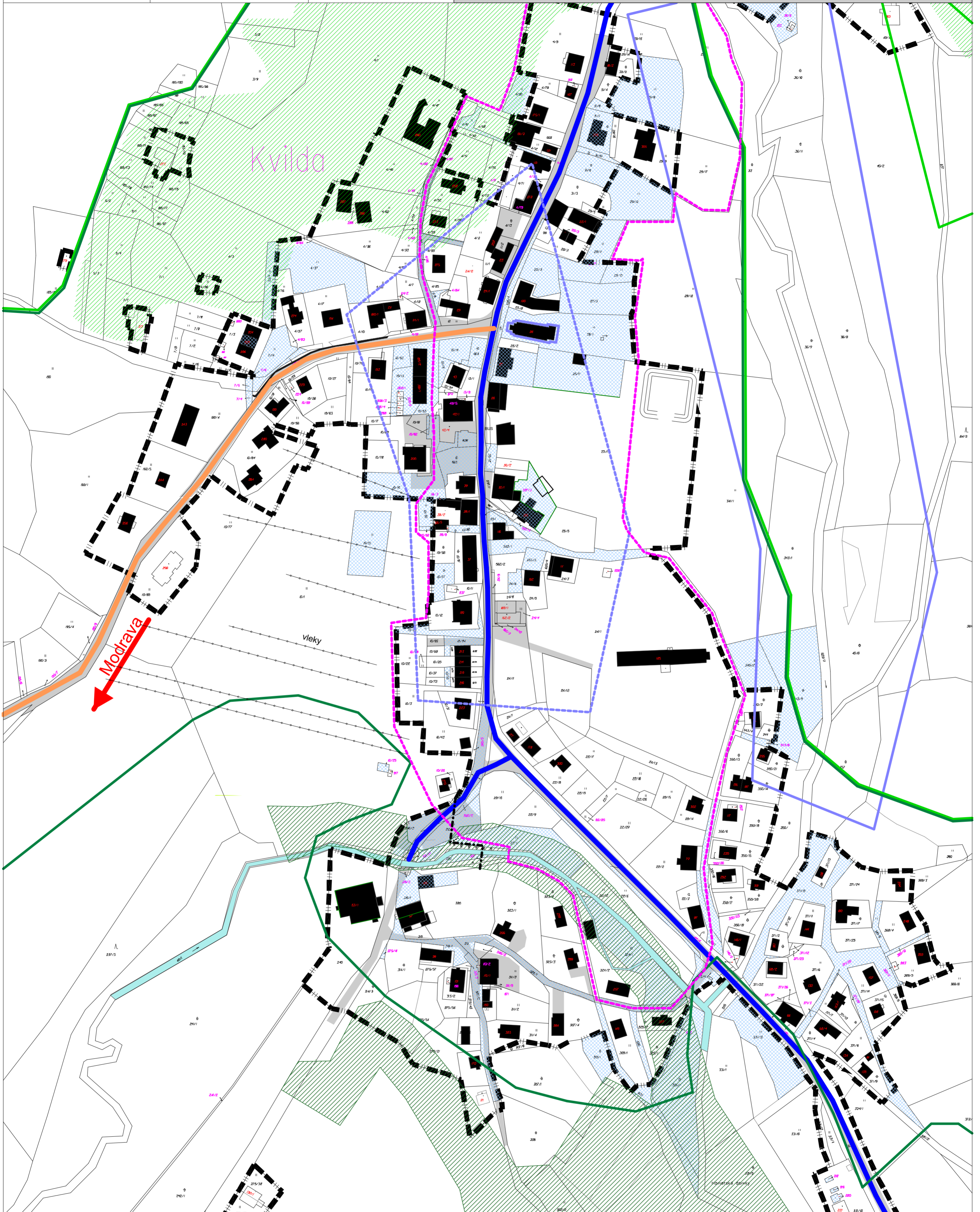
	stávající/návrh_zástavba		plochy veřejné zelené
	zpevněné plochy_asfalt / živice		stávající/návrh_přechod pro chodce
	zpevněné plochy_kamenná dlažba		stávající vodní tok
	zpevněné plochy_zámková dlažba		hranice parcel
	zpevněné plochy_mlat		hranice řešeného území
	zpevněné plochy_štrk		značení detailně zprac. lokalit
			hranice katastrálního území obce

	stávající_stromy listnaté		návrh_lavička parková
	návrh_stromy listnaté		návrh_veřejné osvětlení
	stávající_stromy jehličnaté		

část: Návrhová část	akce: územní studie veřejných prostranství obec Kvilda	zadavatel: Město Vimperk, Steinbrenerova 6, 385 17 Vimperk	název: HLAVNÍ VÝKRES
formát: A2	měřítko: 1:2000	architekt a generální projektant: Ars Fabrica s.r.o., Na Dolních 8/30, 147 00, Praha 4	

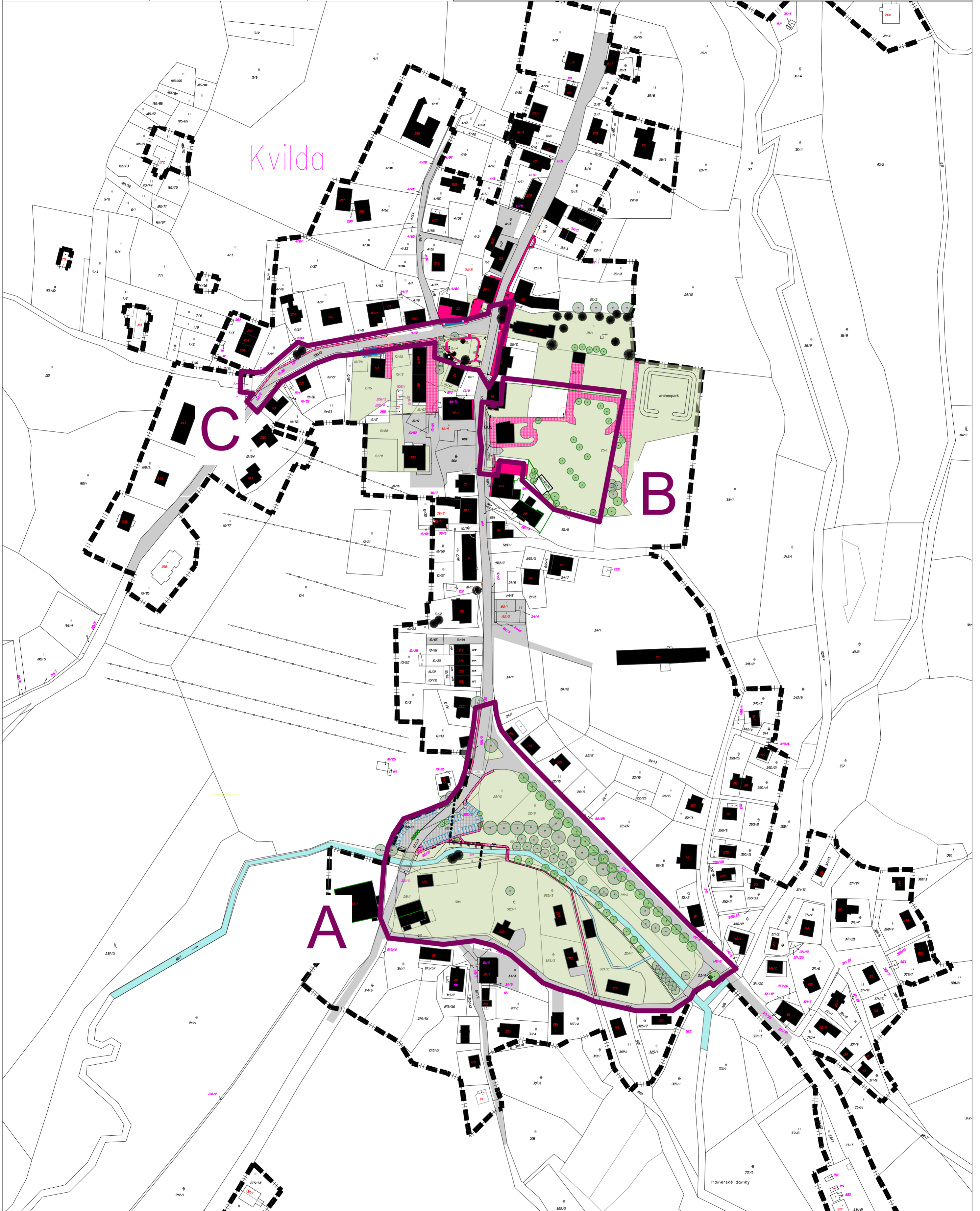
LEGENDA

	místní komunikace		stávající/návrh. zástavba		stávající vodní tok
	silnice II. třídy		majetek města		A / B / C značení detailně zprac. lokalit
	silnice III. třídy		hranice parcel		
	hranice II. zóny národního parku Šumava		hranice řešeného území		
	hranice III. zóny národního parku Šumava		hranice katastrálního území obce		
	plánovaný péší vycházkový okruh				
	nemovitá kulturní památka				
	archeologické naleziště				

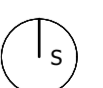
LEGENDA

- stávající silnice
- návrh silnice
- stávající stav. pěší komunikace
- návrh pěší komunikace
- stávající / návrh veřejná / veřejně přístupná zeleň
- stávající parkování
- návrh parkování

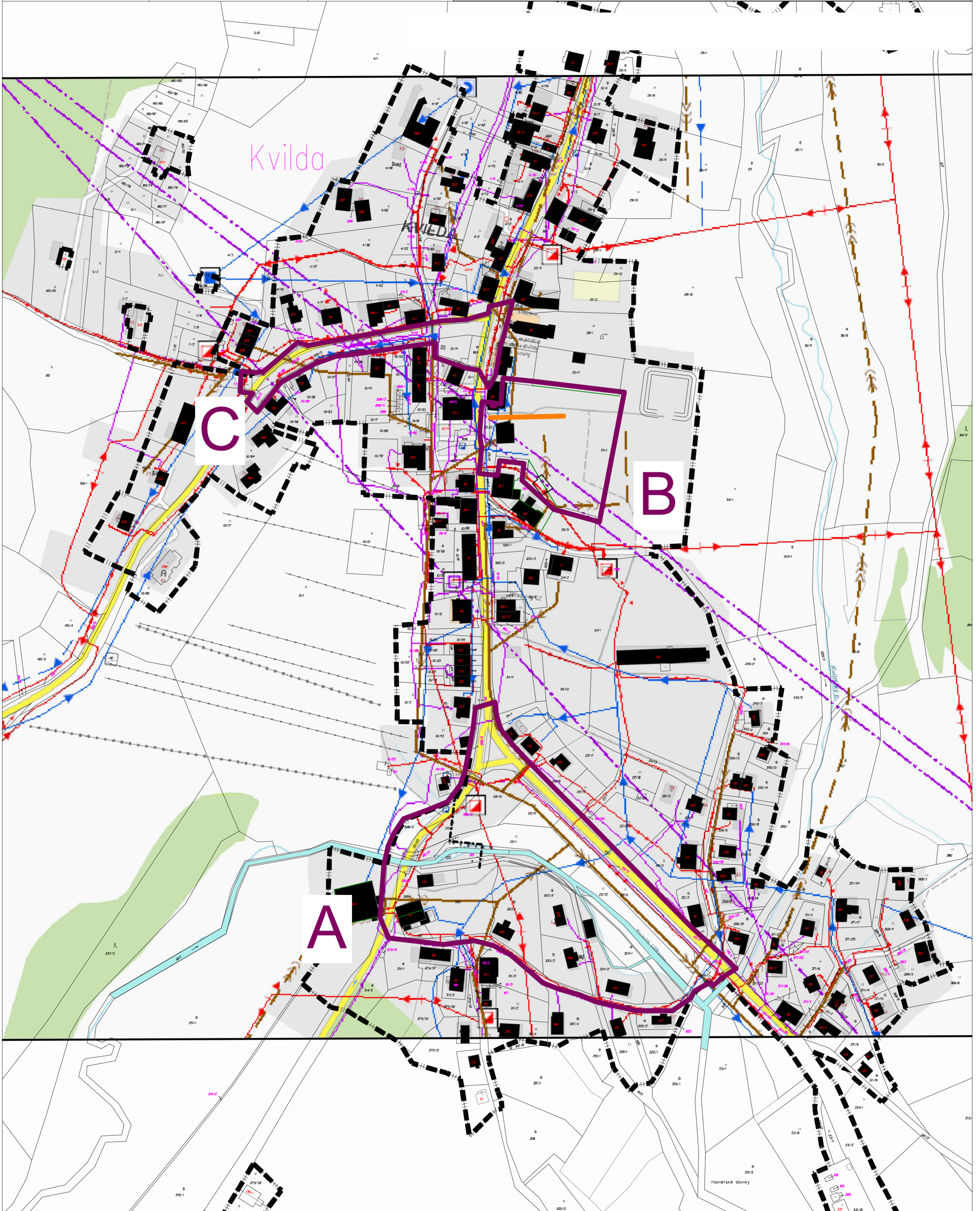
- stávající/návrh_přechod pro chodce
- stávající/návrh_zástavba
- stávající vodní tok
- hranice parcel
- hranice řešeného území
- hranice katastrálního území obce

- stávající stromy listnaté
- stávající stromy jehličnaté
- návrh stromy listnaté
- návrh stromy jehličnaté

A / B / C značení detailně zprac. lokalit

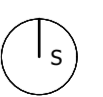

LEGENDA

- vedení elektrické sítě VN
- vedení elektrické sítě NN
- vodovodní řad
- kanalizace stávající
- komunikační kanály
- VO nově navržené (podzemní vedení)

- stávající/návrh. zástavba
- stávající vodní tok
- hranice parcel
- hranice řešeného území
- hranice katastrálního území obce

A / B / C značení detailně zprac. lokalit

část: Návrhová část	akce: územní studie veřejných prostranství obec Kvilda	zadavatel: Město Vimperk, Steinbrnerova 6, 385 17 Vimperk	název: INŽENÝRSKÉ SÍTĚ
formát: A2	mřížka: 1:2000	architekt a generální projektant: Ars Fabrica s.r.o., Na Dolních 8/30, 147 00, Praha 4	

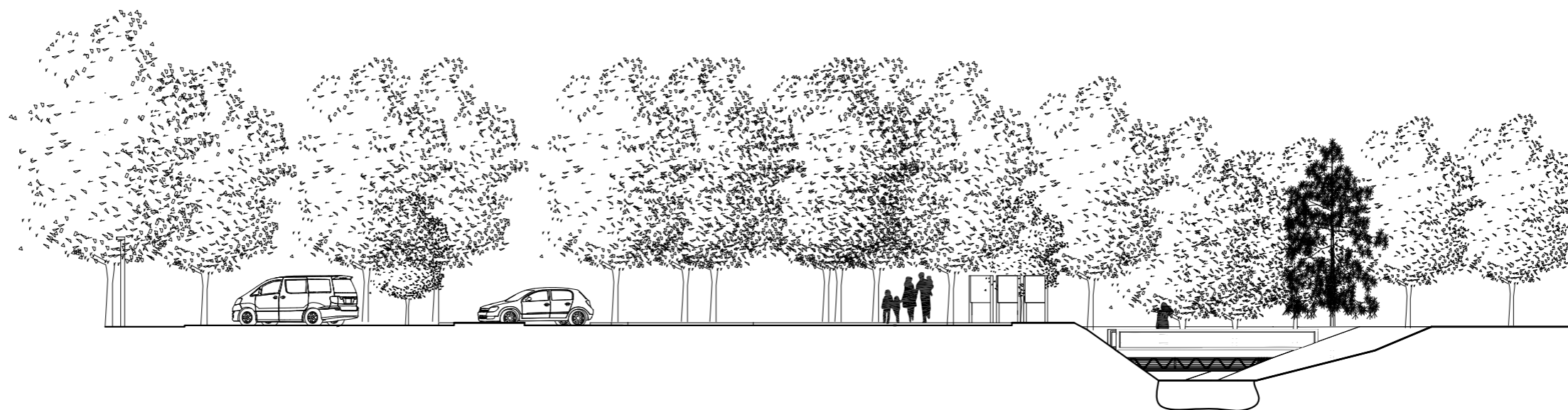

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

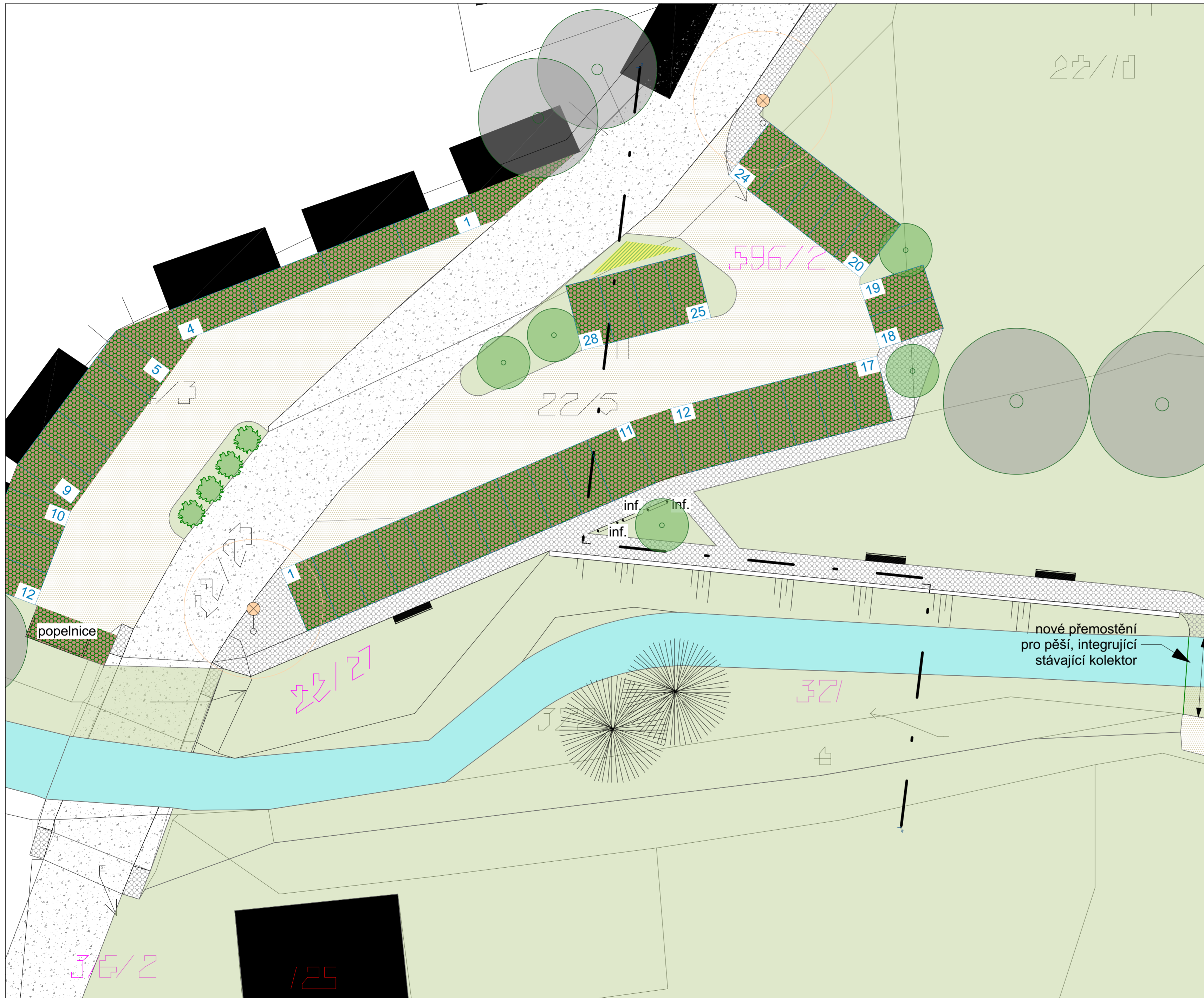
MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

ŘEZ

část: Návrhová část	akce: územní studie veřejných prostranství _ obec Kvilda	zadavatel: Město Vimperk, Steinbrenerova 6, 385 17 Vimperk	název: ŘEZ
formát: A3	měřítko: 1:200	architekt a generální projektant: Ars Fabrica s.r.o., Na Dolinách 8/30, 147 00, Praha 4	

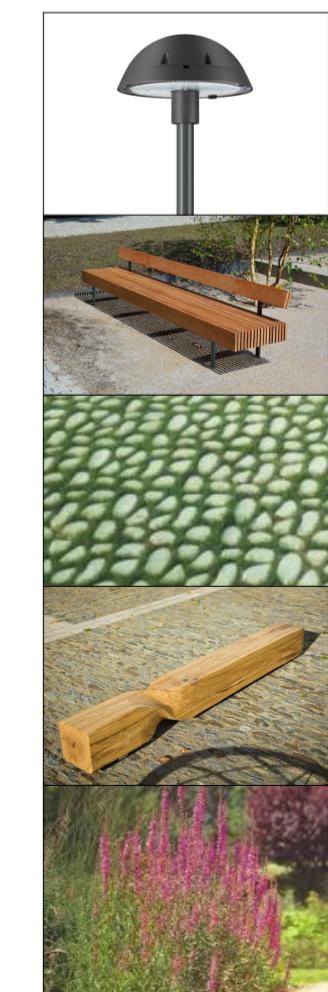

LEGENDA

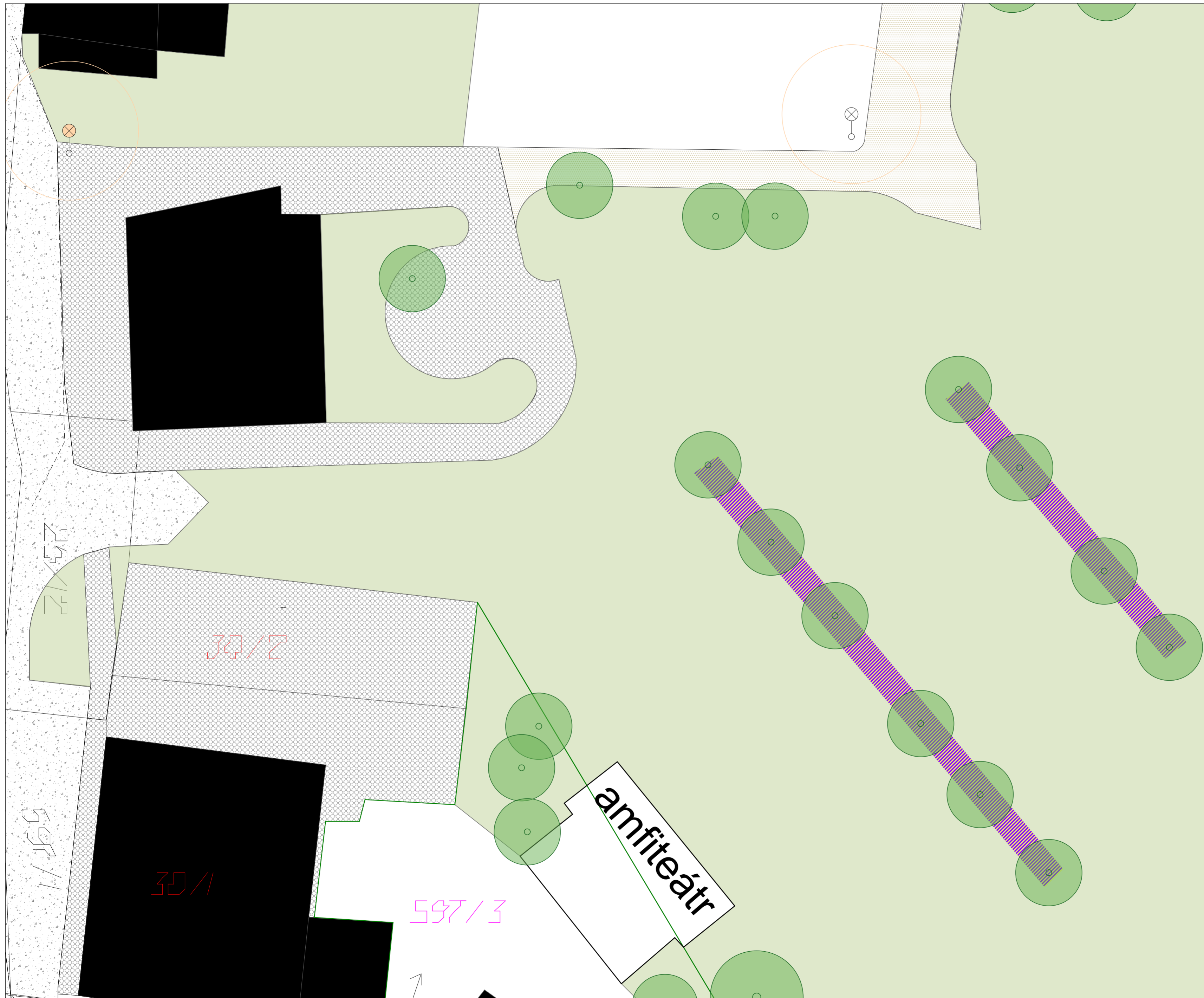
- stávající stav_živice (převážně silnice)
- stávající kamenná dlažba
- stávající/návrh_veřejná zeleň
- návrh_pěší plocha_zámková dlažba
- návrh_pěší plocha_mlat
- návrh_okrasný záhon
- návrh_zatrávňovací dlažba
- stávající vodní tok
- stávající/návrh_zástavba

- návrh_lavička parková
- stávající stromy jehličnaté
- stávající stromy listnaté
- návrh_stromy listnaté
- návrh_okrasné křoviny
- návrh_veřejné osvětlení
- hranice parcel
- hranice řešeného území

část: Návrhová část	akce: územní studie veřejných prostranství obec Kvilda	zadavatel: Město Vimperk, Steinbrennerova 6, 385 17 Vimperk	název: VP A parkoviště u řeky
formát: A2	měřítko: 1:200	architekt a generální projektant: Ars Fabrica s.r.o., Na Dolních 8/30, 147 00, Praha 4	

LEGENDA

- stávající stav_živice (převážně silnice)
- stávající/návrh_veřejná zeleň
- návrh_kamenná dlažba
- stávající_pěší plocha_zámková dlažba
- návrh_pěší plocha_zámková dlažba
- návrh_pěší plocha_mlat
- návrh_průleh - vsakovací rýha
- stávající/návrh_zástavba

- návrh_lavička parková
- stávající_stromy jehličnaté
- stávající_stromy listnaté
- návrh_stromy listnaté
- návrh_veřejné osvětlení
- hranice parcel
- hranice řešeného území

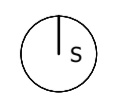

LEGENDA

- stávající stav_živice (převážně silnice)
- stávající kamenná dlažba
- návrh_pěší plocha_čámková dlažba
- návrh_pěší plocha_pojezdová_čámk. dlažba
- návrh_pěší plocha_štěrk
- návrh_okrasný záhon
- návrh_zatrávňovací dlažba
- stávající/návrh_zástavba

- návrh_lavička parková
- stávající_stromy jehličnaté
- stávající_stromy listnaté
- návrh_stromy listnaté

- návrh_veřejné osvětlení
- hranice parcel
- hranice řešeného území

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

část: Návrhová část	akce: územní studie veřejných prostranství_obec Kvilda	zadavatel: Město Vimperk, Steinbrennerova 6, 385 17 Vimperk	název: VIZUALIZACE VP A nadhled
formát: A4	měřítko:	architekt a generální projektant: Ars Fabrica s.r.o., Na Dolinách 8/30, 147 00, Praha 4	

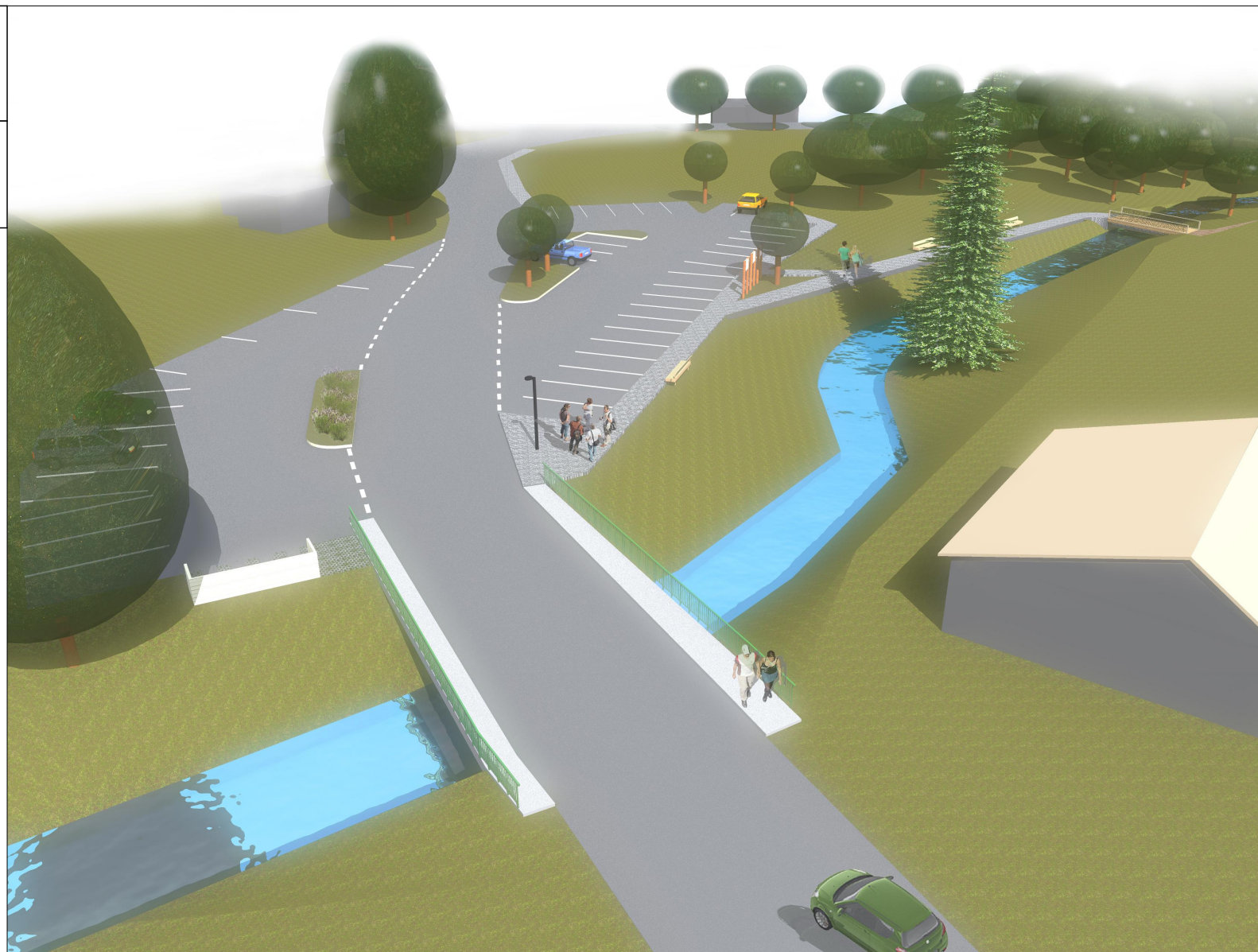

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

část: Návrhová část	akce: územní studie veřejných prostranství_obec Kvilda	zadavatel: Město Vimperk, Steinbrenerova 6, 385 17 Vimperk	název: VIZUALIZACE VP A pohled od mostu
formát: A4	měřítko:	architekt a generální projektant: Ars Fabrica s.r.o., Na Dolinách 8/30, 147 00, Praha 4	

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

část: Návrhová část	akce: územní studie veřejných prostranství_obec Kvilda	zadavatel: Město Vimperk, Steinbrenerova 6, 385 17 Vimperk	název: VIZUALIZACE VP A pohled na lávku
formát: A4	měřítko:	architekt a generální projektant: Ars Fabrica s.r.o., Na Dolinách 8/30, 147 00, Praha 4	

DLÁŽDĚNÍ _ ULICE / CHODNÍK / POJÍZDNÝ CHODNÍK

DLÁŽDĚNÍ _ PARKOVACÍ PLOCHA

LAMPY A OSVĚTLENÍ _ NA VÝLOŽNÍKU / OSOVÁ / PARKOVÝ SLOUPEK

ODPADKOVÉ KOŠE

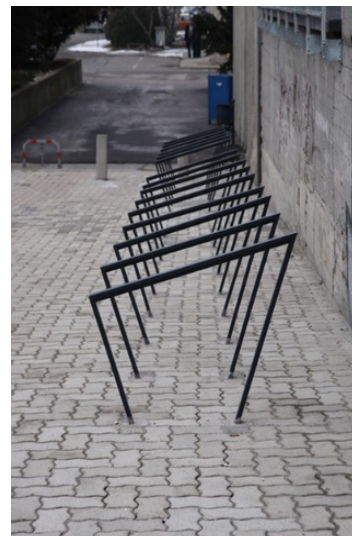

LAVIČKY _ PARK / PŘÍRODNÍ PARK / AUTOBUSOVÁ ZASTÁVKA

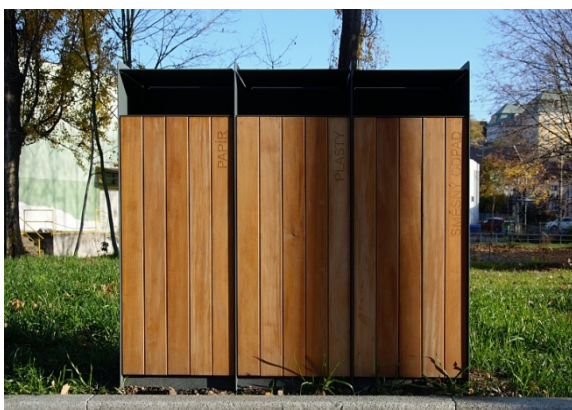
KOLOSTAVY / ODKLÁDACÍ BOX NA KOLA

JEDNOTNÝ VIZUÁLNÍ STYL OBCE

ŘEŠENÍ CENTRALIZOVANÝCH MÍST S KONTEJNERY NA TŘÍDĚNÝ ODPAD / POPELNICICE

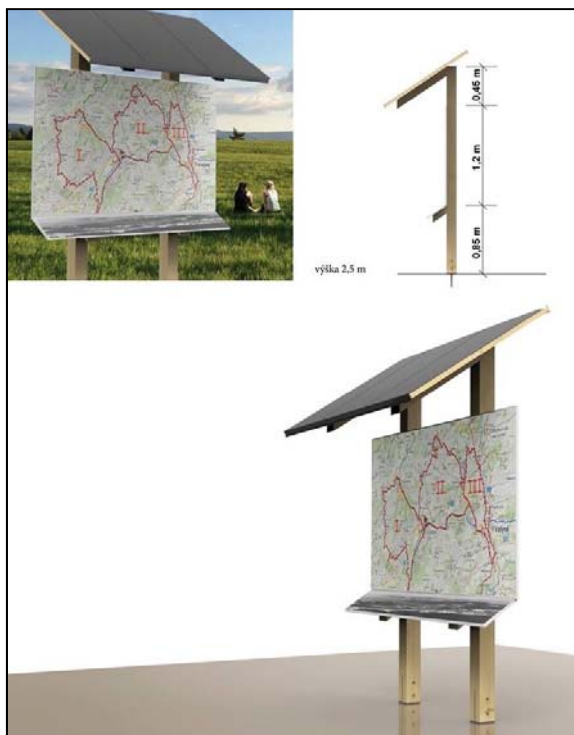

LÁVKA PRO PĚŠÍ A CYKLISTY V PŘÍRODNÍM PROSTŘEDÍ

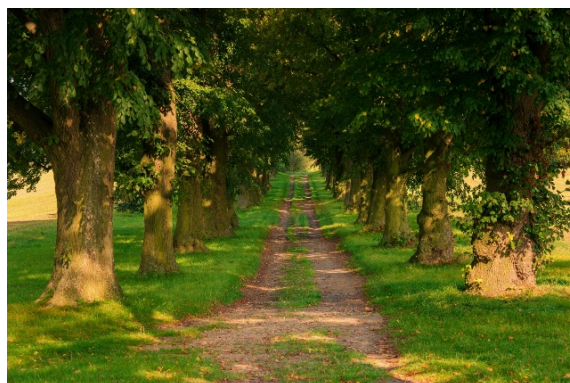

TURISTICKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

PĚŠÍ A CYKLISTICKÉ TRASY S JEDNO NEBO OBOUSTRANOU ALEJÍ

REFERENCE _ VEŘEJNÉ PROSTRANSTVÍ OBCE

CENTRÁLNÍ PROSTOR - NÁVES / NÁMĚSTÍ

CENTRÁLNÍ PROSTOR - NÁVES / NÁMĚSTÍ

Funkční třída	Charakteristika použití	Poloha v sídelním útvaru	Typické požadavky
A1	rychlostní komunikace ve městech nad 250 tisíc obyvatel, průtah dálnic a rychlostních silnic ve městech nad 100 tisíc obyvatel, vazba na dálnice a rychlostní silnice	na hranici vyšších urbanistických útvarů	vyloučení přímého styku s okolním územím
A2	rychlostní komunikace ve městech nad 50 tisíc obyvatel, průtah rychlostních silnic ve městech nad 20 tisíc obyvatel, vazba na rychlostní silnice	na hranici vyšších urbanistických útvarů	omezení přímého styku s okolním územím
B1	sběrné komunikace ve městech nad 20 tisíc obyvatel, průtah ve městech a významných střediskových obcích, navazuje na silnice I. a II. tř.	na hranici nižších urbanistických útvarů	převážně dopravní význam, důraz na požadovanou rychlost a omezení přímé obsluhy
B2	sběrné komunikace nižších obytných útvarů pro jejich obsluhu a průtahy silnic III. Tř., spojení nestřediskových obcí navazující na silnice III. Tř.	mezi nižšími obytnými útvary	dopravní význam s částečnou přímou obsluhou
C1	městské třídy převážně společenského významu ve stávající zástavbě	obslužné osy městských útvarů	umožnění přímé obsluhy všech objektů
C2	obslužné komunikace doplňující spojení sběrných komunikací ve stávající i nové zástavbě	mezi nižšími obytnými útvary nebo uvnitř obytných útvarů	
C3	obslužné komunikace zpřístupňující objekty a území dokončené někdy i slepé	uvnitř obytných útvarů	

Funkční třída	Charakteristika použití	Poloha v sídelním útvaru	Typické požadavky
D1 zklidněné komunikace	pěší zóny	v historických a obchodních městech	za stanovených podmínek dovolená obslužná doprava pěší ulice s vyloučením veškeré motorové dopravy
	obytné zóny	ve stávajících i nově budovaných obytných souborech obytné ulice ve stávajících obytných souborech nízkopodlažní zástavby	přímá obsluha všech objektů za stanovených podmínek provozu
D2 cyklistické	cyklistické stezky, pruhy a pásy určené k cyklistickému provozu	neomezená	vyloučení nebo oddělení veškeré motorové dopravy
D3 pro pěší	stezky pro pěší, chodníky, průchody apod.	neomezená	